

ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์

ปริญญา นิพนธ์

ของ

สุเทพ วินิจฉัย

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
๕ มีนาคม ๒๕๑๖

ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อโศกนาฏกรรม

บทกวีย่อ

ของ

สุเทพ วิโนทัย

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากาตหัทธสูตร
ปริศนากาการศึกษาหาดพิศ

๕ มีนาคม ๒๕๑๖

ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อโฮสเทลลูปกรร

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนคติของครูใหญ่ที่มีต่อโฮสเทลลูปกรร
ว่าเป็นเชิงนิมิตหรือนิเสธ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ครูใหญ่โรงเรียนระดับ
ประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๔๑ คน โดยใช้
มาตราส่วนประมาณค่า และ $t - test$ ทาการวิเคราะห์

ผลการวิจัยปรากฏผลดังต่อไปนี้

๑. ครูใหญ่ส่วนมากมีทัศนคติต่อโฮสเทลลูปกรร เป็นเชิงนิมิต อยู่ในเกณฑ์สูง
และโดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกโฮสเทลลูปกรรที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอน
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโฮสเทลลูปกรรของครูใหญ่ นั้น
ได้แก่เรื่อง โฮสเทลลูปกรรที่ใช้ประกอบการสอนมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการทั้งชนิดและจำนวน
และงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานด้านโฮสเทลลูปกรรน้อย

๓. ความนึกเห็นของครูใหญ่ในการเลือก การผลิต และการใช้โฮสเทลลูปกรร
ปรากฏผลดังต่อไปนี้

๓.๑ ครูใหญ่มีความนึกเห็นในการเลือกโฮสเทลลูปกรร ถือต้องเลือก
โฮสเทลลูปกรร ที่มีความชัดเจนประกอบการสอน

๓.๒ ครูใหญ่มีความนึกเห็นในการผลิตโฮสเทลลูปกรร ถือต้องผลิต
โฮสเทลลูปกรร ให้มีความสะดวกในการเคลื่อนย้าย และประหยัด

๓.๓ ครูใหญ่มีความนึกเห็นในการใช้โฮสเทลลูปกรร ถือต้องให้
นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้โฮสเทลลูปกรรในชั้นเรียนด้วย

THE ATTITUDE OF ELEMENTARY SCHOOL PRINCIPALS FROM
THE GENERAL EDUCATION DEPARTMENT IN BANGKOK
TOWARDS AUDIO-VISUAL MATERIALS

ABSTRACT

BY

SUTEP WHITTHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
the College of Education
March 9, 1973

The Attitude of Elementary School Principals from
the General Education Department in Bangkok
towards Audio-Visual Materials

The Investigation was conducted in order to study whether the attitude of Elementary School Principals towards Audio-Visual Materials was positive or negative. The sample for this study comprised 41 elementary school principals from the General Education Department in Bangkok. The Methods of Summated Rating and t -test were used in the data analysis.

The Result showed that:-

1. All Principals had a high positive attitude towards Audio-Visual Materials, especially towards a suitable selection of Audio-Visual Materials for those subjects in which they could be of the greatest aid to learning and teaching.

2. There were problems and obstructions to the administration of an Audio-Visual Education Program involving elementary schools since the facilities for the use of adequate Audio-Visual Materials could not be distributed to the teachers owing to a lack of materials already in the schools and a restricted budget.

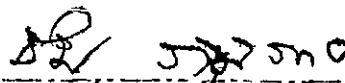
3. The opinion of the Principals about selection, production and utilization of Audio-Visual Materials was that:-

3.1 The selection of Audio-Visual Materials must be clear.

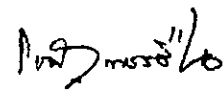
3.2 The production of Audio-Visual Materials must be economical and convenient to use.

3.3 The utilization of Audio-Visual Materials must give the students an opportunity to participate in the classroom activities.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะ ได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

 ประธาน

(อาจารย์ชม ชูภาพ)

 กรรมการ
(อาจารย์ไชติ เพชรชื่น)

๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

ประกาศคุณูปการ

ปรัชญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง
จากอาจารย์วน- ภูมิภาค และ อาจารย์โชค- เพชรรัตน์ ที่ได้ช่วยแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข
ในการศึกษาก่อนและรายงานผลการวิจัย ตั้งแต่เริ่มวางแผนงานจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอ
กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณผู้ใหญ่โรงเรียนระบับประถมศึกษา-สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ในการกรอกแบบสอบถามด้วยใจจริง

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์โสภา กรองมณีรัตน์ และ อาจารย์สุรวิรัตน์ อ้วนแจ้ง
อาจารย์โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ที่ได้ช่วยในการจัดกระทำข้อมูล ซึ่งมีส่วนทำให้
ปรัชญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

สุเทพ - วินิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
ก่านำ	๑
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	๕
ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	๕
กำหนดลักษณะพิเศษ	๖
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	๗
ข้อตกลงเบื้องต้น	๗
เบื้องต้นและเหตุผลในการตั้งสมมติฐาน	๗
สมมติฐาน	๘
๒ เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้	๑๐
ความหมายของทัศนคติ	๑๐
การศึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือวัดทัศนคติ	๑๐
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๖
๓ การรวบรวมข้อมูลและวิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้	๑๘
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	๑๘
การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย	๑๘
ลักษณะของแบบสอบถาม	๒๐
วิธีการแจกจ่ายแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๑
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔

๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
กลุ่มประชากรครูใหญ่	๒๗
ทัศนคติของครูใหญ่เพศชายที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๓๓
ทัศนคติของครูใหญ่เพศหญิงที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๓๘
เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่เพศชายและครูใหญ่เพศหญิงที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๔๓
ทัศนคติของครูใหญ่อายุมากที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๔๖
ทัศนคติของครูใหญ่อายุน้อยที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๔๑
เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่อายุมากและครูใหญ่อายุน้อยที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๔๖
ทัศนคติของครูใหญ่ผู้ตั้งแคปรีชขึ้นไปที่ไม่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๔๘
ทัศนคติของครูใหญ่ผู้คิดว่าปรีชขึ้นไปที่ไม่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๖๔
เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ผู้ตั้งแคปรีชขึ้นไปและครูใหญ่ผู้คิดว่าปรีชขึ้นไปที่ไม่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๖๘
ทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมากที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๗๒
ทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย ที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๗๗
เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่อายุราชการมากและครูใหญ่อายุราชการน้อยที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๘๒
ทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่มาแล้วที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๘๕
ทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อยที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๘๐
เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นานและครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย ที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๘๕
ทัศนคติของครูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโศกทัศน์ศึกษา ที่มีต่อโศกทัศน์อุปกรณ์	๘๖

ทัศนคติของครูใหญ่ที่ไปเยี่ยมหรืออบรมเกี่ยวกับโสศกทัศน์ศึกษา
ที่มีต่อโสศกทัศน์การศึกษา

๑๐๑

เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่ไปเยี่ยมหรืออบรมเกี่ยวกับโสศกทัศน์ศึกษา
และครูใหญ่ที่ไปเยี่ยมหรืออบรมเกี่ยวกับโสศกทัศน์ศึกษา ที่มีต่อ
โสศกทัศน์การศึกษา

๑๐๒

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโสศกทัศน์ศึกษา

๑๐๓

ความถี่เห็นของครูใหญ่ในการเลือกโสศกทัศน์การศึกษา

๑๐๔

ความถี่เห็นของครูใหญ่ในการผลิตโสศกทัศน์การศึกษา

๑๑๐

ความถี่เห็นของครูใหญ่ในการใช้โสศกทัศน์การศึกษา

๑๑๑

๕ สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผลการวิจัย

๑๑๒

สรุปผลการวิจัย

๑๑๓

อภิปรายผลของการวิจัย

๑๑๔

ข้อเสนอแนะแก่ครูใหญ่

๑๑๕

ข้อเสนอแนะแก่ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงและผู้เกี่ยวข้อง

๑๑๖

ข้อเสนอแนะในการศึกษากันต่อไป

๑๑๗

บรรณานุกรม

๑๑๘

ภาคผนวก

๑๑๙

บัญชีการวาง

การวาง	หน้า
๑ แสดงจำนวนครูใหญ่จำแนกตามเพศ และวุฒิ	๒๔
๒ แสดงจำนวนครูใหญ่จำแนกตามอายุ	๒๕
๓ แสดงจำนวนครูใหญ่จำแนกตามอายุราชการ	๓๐
๔ แสดงจำนวนครูใหญ่จำแนกตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งครูใหญ่	๓๑
๕ แสดงจำนวนครูใหญ่จำแนกตามที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ และ ไว้วางใจเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ	๓๒
๖ แสดงทัศนคติของครูใหญ่เพศชายที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๓๓
๗ แสดงทัศนคติของครูใหญ่เพศหญิงที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๓๔
๘ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่เพศชายและครูใหญ่เพศหญิงที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๔๓
๙ แสดงทัศนคติของครูใหญ่อายุมากที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๔๖
๑๐ แสดงทัศนคติของครูใหญ่อายุน้อยที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๕๑
๑๑ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่อายุมากและครูใหญ่อายุน้อยที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๕๖
๑๒ ทัศนคติของครูใหญ่ผู้ซึ่งเคยปฏิบัติราชการขึ้นไปมีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๕๘
๑๓ แสดงทัศนคติของครูใหญ่ผู้ซึ่งเคยปฏิบัติราชการขึ้นไปมีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๖๔
๑๔ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ผู้ซึ่งเคยปฏิบัติราชการขึ้นไปและครูใหญ่ ผู้ซึ่งเคยปฏิบัติราชการ มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๖๕
๑๕ ทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมากที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๗๒
๑๖ แสดงทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อยที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๗๓
๑๗ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก และครูใหญ่ที่มีอายุราชการ น้อย ที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๘๒
๑๘ แสดงทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นานที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๘๔
๑๙ แสดงทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อยที่มีต่อโรคภัยไข้เจ็บ	๘๐

๒๐	เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน และครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย ที่บ่งชี้ทัศนคติที่อนุปรภณ์	๕๕
๒๑	แสดงทัศนคติของครูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสคทัศนศึกษา ที่มีต่อโสคทัศนูปกรณ์	๕๖
๒๒	แสดงทัศนคติของครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสคทัศนศึกษา ที่มีต่อโสคทัศนูปกรณ์	๑๐๖
๒๓	เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสคทัศนศึกษา และครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสคทัศนศึกษา ที่มีต่อโสคทัศนูปกรณ์	๑๐๖
๒๔	แสดงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโสคทัศนศึกษา	๑๐๗
๒๕	แสดงควาบกึกเห็นของครูใหญ่ในการเลือกโสคทัศนูปกรณ์	๑๐๘
๒๖	แสดงควาบกึกเห็นของครูใหญ่ในการผวักโสคทัศนูปกรณ์	๑๑๐
๒๗	แสดงควาบกึกเห็นของครูใหญ่ในการใช้โสคทัศนูปกรณ์	๑๑๑

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
๑ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่เพศชายที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๓๗
๒ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่เพศหญิงที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๔๒
๓ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่อายุมากที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๔๐
๔ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่อายุน้อยที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๔๔
๕ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ผู้ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๖๓
๖ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๖๔
๗ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่อายุราชการมาก ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๗๖
๘ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่อายุราชการน้อย ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๘๑
๙ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๘๕
๑๐ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๘๘
๑๑ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสศกทัศนศึกษา ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๑๐๐
๑๒ ภาพแสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสศกทัศนศึกษา ที่มีต่อโสศกทัศนูปกรณ์	๑๐๔

ภาพนำ

ในปัจจุบันนี้ครูใหญ่ในโรงเรียนต่าง ๆ ให้ความสำคัญที่ลงไปในการบริหาร เพราะถือว่าเป็นงานที่ต้องรีบจัดทำโดยเร็ว ส่วนงานทางด้านวิชาการ เช่น เรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร มักจะถูกทอดทิ้ง ครูใหญ่ส่วนมากรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานด้านการบริหาร หากคิดไม่ว่า การปฏิบัติงานของครูใหญ่จะเกิดผลกันนั้น ครูใหญ่จะต้องเป็นผู้นำในทางวิชาการอีกด้วย การจัดการศึกษาภายในโรงเรียน จำเป็นจะต้องมีการนิเทศการศึกษาแก่คณะครู แก่ผู้บริหาร และอุปสรรคต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ความสำเร็จในงานของโรงเรียนอยู่ที่คณะครูที่ตั้งใจปฏิบัติงาน เพื่การจัดการศึกษาอย่างแท้จริง ครูใหญ่จะต้องรู้จักเลือกครูเข้ามาทำงานตามหน้าที่ต่าง ๆ วิชาการที่เด็กได้รับในโรงเรียนปัจจุบันนี้กว้างขวางมาก ครูใหญ่ต้องจัดโรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ให้มากขึ้น ทั้งให้ความสัมพันธ์กับปฏิตาชีวิตประจำวันของนักเรียนและต้องทำงานร่วมกับครู เพื่อที่จะถึงจุดหมายของการศึกษาในโรงเรียน นอกจากนั้นจะต้องรู้จักวางแผนการที่จะจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก

เมื่อโรงเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนจึงต้องเป็นศูนย์กลางของอุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งต้องได้รับความช่วยเหลือจากครูใหญ่ ครูใหญ่ควรจะส่งเสริมและทดลองความคิดใหม่ ๆ เพื่อจะได้วิธีการใหม่ ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาของโรงเรียน เวลาและกำลังงานของครูใหญ่ไม่ควรไปหมดไปในทางบริหารงานนั้นเท่านั้น ยังจะต้องนำเวลาไปใช้ในทางวิชาการให้มากขึ้น เพราะงานทางด้านวิชาการต้องอาศัยผู้มีความสามารถ ซึ่งต้องเป็นหน้าที่ของครูใหญ่โดยตรง

นิวัต พรหมกร "การบริหารงานด้านวิชาการของครูใหญ่" การบริหารการศึกษา
เบื้องต้น รายงานวิชาการศึกษาวិชา Educ.341 พ.ศ.๒๕๐๕ หน้า ๑๓.

ปัจจุบันนี้ โรงเรียนต้องจัดประสบการณ์ และการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ เรียนรู้ได้ทันกับความเจริญก้าวหน้าอย่างมากมายของโลก เมื่อครูมีจำนวนไม่พอกับจำนวนนักเรียน ในโรงเรียนด้วยแล้ว จึงจำเป็นต้องใช้สื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อช่วยให้ครูสอนได้มากขึ้นในเวลา ที่น้อยลง และนักเรียนก็สามารถเรียนรู้ได้ทันกับความเจริญก้าวหน้าของโลกได้ด้วย กับในภาวะ ที่เราต้องพัฒนาการศึกษากันโดยรีบเร่งด้วยแล้ว เราก็จำเป็นต้องคิดว่าเป็นพิเศษในเรื่อง กุศโลบายการศึกษาเพื่อให้บังเกิดผลดีที่สุด สาคุณุญ รวดเร็ว และประหยัดที่สุด^๒

การเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา นั้น ถือว่าเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างมาก ระดับหนึ่งของประเทศ ที่จะส่งผลไปถึงความมีประสิทธิภาพของการศึกษาในระดับสูง ๆ ถ้าวไป อีกด้วย เพราะการศึกษาในระดับนี้ถือว่าเป็นรากฐานของการศึกษา ถ้ารากฐานการศึกษา ไม่ก็ เดียวแล้ว ทั้งประชาชนและประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าไปไม่ได้ เรื่องที่จะเกิดแก้ไขกันภายหลัง นั้น ย่อมไม่มีทางสำเร็จ ครูผู้ให้การศึกษาจึงมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างหนักที่สุด^๓

วิชาทุกวิชาและเนื้อหาทุกเรื่องตามหลักสูตรระดับประถมศึกษา ครูอาจใช้สื่อทัศนวัสดุ ประกอบการสอนได้แทบทั้งหมด เพราะนักเรียนในวัยนี้ โภยทั่วไปมักสนใจต่อประสบการณ์ใหม่ ๆ แปลก ๆ ยิ่งเป็นนักเรียนชั้นต้น ๆ หรือเป็นบทเรียนใหม่ สื่อทัศนวัสดุยิ่งมีความจำเป็นมากต่อ การเสริมสร้างควาสนใจให้ซาบซึ้งในบทเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้นาน

^๑ กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ อุปกรณ์การสอน หน้า ๑ - ๓.

^๒ ดร.เอกวิทย์ ณ ถลาง "ทัศนะบางประการเกี่ยวกับกุศโลบายการศึกษา"
ชุมนุมทางวิชาการ รายงานการประชุมทางวิชาการ หน้า ๑๘.

^๓ ม.ล.ปิ่น มาลากุล คู่มือครูเล่มเล็ก พิมพ์ในงานศพอาจารย์วงศ์เพชร เอี่ยมสกุล ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ หน้า ๑.

^๔ สันต์ วรศิริ การศึกษาสถานภาพเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อทัศนวัสดุของครู ผู้สอนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ปรินิพนธ์นิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล หน้า ๒.

ด้วยเหตุนี้โสคัทศนุปรภร^๑ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนของการศึกษา
ในระดับประถมศึกษา ดังนั้นในปัจจุบันตามโรงเรียนต่าง ๆ ครูผู้สอนจึงพยายามนำโสคัทศนุปรภร^๑
เข้ามาช่วยในการสอนของครูอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อจะส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
มากขึ้น/และโสคัทศนุปรภร^๑จะถูกนำมาเข้ามามีใช้ในการสอนมากหรือน้อยนั้น ผู้ที่มีส่วนส่งเสริม และ
รับผิดชอบอย่างมากที่สุดก็คือ ครูใหญ่ตามโรงเรียนต่าง ๆ นั่นเอง เพราะตำแหน่งของครูใหญ่
นั้น ถือว่าเป็นกุญแจดอกแรกในการปรับปรุงการเรียนการสอน นอกจากนี้ครูใหญ่ที่เอาใจใส่^๒
ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ย่อมได้รับความนับถือจากครูผู้ร่วมงานเป็นอย่างมาก

จัสเตอร์ และเวทเลอร์^๓ ได้เสนอแนะแก่ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา เกี่ยวกับ
การวางแผนนโยบายการบริหารโปรแกรมทางโสคัทศนุปรภร^๑ ไว้ดังนี้

๑. ครูใหญ่ จะต้องถือว่า โสคัทศนุปรภร^๑เป็นเครื่องช่วยสอน ซึ่งจะต้องใช้
ให้เหมาะสมกับความต้องการโดยเฉพาะ และเหมาะสมกับสถานการณ์โดยเฉพาะด้วย

๒. ครูใหญ่จะต้องถือว่า โสคัทศนุปรภร^๑ต่าง ๆ ที่จะจัดหานั้น จะต้อง
พึงเล็งในด้านความต้องการของครูผู้สอน

๓. ครูใหญ่ จะต้องให้ครูได้ใช้โสคัทศนุปรภร^๑กับครู และกลมกลืนกับวิธีสอน

๔. ครูใหญ่ จะต้องช่วยครูให้ทราบขอบเขต และคุณภาพของโสคัทศนุปรภร^๑
และเป็นผู้นำครูในการสอนด้วยวิธีใหม่ ๆ

๑ คร.สาย ภานุรัตน์ "ครูใหญ่ทำหน้าที่ผู้นำอาชีวศึกษา" คู่มือการนิเทศการศึกษา
เอกสารอบรมศึกษานิเทศก์ส่วนจังหวัดนคร ๒ พ.ศ. ๒๕๐๒ หน้า ๑๐.

๒ วิเชียร อธิโนนุรักษ์ "ครูใหญ่ในฐานะกฤษฎีนิเทศ" นิกรครู ปีที่ ๑๑ เมษายน
๒๕๑๒ หน้า ๑๑ - ๑๒.

๓ Albert H. Shuster, and Wilson P. Wetzler, Leadership in
Elementary School Administration and Supervision, pp. 432 - 433.

๕. ครูใหญ่จะต้องรู้ว่า โสภทัศน์ุปรกรณ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่จัดหาพานั้น จะต้องอยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงของครูใหญ่ในการแจกจ่าย การเก็บ การบำรุงรักษา ให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สามารถใช้การได้ทันที

๖. ครูใหญ่จะต้องเป็นผู้ว่า และกระตุ้นครูให้ใช้โสภทัศน์ุปรกรณประกอบการสอน โดยจัดการอบรมขึ้น และให้มีการฝึกงาน ทั้งนี้ควรรวมมือจากสถาบันการศึกษา และ ศึกษานิเทศก์

จากข้อเสนอแนะของ ชัสเตอร์ และเวทเธอร์ ดัง ๖ ข้อนั้น จะเห็นได้ว่า ความรับผิดชอบของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ที่จะนำโสภทัศน์ุปรกรณไปใช้ประกอบการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ ก็ย่อมขึ้นอยู่กับ ทักษะที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ นั้นว่ามีอิทธิพลต่อการปฏิบัติ หรือแนวโน้มในการที่จะแสดงออกอย่างมาก เช่น บุคคลที่พบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนนั้น ย่อมเป็นผลมาจากสติปัญญา ความตั้งใจ ความเต็มใจที่จะเล่าเรียน และรวมถึง "ทัศนคติที่ดี" ต่อการเรียน ดังนั้นความสำเร็จ ในการที่จะนำโสภทัศน์ุปรกรณเข้าไปมีส่วนช่วยในการเรียนการสอนภายในโรงเรียน ก็ย่อมขึ้นอยู่กับ ทักษะที่มีต่อสิ่งของครูใหญ่ ที่มีต่อโสภทัศน์ุปรกรณด้วยเหมือนกัน

ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การสำรวจทัศนคติของครูใหญ่ โรงเรียนระดับประถมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการศึกษาคงเป็นรากฐานของการศึกษา ในระดับ ประถมศึกษานี้ ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนความนึกเห็น อื่น ๆ ที่มีต่อโสภทัศน์ุปรกรณ ก็เพื่อจะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานทราบถึงทัศนคติของครูใหญ่ อย่าง แท้จริง เพื่อประโยชน์ในการที่จะหาทางให้ครูใหญ่ รวบรวมผู้บริหารการศึกษา ในระดับ กรมสามัญศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของโสภทัศน์ุปรกรณ อันจะเป็นผลทำให้การส่งเสริม ให้ครูระดับประถมศึกษา ใช้โสภทัศน์ุปรกรณประกอบการสอนภายในโรงเรียนกันมากขึ้นต่อไป

สมสมัย พัทธกิจ การศึกษากวามสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก คะแนนผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนและทัศนคติต่ออาชีพครูของนักเรียน ป.๔. ในสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง ปีการศึกษา
๒๕๐๒ ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ๒๕๐๓ หน้า ๘.

ความมุ่งหมายของการศึกษากันกว่า

๑. เพื่อทราบว่าครูใหญ่ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อโรคติดต่อเป็นเชิงนิเสธ (Positive) หรือเชิงนิเสธ (Negative)
๒. เพื่อเปรียบเทียบว่า เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโรคติดต่อศึกษา ที่ต่างกันของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จะมีทัศนคติต่อโรคติดต่อแตกต่างกันหรือไม่
๓. เพื่อสำรวจว่า ครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจในการเลือก การผลิต และการใช้โรคติดต่ออุปกรณ์ถูกต้องมากน้อยเพียงใด
๔. เพื่อทราบว่า เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโรคติดต่อศึกษา ที่ต่างกันของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จะมีผลทำให้ทัศนคติที่มีต่อโรคติดต่อศึกษากันหรือไม่
๕. เพื่อทราบว่าครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานเกี่ยวกับโรคติดต่อศึกษาอย่างไร
๖. เพื่อนำผลการศึกษากันกว่าครั้งนี้ เสนอแนะและแก้ปัญหาทางงานด้านโรคติดต่อศึกษา ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุงงานด้านโรคติดต่อศึกษา ให้ดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของการศึกษากันกว่า

- ผลของการศึกษากันกว่าครั้งนี้ มีความสำคัญดังนี้
๑. เป็นแนวทางส่งเสริมทัศนคติของครูใหญ่ ที่มีต่อโรคติดต่อให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้การใช้โรคติดต่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ผลอย่างเต็มที่
 ๒. เพื่อนำทัศนคติของครูใหญ่ ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มาเป็นข้อเสนอแนะแก่ครูใหญ่ และครูในโรงเรียนระดับต่าง ๆ ให้มองเห็นความสำคัญของโรคติดต่อศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้มีการใช้โรคติดต่ออุปกรณ์ในโรงเรียนต่าง ๆ มากขึ้น

๓. เพื่อเป็นแนวทางให้ทราบว่า เมื่อ อายุ วุฒิ อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสภณศึกษามา ที่ต่างกันของครูใหญ่นั้น เป็นผลทำให้ทัศนคติต่างกันหรือไม่ เพื่อจะได้หาทางส่งเสริมแก่ครูใหญ่ได้ถูกต้อง

๔. เพื่อเป็นแนวทางให้ทราบถึง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโสภณศึกษา ที่ทำให้งานด้านโสภณศึกษามีความก้าวหน้าเท่าใด

๕. อาจเป็นข้อเสนอแนะแก่ กรมสามัญศึกษา และสร้างแนวทางการให้ กวาชช่วยเหลือโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านการจัดบริการโสภณศึกษา

๖. เป็นแนวทางสำหรับผู้ต้องการศึกษาค้นคว้าต่อไป

คำจำกัดความพิเศษ

๑. ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากที่คนเราได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น, เรื่องนั้นมาแล้ว ซึ่งมีทั้งในลักษณะ มิตร (Positive) คือ สนใจ เพลิดเพลิน หรือนิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ส่วนในลักษณะนิเสธ (Negative) คือ เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่สนใจ ชักเยี่ยง ไม่ร่วมมือหรือปฏิบัติตาม หรือถ่วงให้ละเอียดยออกไปอีก ก็ยังมีทัศนคติอีกแบบหนึ่ง คือรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือไม่เกลียดชัง เรียกว่า ทัศนคติแบบกลาง

๒. ครูใหญ่ หมายถึง ครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร หรือผู้รักษาราชการแทน

๓. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

๔. โสภณศึกษานิเทศก์ หมายถึง ผู้ประกอบการสอนต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นวัสดุ เครื่องมือ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูสามารถใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีที่สุด

ขอบเขตของการศึกษากันกว่า

๑. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ซึ่งมี ๔๑ โรงเรียน

๒. การศึกษากันกว่าครั้งนี้ จำกัดขอบเขตอยู่ภายในความมุ่งหมายของการศึกษากันกว่าครั้งนี้เท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษากันกว่าในเรื่องนี้ ขึ้นอยู่กับรากฐานดังต่อไปนี้

๑. ครูใหญ่ เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และถือว่าเป็นครูแจจออกแรก ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนของครูภายในโรงเรียน ดังนั้นการสังเกตทัศนคติต่อโสคทัศนูปกรณ์ จึงเป็นเรื่องที่มีคุณค่าอันสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษา

๒. ทัศนคติ และความนึกเห็นทั้งหลาย ที่ตอบในแบบสอบถามนั้น เป็นการแสดงออกด้วยความจริงใจ เป็นที่น่าเชื่อถือได้

เบื้องหลังและเหตุผลในการตั้งสมมติฐาน

๑. เกี่ยวกับเพศ โดยทั่วไปเพศชาย มักจะเป็นเพศที่มีความขอกทน เข้มมั่นในตนเอง เปิดเผย ขอมรับและศึกษาหาความรู้ในสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ ส่วนเพศหญิง มักจะเป็นเพศที่อ่อนแอ ไขคอกยกล้าแสดงออก การตัดสินใจจะขอมรับในสิ่งใหม่ ๆ จึงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นในการศึกษากันกว่าครั้งนี้ จึงอาจจะถือเป็นแนวทางตั้งสมมติฐานได้ว่า ครูใหญ่เพศชาย น่าจะบ้ทัศนคติต่อโสคทัศนูปกรณ์ดีกว่าครูใหญ่เพศหญิง

๒. เกี่ยวกับอายุ โดยทั่วไปคนอายุมาก มักจะเป็นผู้มีประสบการณ์หลาย ๆ ด้าน ขอบาก จึงทำให้เป็นคนที่มีความนึกเห็นในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ สุขุม แก่กณข้างจะเป็นคนที่ยากต่อการเปลี่ยนแปลงความนึก ส่วนคนอายุน้อยนั้น เป็นผู้มีประสบการณ์มาข้างพอกควร ก้องการที่จะไขไขขอมรับสิ่งใหม่เห็นว่าไม่ล้ใจได้ซ้ มีกามาเกิดริเริ่มที่ดี "ต่ออาจจะบ้ความสุขุมรอบคอบน้อยกว่าคนอายุมาก ดังนั้นในการศึกษากันกว่าครั้งนี้ จึงอาจจะถือเป็นแนวทางตั้งสมมติฐานได้ว่า ครูใหญ่อายุน้อยน่าจะมีทัศนคติต่อโสคทัศนูปกรณ์ดีกว่าครูใหญ่อายุมาก

๓. เกี่ยวกับวุฒิ โดยทั่วไปผู้ที่บ้วุฒิทั้งแก่บริจฎาตรขึ้นไป มักจะเป็นผู้มีประสบการณ์

ในด้านการศึกษาอย่างมาก ยอมรับความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทางการศึกษา และกล้าที่จะนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการสอน ส่วนผู้ที่มิรู้จักคำว่าปริญญานิ เป็นผู้ที่มิประสบความสำเร็จทางการศึกษาน้อย การที่จะยอมรับและนำสิ่งใหม่ ๆ มาใช้ในการศึกษาในโรงเรียน จึงเป็นไปได้ยากขึ้น พูนรมย์ ได้ศึกษาภาวะการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ได้เสนอผลเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูในโรงเรียนประถมศึกษา มีอยู่ข้อหนึ่งว่า ครูที่มีวุฒิสูงจะใช้สื่อทัศนวัสดุมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำ ดังนั้นในการศึกษากันครั้งนี้ จึงอาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่า ครูใหญ่ผู้ตั้งแตปริญญานิขึ้นไปจะมีทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์ดีกว่าครูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปริญญานิ

๔. เกี่ยวกับอายุราชการ และการดำรงตำแหน่งครูใหญ่ โดยทั่วไปแล้ว คนที่อายุราชการมากและดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน มักจะเป็นคนที่มีอายุมากแล้ว จึงเป็นคนที่ประสบความสำเร็จหลายด้าน มีความคิดเห็นอย่างสุ่ม รอบคอบ แต่คนข้างจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก ในตนเองเดียวกัน คนที่อายุน้อยกว่าครูใหญ่คนนั้น ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนที่อายุน้อยกว่า แต่เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มดี ต้องการที่จะแก้ไขปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ดังนั้นในการศึกษากันครั้งนี้ จึงอาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่า ครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย และดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย น่าจะมีทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์ดีกว่าครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก และดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน

๕. เกี่ยวกับการเรียนหรือการอบรมด้านสื่อทัศนศึกษา โดยทั่วไปผู้ที่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมด้านสื่อทัศนศึกษา มักจะเป็นผู้ที่เห็นความสำคัญของสื่อทัศนูปกรณ์ ที่มีต่อการสอน มีความคิดที่จะนำสื่อทัศนูปกรณ์เข้าไปช่วยในการปรับปรุงการสอนอยู่เสมอ ส่วนผู้ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา ก็มักจะเป็นผู้ที่ไม่ค่อยใฝ่หาสื่อทัศนูปกรณ์ไปใช้ประกอบการสอนของตัวเอง เพราะไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของสื่อทัศนูปกรณ์ มิกเฮล^๒ ได้ทำการศึกษาดังประโยชน์ของการเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ของครูสายวิชาเกษตรกรรม รัฐวิสคอนซิน ปรากฏว่าครูที่เคยเรียนวิชา

^๑ พูนรมย์ การสำรวจการสอนเพื่อการพัฒนาการศึกษาในเขตอำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ปริญญานิการศึกษามหาบัณฑิต หน้า ๘๘.

^๒ Fovad R. Mikhail, "The Use of Selected Audio-Visual Materials by Teacher of Vocational Agriculture in Wisconsin" Dissertation Abstracts, 3:555, 1956.

โสดทัศน์ศึกษา จะชอบใจโสดทัศน์ปรกติประมาณกว่ากรูที่ไม่เคยเรียนวิชานักก่อน
ดังนั้นในการศึกษากันครั้งนี้ จึงอาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่า กรูใหญ่
ที่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสดทัศน์ศึกษา แล้วจะมีทัศนคติต่อโสดทัศน์ปรกติ ดีกว่า
กรูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสดทัศน์ศึกษา

สมมติฐาน

ในการศึกษากันครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

๑. ทัศนคติของกรูใหญ่เพศชายจะมีทัศนคติต่อโสดทัศน์ปรกติดีกว่ากรูใหญ่เพศหญิง
๒. ทัศนคติของกรูใหญ่อายุน้อยจะมีทัศนคติต่อโสดทัศน์ปรกติดีกว่ากรูใหญ่อายุมาก
๓. ทัศนคติของกรูใหญ่ผู้ตั้งแะปริญญาระดับขึ้นไปจะมีทัศนคติต่อโสดทัศน์ปรกติ
ดีกว่ากรูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปริญญาตรี
๔. ทัศนคติของกรูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อยจะมีทัศนคติต่อโสดทัศน์ปรกติดีกว่า
กรูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก
๕. ทัศนคติของกรูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งกรูใหญ่น้อยจะมีทัศนคติต่อโสดทัศน์ปรกติ
ดีกว่ากรูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งกรูใหญ่นาน
๖. ทัศนคติของกรูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสดทัศน์ศึกษาจะมีทัศนคติ
ต่อโสดทัศน์ปรกติดีกว่ากรูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสดทัศน์ศึกษา

4

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

๑. ความหมายของทัศนคติ

คูน^๑ ได้ให้ความหมายของคำว่าทัศนคติไว้ว่า "ทัศนคตินั้น เป็นการตอบสนองภายในของบุคคล รวมทั้งที่สอดคล้องและไปสอดคล้องเชื่อมโยงกับกระบวนการของการตอบสนองภายนอก ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากกระบวนการของสิ่งเร้าที่แตกต่างก็ออกไป และพิจารณาว่าสิ่งเฉพาะลักษณะที่สำคัญ ๆ ทางสังคม ในสังคมส่วนตัวของบุคคลบุคคล การตอบสนองภายนอกจะงัดที่แน่นอน ก็คือเชื่อมั่นถูกควบคุมเชื่อมโยงได้ด้วยการตอบสนองภายใน"

ออร์พอร์ท^๒ ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ดังนี้ "ทัศนคติ เป็นสภาพความรู้สึกของสมองและประสาท ซึ่งมีผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลกับสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมก หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมก ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลนั้น"

๒. การศึกษากับเกร็ดมีอวัคทัศนคติ

ไญลย์ อิศรวิชชา^๓ ได้เรียบเรียงการศึกษาวัดทัศนคติของเซอร์สโตน ไว้งั้น เซอร์สโตน (L.L.Thurstone) ได้ศึกษาการวัดทัศนคติ โดยประยุกต์เอาวิธีสร้างสเกลทางจิตวิทยา มาใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดทัศนคติในปี ค.ศ. ๑๙๒๗ วิธีการสร้างสเกลวัดทัศนคติ ตามระเบียบของเซอร์สโตนนั้น คำเนนการเป็นขั้น ๆ ดังนี้ คือ

ขั้นที่ ๑ เก็บรวบรวมข้อความเพื่อสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ ๒ ประเมินผลข้อความที่ได้ออกมาเพื่อสร้างแบบสอบถาม

^๑ L.W. Doob, Public Opinion and Propaganda, Henry Holt, 1940.
๕๔๑
๑

^๒ Gordon W. Allport, "Attitude" in C. Murchison ed., Handbook of Social Psychology, 1935, p.418.

^๓ ไญลย์ อิศรวิชชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดทัศนคติ หนังสือประกอบการประชุมของหน่วยงานวิจัยสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ หน้า ๖๖ - ๗๐.

- ขั้นที่ ๓ พิจารณาภาษาของสเกล
 ขั้นที่ ๔ การเลือกข้อความที่จำเป็นเพื่อใช้ในแบบสวดถามจริง
 ขั้นที่ ๕ หากความเชื่อมั่นของสเกลวัดทัศนคติที่สร้างขึ้น
 ขั้นที่ ๖ หากความเที่ยงตรงของสเกลที่สร้างขึ้น

ขั้นที่ ๗ เก็บรวบรวมข้อความเพื่อสร้างแบบสอบถาม

ขั้นแรกนี้เป็นการรวบรวมเอาข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรากำลังศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

๑. รวบรวมข้อความซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรากำลังศึกษานั้นมาให้มากที่สุด อาจจะเป็น ๒๐๐ - ๓๐๐ ข้อความ สำหรับเซิร์สโอบ ใช้เพียง ๑๓๐ ข้อความ ซึ่งข้อความเหล่านี้ อาจจะได้มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสาร หรือ กิจสร้างข้อความขึ้นเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ฯลฯ ข้อความดังกล่าว จะต้องให้มีทั้งที่เป็นทัศนคติที่ดี และที่ไว้คัดค้านเรื่องนั้น

๒. ข้อความที่ จะนำไปใช้ในการสร้างมาตราการวัดทัศนคติ เรื่อง...ซึ่งต้องแบ่งข้อความออกเป็น ๑๑ กลุ่ม

๓. ท่านจะไ้รับแท็บ ๑๑ แท็บ เรียงจาก A ถึง K ในแท็บ A ให้ท่านเลือกข้อความที่ท่านเห็นว่า เป็นข้อความที่ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อ...ไว้ ส่วนในแท็บ K ให้ใช้ข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อ...ไว้ ในแท็บอื่น ๆ ให้ใช้ข้อความที่ลบล้างกันไป กล่าวคือความเห็นด้วยบางส่วน เมื่อแบ่งเสร็จแล้ว จะได้ข้อความถึงเห็นต่อ...แบ่งออกเป็น ๑๑ กลุ่ม โดยกลุ่ม A เป็นความเห็นดีที่สุดในที่สุดต่อ...กลุ่ม K เป็นความเห็นที่ไม่ดีที่สุดในที่สุดต่อ...ไม่จำเป็นต้องแบ่งกลุ่มแต่ละกลุ่มให้เท่า ๆ กัน ก่อนที่จะทำการแยกกลุ่มนี้ ให้หยิบข้อความหลาย ๆ ข้อความมาเปรียบเทียบกันดู จะช่วยให้ท่านพิจารณาแยกได้ง่ายเข้า การทำการแยกหรือคัดไว้ครั้งนี้ กินเวลาประมาณ ๔๔ นาที

๔. พิจารณาเลือกเอาข้อความที่ก่ ที่เหมาะสมและตรงตามความต้องการที่จะศึกษา เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อความว่าดีหรือไม่ดี ก็อาจกระทำได้โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาของ ซี เค เอ วอง (C.K.A. Wong) คือ

๔.๑ แต่ละข้อต้องเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดกตัญญูโต้แย้งได้ เป็นการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น ไม่ใช่เป็นข้อเท็จจริง (Fact)

๔.๒ แทะละซอทองเกี้ยวของกับการผันแปรของทัศนคติ ภายใต้
หัวเรื่องเดียวกัน

๔.๓ แทะละซอทองงายไปรับซ่อน

๔.๔ แทะละซอทองสิ้น

๔.๕ แทะละซอทองสมบูรณ์ในความหมายที่ชี้ให้เห็นทัศนคติอย่างเด่นชัด

เพียงประเด็นเดียว

๔.๖ แทะละซอทองวาทกึกเกี้ยว

๔.๗ แทะละซอทองซึกใจ

๔.๘ แทะละซอทองเป็นกรรตุวาท (Active Voice) ก่อ

เน้นผู้กระทำมีใจเป็นกรรตุวาท (Passive Voice) ก่อเน้นผู้ถูกกระทำ

๔.๙ แทะละซอทองประกอบด้วยถ้อยคำที่เป็นประเด็นของเรื่อง

ขั้นที่ ๒ ประเมินผลข้อความที่เลือกมาเพื่อสร้างแบบสอบถาม

ขั้นนี้เป็นการประเมินค่าของข้อความ เป็นการกำหนดว่า ข้อความเหล่านี้
จะอยู่ในตำแหน่งใด ในสเกลสำหรับวัดทัศนคตินั้น ในการกำหนดนี้จำเป็นต้องอาศัยบุคคลอื่น
เรียกว่า ผู้ตัดสิน (Judge) ซึ่งจะแบ่งข้อความเหล่านี้ให้อยู่ในชั้นต่าง ๆ ของสเกล สำหรับ
ในขั้นนี้การดำเนินการดังนี้

๑. การชี้แจงวิธีการแก่ผู้ตัดสิน หลังจากที่ได้คัดเลือกข้อความที่ดีไว้แล้ว
ก็พิมพ์ข้อความลงในกระดาษแผ่นเล็ก ๆ แผ่นละข้อความ มอบให้ผู้ตัดสินพร้อมกับชี้แจงว่า ข้อความ
นี้เป็นความึกเห็นในเรื่อง...ซึ่งรวบรวมมาจากบุคคลต่าง ๆ

๒. ในการสร้างสเกลวัดทัศนคตินั้น ส่วนมากใช้นักศึกษาคือจะให้
ความร่วมมือได้เป็นผู้ตัดสิน ประมาณสัก ๕๐ คนจึงจะได้ผลดี

ขั้นที่ ๓ พิจารณาของสเกล

หลังจากที่ผู้ตัดสินได้พิจารณาคัดเลือกข้อความใดไว้ในขั้นใดแล้ว ในตอน
ต่อไปก็เป็นการศึกษาคำนวณค่าของสเกล (Scale Value) โดยวิธีการดังต่อไปนี้ ก่อ

๑. นำข้อความแต่ละข้อความมาหาค่ามัธยฐาน (Median)
และควอร์ไทล์ (Quartile)

๒. ข้อความจะรับค่ามัธยฐาน และควอร์ไทล์ประจำ

ขั้นที่ ๔ การเลือกข้อความที่ดีเพื่อไว้ในแบบสอบถามจริง

ขั้นนี้เป็นการพิจารณาเลือกข้อความชั้นสุดท้าย เพื่อจะเรียงเรียงเป็นมาตราวัดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ในตอนต่อไป การเลือกข้อความวิธีที่การดังต่อไปนี้ ถือ

๑. จำนวนข้อของข้อความที่จะนำไปเรียงเรียงเป็นมาตราวัดทัศนคติ นั้นก็แล้วแต่ความสะดวก ความเหมาะสม และความต้องการว่าจะใช้เท่าไร ซึ่งเธอร์สโตม จะใช้ ๒๐ ข้อ

๒. เมื่อกำหนดว่าจะใช้ข้อของข้อความแล้ว ก็ดำเนินการดังนี้ โดยแบ่งข้อความที่มีปริมาณเท่ากันไว้พวกเดียวกัน เรียงจากปริมาณมากไปน้อย หรือน้อยไปมากก็ได้ เลือกข้อความที่มีค่าการวัดได้ น้อยที่สุดตามจำนวนที่ต้องการ ค่าการวัดที่ต่ำกว่าสูง ๆ แสดงว่าคลุมเครือ (Ambiguous) กล่าวคือ ข้อความที่เข้าใจ มีความหมายหลายแง่ไม่แน่นอน ซึ่งควรตัดทิ้ง ในขั้นนี้ถือว่า ค่าการวัดต่ำกว่า ๑.๒๕ อาจกล่าวได้ว่าคลุมเครือ

๓. ข้อที่มีปริมาณเท่ากัน (Common Median) ในแต่ละกลุ่มนั้น การจัดเรียงให้ประยะห่างปาน ๆ กัน ดังตัวอย่าง

๑.๐	๒.๐	๓.๐ ๕.๐	๑๐.๐	๑๑.๐
๑.๐	๒.๑	๓.๑ ๕.๑	๑๐.๑	๑๑.๑

ฯลฯ

การจัดสเกลวัดทัศนคตินี้ ควรจะได้นำข้อความที่ได้พิจารณาเลือกเอาไว้แล้วนั้น มาจัดเรียงแบบสุ่ม (Random Order) อย่าให้ข้อที่มีปริมาณเท่ากันอยู่ใกล้กัน และต้องไม่เรียงข้อที่มีปริมาณเหล่านี้ไปคาบลำดับไม่ว่าในทางใด ถ้าข้อความที่มีปริมาณเท่ากัน ในแต่ละกลุ่มมีหลายข้อ เราอาจนำมาจัดเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Form) ขึ้นอีกชุดหนึ่ง แล้วก็นำมาเปรียบเทียบกับชุดแรก จากนั้นนำเอาสเกลวัดทัศนคติชุดนี้ไปให้กลุ่มตัวอย่างจริงได้เลือกตอบว่า ข้อใดที่เห็นด้วยมากที่สุด ถ้าหากมี ๒๐ ข้อ ก็ให้ผู้ตอบเลือกเพียง ๒ ข้อ หรือถ้าหากมี ๓๐ ข้อ ก็ให้ผู้ตอบเลือกเพียง ๓ ข้อ ทั้งนี้เป็นต้น จากนั้นก็นำเอาคะแนนหรือค่าปริมาณประจำข้อ ที่ผู้ตอบเลือกมา เฉลี่ยหาเกณฑ์ปรกติ (Form) เพื่อที่ว่า ผลเฉลี่ยนั้นอยู่ในตำแหน่งใดของสเกล ถ้าหากคะแนนในข้อที่ผู้ตอบเลือก ๒ ข้อนั้น มีความห่างกันมาก ๆ ก็ แสดงว่าผู้ตอบยังลังเลใจตอบไม่ถนัดถวัล ถือตอบแบบเดาสุ่ม

ขั้นที่ ๕ หาค่าความเชื่อมั่นของสเกลวัดทัศนคติที่สร้างขึ้น

พิจารณาหาความเชื่อมั่นของสเกลวัดทัศนคติ ด้วยวิธีการ

๑. ใช้วิธีหาค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง (Split Half

Reliability)

๒. ใช้วิธีอื่น ๆ (Alternative Form)

ขั้นที่ ๖ หาค่าความเที่ยงตรงของสเกลที่สร้างขึ้น

พิจารณาหาความเที่ยงตรงแบบง่ายของสเกลวัดทัศนคติ โดยนำเอาค่าของมัธยฐานในแต่ละข้อ ที่ผู้ตอบเลือก ไปหาสหสัมพันธ์ (Correlation) กับค่ามัธยฐานในแต่ละข้อของผู้ที่สุ่มเลือกเดิมในครั้งหลัง (ให้ผู้ที่ถูกสุ่มเลือกเดิมตัดสินสเกลวัดทัศนคติชุดนั้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อการศึกษาระยะเทียบค่า สหสัมพันธ์ครั้งต่อไป)

ลิเกอร์ท์ ได้สร้างแบบวัดทัศนคติขึ้นโดยตั้งข้อถกเถียง (Assumption) ว่า เรื่องของทัศนคตินั้นเป็นการแจกแจงเป็นแบบปกติ จากข้อถกเถียงนี้ ลิเกอร์ท์ได้วัดทัศนคติ โดยใช้หน่วยคะแนนความหมายเบเบเนกมาตรฐาน (Standard Deviation Units) ระหว่างที่ใช้ค่าของสเกล ซึ่งกระทำโดยใช้หน่วยคะแนนความหมายเบเบเนกมาตรฐานนี้ กับการกำหนดค่าคะแนนของการตอบเป็น ๐, ๑, ๒, ๓, ๔ (หรือเป็น ๑, ๒, ๓, ๔, ๕) นั้น ปรากฏว่า บีสสหสัมพันธ์ถึง ๐.๘๘

หลักการสร้างสเกลวัดทัศนคติ ตามระเบียบวิธีของ ลิเกอร์ท์

ในการสอบถามความรู้สึกร่วมทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น คำใดโดยสร้างข้อความในเรื่องนั้น เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาหรือให้คำตอบ ข้อความดังกล่าว ควรมีความหนักแน่นเกินไปหรือเกินไปจนการตอบเหล่านั้น อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ พวก คือ "เห็นด้วย" และ "ไม่เห็นด้วย" แต่ละข้อความ แบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภทคือ

๑. เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Agree)

๒. เห็นด้วย (Agree)

๓. ไม่แน่ใจ (Uncertain)

๘. ไม่เห็นด้วย (Disagree)

๙. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Disagree)

หลังจากผู้ตอบออกความเห็นในแต่ละประเด็นแล้ว ก็นำคำตอบนั้นมาให้น้ำหนักคะแนน (Weighting) ได้ โดยให้ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" เป็นน้ำหนักสูงสุดของพวกเห็นด้วย ส่วน "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" เป็นน้ำหนักสูงสุดของพวกไม่เห็นด้วย

การให้น้ำหนักของดิเคอร์ท์ มีดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๔
เห็นด้วย	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๓
ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๒
ไม่เห็นด้วย	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๑
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๐

สำหรับข้อความที่ไปเห็นด้วย การให้น้ำหนักตรงข้ามกับข้อความที่เห็นด้วย คือ

ไปเห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๔
ไม่เห็นด้วย	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๓
ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๒
เห็นด้วย	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๑
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนักเท่ากับ ๐

ในการนำผลจากการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบมาพิจารณา เบื้องต้นน้ำหนักคำตอบที่ได้แล้ว ก็รวบคะแนนทั้งหมดของผู้ตอบแต่ละคน โดยการรวบคะแนนของแต่ละข้อความ (Items) วิธีการนี้เรียกว่า วิธีการจัดอัตราส่วนประมาณการรวม (Method of Summated Rating)

ในการเลือกคำถาม ซึ่งถาเกี่ยวกับความรู้คิดและทัศนคติ เช่น แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นต้น เพื่อที่จะให้ได้คำถามที่ดี มีอำนาจจำแนก ซึ่งบ่งชี้ลักษณะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อความ (Items Analysis) ก็คือ หลักว่า แต่ละช่วงของการให้น้ำหนักเท่ากัน สำหรับวิธีการเลือกข้อความนั้น ต้องพิจารณาการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนที่ตอบข้อความทั้งหมด

ต่อไปเรียงคะแนนของผู้ตอบทั้งหมด จากสูงไปต่ำหรือต่ำไปสูง จากนั้นใช้วิธีการหา ๒๕ % บน และ ๒๕ % ล่างของผู้ตอบ โดยถือว่าทั้งสองกลุ่มนี้เป็นตัวแทนจากผู้ตอบทั้งหมดในการประเมินค่า หรือที่แสดงความรู้สึกในเรื่องนั้น จาก ๒๕ % บนและล่างของผู้ตอบ นำมาพิจารณาว่า ค่าตาม แต่ละข้อ เช่นข้อที่ ๑ ผู้ตอบกลุ่มสูงและต่ำ ตอบไขว้กันหรือไม่ เพื่อนำไปหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Variance) จากนั้นประเมินค่าตามข้อนั้นจากอัตราส่วน ข้างล่าง ก่อ

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

ซึ่ง $\bar{X}_H$, $\bar{X}_L$ เท่ากับ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและต่ำ

S_H^2 , S_L^2 เท่ากับ ความแปรปรวนของกลุ่มสูงและต่ำ

N_H , N_L เท่ากับ จำนวนผู้ตอบจาก ๒๕ % บนและล่าง

ค่า t ที่ได้จากอัตราส่วนหรือสูตรข้างต้น เป็นค่าที่วัดหรือเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของแต่ละข้อความ ข้อความใดที่มีค่า t สูงกว่าหรือเท่ากับ ๑.๙๕ ขึ้นไป เป็นเครื่องหมายว่า ค่าตอบของกลุ่มสูงและต่ำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ หมายถึงข้อความนั้น มีอำนาจจำแนกสูงและเป็นที่เชื่อถือได้ ตามวิธีการจัดอัตราส่วนประมาณการบน เมื่อนำข้อความ แต่ละข้อความมาหาค่า t แล้ว ก็เลือกเฉพาะข้อความที่มีค่า t สูง เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือ สำหรับวัดทัศนคติหรือความรู้สึกต่อไป

๓. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แลชเชอร์ ได้ศึกษาทัศนคติของครูประถมศึกษาที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์และอาชีพครู โดยมีจุดมุ่งหมายของการศึกษากครั้งนี้ เพื่อที่จะศึกษาว่าทัศนคติของครูระดับประถมศึกษา ที่มีต่อ สื่อทัศนูปกรณ์ นั้น เป็นอย่างไร ผลปรากฏดังนี้

^๑ Edward B.Lasher, "Educational Media Attitudes of and Competencies for Elementary Teachers" Dissertation Abstracts International, p.6837-A.

๑. ครูประถมศึกษาที่มีทัศนคติที่ก่อไอศตัทธูปกรณ์นั้น จะมีจำนวนของการใช้ไอศตัทธูปกรณ์ มากกว่าครูที่มีทัศนคติที่ไม่ก่อไอศตัทธูปกรณ์

๒. ครูประถมศึกษา จะมีทัศนคติที่ก่อการฝึกอบรมเกี่ยวกับไอศตัทธูปกรณ์

๓. ครูประถมศึกษาจะมีทัศนคติที่ก่อไอศตัทธูปกรณ์ เมื่อเขาได้รับการฝึกและอบรมเกี่ยวกับไอศตัทธูปกรณ์มาก่อน

๔. ทัศนคติของครูประถมศึกษาเป็นเพศชาย และเพศหญิงนั้น จะมีทัศนคติก่อไอศตัทธูปกรณ์ แตกต่างกันเป็นมาวเรียง

วารินทร์ กุณะศรี ได้ศึกษาทัศนคติ ความสนใจ และความึกเห็น วิธีการใช้ บัญหาและอุปสรรคทาง ๆ ของครู อาจารย์ ในสถาบันอาชีวศึกษา ที่มีต่อการใช้ไอศตัทธูปกรณ์ ผลของการวิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้

ในด้านทัศนคติ ครูส่วนมากเห็นความจำเป็นในการใช้ไอศตัทธูปกรณ์ ประชยวิชาที่ทดสอบ ผู้ที่เห็นว่าจำเป็นมาก มีร้อยละ ๘๗.๐๕ ว่าเป็นปานกลาง มีร้อยละ ๒๘.๘๖ ส่วนผู้ที่เห็นว่าจำเป็นน้อยและไม่จำเป็นเลยนั้น บ่อยมาก เมื่อใช้ไอศตัทธูปกรณ์แล้ว ครูได้ให้ความึกเห็นว่ ให้ผลดีบากในการทำให้การอธิบายมเรียนง่าย ช่วยให้ักเรียนเข้าใจบทเรียนได้กัขึ้นและรวกเร็ว ทั้งทำให้ความคเรียนได้้อย่างแม่นยำ ให้ผลดีปานกลางในการทำให้ักเรียนอยากรู้อยากเห็นเพิ่มขึ้น เกิดความึกจู้จักกับปัญหา และให้กู่ก่าอื่น ๆ อีกมากมาย ส่วนผลเสียก็มีบ้างก้อ เป็นการเพิ่มภาระต่อผู้ใช้ ทำให้ักเรียนไม่สามารถบันทึกโน้ตย่อตามเนื้อหาวิชาได้ทัน ส่วนการทำให้กู่เกี่ยวกับร่นการสอน เพราะก่ากว่าอุปกรณ์การสอนช่วยทำหน้าท่ทุกอย่างแทนกู่ร่น บ่น้อยมาก

สุวรรณ เทียนหิรัญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความึกเห็นของครูที่บ้ต่อการใช้อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนประถมศึกษา" ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยมีวัตถุประสงค์

วารินทร์ กุณะศรี ความึกเห็นของครูที่มีต่อการใช้ไอศตัทธูปกรณ์ ในสถาบันอาชีวศึกษา
ในพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์คณะกรรตาสกร จุาลงกรณมหาวิทยาลัย หน้า ๕๔.

๒ สุวรรณ เทียนหิรัญ การสำรวจความึกเห็นของครูที่มีต่อการใช้อุปกรณ์การสอน
ในโรงเรียนประถมศึกษา วิทยานิพนธ์คณะกรรตาสกร จุาลงกรณมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๕.

เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความจำเป็นและความสำคัญต่อการใช้อุปกรณ์การสอน
 ก็นหาสาเหตุที่ทำให้ครูบางท่านสนใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอน ศึกษาปัญหาของครูเกี่ยวกับ
 ขัอมกพร่องต่าง ๆ ในการใช้อุปกรณ์การสอน และเพื่อหาทางแนะนำแก้ไขอุปกรณ์การสอนของครู
 ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนแก่นักเรียนดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนในกลุ่ม
 ตัวอย่างที่เลือกไว้ รวมทั้งโรงเรียนเทศบาล โรงเรียนราษฎร์ ที่มีการสอนชั้นประถมศึกษา ๘
 จากผลการวิจัยขอสรุปได้ดังนี้

ในด้านความคิดเห็น ครูชอบใช้อุปกรณ์การสอนเป็นส่วนมาก และได้ผลคิ
 วจากการใช้อุปกรณ์การสอนด้วย มีครูเป็นส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ชอบใช้อุปกรณ์การสอน ส่วนใน
 ด้านปัญหาที่ครูไม่ชอบใช้อุปกรณ์การสอนนั้น ปัญหาที่สำคัญก็คือ ไม่มีอุปกรณ์การสอนเนื่องจาก
 โรงเรียนไม่ไ้จัดงบประมาณให้

การรวบรวมข้อมูลและวิธีการในการค้นคว้า

เพื่อทราบข้อเท็จจริงในปัญหาการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกระบวนการดำเนินงานเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
๒. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย
๓. วิธีการแจกจ่ายแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกประชากรซึ่งเป็นครูใหญ่ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๕ จำนวน ๔๐ โรงเรียน ดังต่อไปนี้

๑. ครูใหญ่ เป็นผู้บริหารโรงเรียนและเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของครูในโรงเรียน โดยตำแหน่งแล้ว ครูใหญ่ มีอำนาจหน้าที่ ที่จะบังคับการใช้โสดทัศนูปกรณ์ในโรงเรียนได้ครบถ้วนทุกประการ ดังนั้นทัศนคติของครูใหญ่ที่มีต่อโสดทัศนูปกรณ์ จึงเป็นสิ่งสำคัญและน่าสนใจ

๒. ครูใหญ่ ในโรงเรียนดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้โสดทัศนูปกรณ์ ประกอบการสอนเป็นอย่างดี จึงสามารถแสดงทัศนคติได้อย่างกว้างขวาง

๒. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

W / ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับใช้เก็บเรื่องข้อ
ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาเกี่ยวกับแบบสอบถาม และเรื่องทัศนคติที่มีต่อโสดทัศนูปกรณ์ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโสดทัศนศึกษา ตลอดจนความคิดเห็นในการเลือกการผลิต และการใช้โสดทัศนูปกรณ์ ของครูใหญ่ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

สำหรับการศึกษาค้นหาค้นนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบการศึกษาค้นหาค้นของลิเคอร์ต (Likert) ด้วยเหตุผลดังนี้คือ

๑. สามารถทราบค่าความสำคัญของปัญหาแต่ละข้อกระทงได้อย่างรวดเร็ว
๒. บ่งชี้ว่าจำแนกคำตอบของผู้ตอบได้อย่างดี และเป็นที่ยอมรับได้
๓. น้ำหนักคะแนนที่ให้แก่แต่ละข้อ เป็น ๔, ๓, ๒, ๑, ๐ นั้น ได้มีการวิจัยกันมานานแล้วว่า คำตอบที่ได้นั้นมีความเชื่อมั่นได้
๔. สามารถใช้วัดทัศนคติได้หลาย ๆ ด้าน
๕. สามารถหาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของคำตอบแต่ละข้อได้

๒. สามารถวิเคราะห์ข้อมูลว่าจำแนก และเชื่อมั่นได้หรือไม่ นั้น ทำได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยถือคะแนน ๒๕ % ของผู้ได้คะแนนสูงสุด และ ๒๕ % ของผู้ได้คะแนนต่ำสุด เป็นข้อมูล

๓. ใช้ขบวนการทางสถิติอย่างง่าย ๆ ไปยุ่งยากซับซ้อน

๒. อาศัยความรู้ ความเข้าใจ ที่ได้จากการศึกษาแบบสอบถาม ผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาสร้างแบบสอบถามแบบต่าง ๆ ตามลักษณะของปัญหา

๓. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบในส่วนในข้อกระทงหาให้ข้อถกเถียงที่ชัดเจน

๔. นำแบบสอบถามที่ดัดแปลงแก้ไข ไปทดลองใช้ขั้นต้น (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐ คน แล้วนำมาปรับปรุง (กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มสาขาบริหารการศึกษามาที่เป็นครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ในชั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จำนวน ๔๐ คน) เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

๕. ผลของการทบทวนข้อเขียนของแบบสอบถาม ให้ความเชื่อมั่นเท่ากับ

๐.๖๕๐

๖. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้จริงกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ครั้งนี้ จำนวน ๔๐ คน ต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่จะใช้มีลักษณะดังนี้

๑. แบบเลือกตอบ โดยในแต่ละข้อคำถาม จะมีรายการคำตอบที่เป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า เมื่อผู้ตอบพิจารณาแล้วเห็นว่าตนมีความเห็นหรือการกระทำที่สอดคล้อง
กับรายการคำตอบใด ก็เลือกตอบในรายการคำตอบนั้น ด้วยวิธีการขีดเครื่องหมายคำตอบลงใน
วงบาศรส่วนประมาณค่าตามตรงที่ต้องการ

๒. แบบเติมข้อความลงในช่องว่าง สำหรับให้ผู้ตอบแสดงข้อเท็จจริง

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบทดสอบทัศนคติของครูใหญ่ ที่มีต่อโสภณัทนุปรกรณ์

ตอนที่ ๓ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของครูใหญ่ ในการ

ดำเนินงานด้านโสภณัทนุศึกษา

ตอนที่ ๔ เป็นคำถามเกี่ยวกับความถี่เห็นในการเลือก การผลิต และ
การใช้โสภณัทนุปรกรณ์

๓. วิธีการแจกจ่ายแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

การแจกจ่ายแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการ
พอสรุปได้ดังนี้

๑. ผู้วิจัยคนหนึ่งสื่อนำตัวจากประธานคณะกรรมการที่ปรึกษา ไปขออนุญาต
ทำการวิจัยเกี่ยวกับครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
ต่อหัวหน้ากองการศึกษา กรมสามัญศึกษา เพื่อให้หัวหน้ากองได้ให้ความช่วยเหลือ โดย
ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน

กรุงเทพมหานคร ที่จะใช้เพื่อการวิจัยครั้งนี้

๒. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม และ หมายขอความร่วมมือของผู้วิจัย องค์กรใหญ่ จำนวน ๔๐ องค์กร โดยส่งด้วยตัวเองและทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งได้แนบใบปะหน้า แจกที่อยู่ ของผู้วิจัย ติดแสตมป์เรียบร้อยแล้ว เพื่อให้ความสะดวกสำหรับกรใหญ่ ที่ทำแบบสอบถาม ในการที่จะส่งแบบสอบถามกลับกัน แบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจำนวน ๔๐ ฉบับ ถือเป็นร้อยละ ๑๐๐

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

๑. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ผลปรากฏว่า ใช้ได้ ทุกฉบับ

๒. เพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของกรใหญ่ ได้ทำการจำแนกถาม ทั่วแปรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

๒.๑ เพศ จำแนกได้เป็นเพศชาย จำนวน ๑๕ องค์กร เพศหญิง จำนวน ๒๕ องค์กร

๒.๒ อายุ จำแนกได้เป็นอายุมาก คืออายุระหว่าง ๔๐ - ๕๕ ปี จำนวน ๑๗ องค์กร อายุน้อย คืออายุระหว่าง ๓๐ - ๔๐ ปี จำนวน ๒๓ องค์กร

๒.๓ วุฒิ จำแนกได้เป็นวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๓๓ องค์กร วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๕ องค์กร

๒.๔ อายุราชการ จำแนกได้เป็นอายุราชการมาก คือระหว่าง ๒๐ - ๓๕ ปี จำนวน ๑๔ องค์กร อายุราชการน้อย คือระหว่าง ๕ - ๑๕ ปี จำนวน ๒๖ องค์กร

๒.๕ การดำรงตำแหน่งกรใหญ่ จำแนกได้เป็นการดำรงตำแหน่งกรใหญ่ นาน คือระหว่าง ๑๐ - ๒๐ ปี จำนวน ๑๔ องค์กร การดำรงตำแหน่งกรใหญ่น้อย คือระหว่าง ๑ - ๕ ปี จำนวน ๒๓ องค์กร

๒.๖ การเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับสัตตภัณฑ์ศึกษา จำแนกได้เป็น ผู้ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับสัตตภัณฑ์ศึกษา จำนวน ๓๑ องค์กร ผู้ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรม เกี่ยวกับสัตตภัณฑ์ศึกษา จำนวน ๑๐ องค์กร

๓. วิเคราะห์ความถี่ของรายการต่าง ๆ ด้วยขบวนการทางสถิติที่เหมาะสม ก่อ

๓.๑ ข้อมูลที่เป็นแบบให้เขียนตอบลงในช่องว่างนั้น กระทำโดยหาความถี่ และหาอัตราส่วนร้อย

๓.๒ ข้อมูลที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีของ วอร์ห์ คัมบิว เบสท์ เพื่อศึกษาว่า ศักยภาพของครูใหญ่ ที่มีต่อโสตทัศนูปกรณ์ นั้น เป็นเชิงนิบานหรืออิสระ โดยจัดกระทำตามลำดับขั้นดังนี้

๓.๒.๑ หาความถี่ของแต่ละช่องรายการ แล้วแปลงเป็นค่าอัตราส่วนร้อย

๓.๒.๒ คู่อัตราส่วนร้อยในแต่ละช่อง ด้วย นำหนักประจำช่อง ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ ๕
เห็นด้วย	เท่ากับ ๔
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ ๓
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ ๒
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ ๑

๓.๒.๓ รวมผลคูณที่ได้ทั้ง ๕ ช่อง ของแต่ละข้อคำถาม เป็นค่าความสำคัญที่ผู้ตอบประเมินในแต่ละรายการ

๓.๒.๔ จัดอันดับค่าความสำคัญ ว่าจะอยู่ในระดับใด ซึ่งได้แก่เกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ ๔๕๐ - ๘๐๐.๐๐
เห็นด้วย	เท่ากับ ๓๕๐ - ๔๔๘.๕๕
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ ๒๕๐ - ๓๔๘.๕๕
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ ๑๕๐ - ๒๔๘.๕๕
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ ๑๐๐ - ๑๔๘.๕๕

๓.๓ ใช้ t - test ในการวิเคราะห์แต่ละข้อคำถาม และ
วิเคราะห์รวม เพื่อหาความแตกต่างของตัวแปร เช่น เพศ อายุ วุฒิ อาชีพ การดำรง
ตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับสถิติกับคิดว่า ว่านักศึกษาคิดว่าสถิติ
แตกต่างกันหรือไม่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสรุปผลหรือหาข้อสรุปของกรณีศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ และถ่วงน้ำหนัก
สถิติต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการสรุปผลดังต่อไปนี้

(K) ๑. เกณฑ์ประสิทธิภาพเชิงเชื่อใจของแบบทดสอบครั้งที่ฉบับ ท้าวากค่าสหสัมพันธ์
ชนิดผลคูณของโมเมนต์ (The Product - Moment Method) ตามแบบวิธีของ
สเปียร์แมน บราวน์ (Spearman Brown) โดยใช้สูตร

$$r = \frac{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}{\frac{NEX.Y - EX.EY}{\sqrt{\{NEX^2 - (EX)^2\} \{NEY^2 - (EY)^2\}}}}$$

เมื่อ $r = \frac{1}{2} \frac{I}{II}$ เป็นค่าสัมประสิทธิ์ของแบบทดสอบครั้งที่ฉบับ

N เป็นจำนวนตัวอย่าง ทั้งหมด

EX เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนของแบบทดสอบข้อที่

EY เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนของแบบทดสอบข้อที่

EX² เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนข้อที่แต่ละตัวยกกำลังสอง

EY² เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนข้อที่แต่ละตัวยกกำลังสอง

EX.Y เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนนข้อที่แต่ละตัวคูณกับคะแนน

๒. ท้าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งชุด โดยวิธี
แบ่งครึ่ง (Split Half Method) ตามแบบวิธีของสเปียร์แมน บราวน์ โดยใช้สูตร

Henry E. Garretero, Statistics in Psychology and Education,
p. 339.

Ibid.

$$r_{1I} = \frac{2 r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}}{1 + r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}}$$

เมื่อ r_{1I} เป็นค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งชุด

$r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}$ เป็นค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของคะแนนข้อใด
และข้อใด

๓. หาคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ เท่ากับคะแนนเฉลี่ย

ΣX เท่ากับผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N เท่ากับจำนวนกรณีใหญ่ในกลุ่ม

๔. หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 เท่ากับค่าความแปรปรวน

ΣX^2 เท่ากับผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣX เท่ากับผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N เท่ากับจำนวนกรณีใหญ่ในกลุ่ม

๕. ทดสอบความแตกต่างของ ๒ กลุ่ม โดยใช้ t -test เป็นการทดสอบว่าความแตกต่างของ ๒ กลุ่มนั้น มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ การคำนวณ ใช้สูตร

J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education, p. 44.

George A. Ferguson, Statistical Analysis in Psychology and Education, p. 67.

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t เท่ากับอัตราส่วนระหว่างผลต่างของรายเฉลี่ย ๒ จำนวน
ที่ของการเปรียบเทียบกันกับความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของควาแตกต่างระหว่างรายเฉลี่ย
ของ ๒ จำนวน ที่ต้องการเปรียบเทียบกัน

เมื่อ $\bar{X}_1$ และ $\bar{X}_2$ เท่ากับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ๑ และกลุ่ม ๒
 n_1 และ n_2 เท่ากับจำนวน ~~ตัว~~ของข้อมูล ๑ และกลุ่ม ๒
 S_1^2 และ S_2^2 เท่ากับความแปรปรวนของกลุ่ม ๑ และกลุ่ม ๒

(R)

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้วิเคราะห์กับข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล และแปลผล
ตามหัวข้อต่อไปนี้

๑. ลักษณะของกลุ่มประชากร
๒. ศักยภาพของครูใหญ่ ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์
๓. ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานด้านสื่อทัศนศึกษา
๔. ความบกพร่องของครูใหญ่ ในการเลือก การผลิต และการใช้สื่อทัศนูปกรณ์

๑. ลักษณะของกลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ซึ่งมีจำนวนครูใหญ่ทั้งสิ้น ๔๐ คน
และข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากคำตอบของครูใหญ่ครบ ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
(ดังรายละเอียดในบทที่ ๓ หน้า ๒๖) และถือว่าเป็นกลุ่มของมวลประชากรทั้งหมดสำหรับ
ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ลักษณะของกลุ่มประชากรมีดังนี้

๑.๑ เพศ และวุฒิ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่าเพศของมวลประชากรออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- ๑.๑.๑ วุฒิ ส.ม., อ.กศ., ป.มอ., ป.มธ., และ ป.กศ.สูง
- ๑.๑.๒ วุฒิ กศ.ม., ก.บ., น.บ., อ.บ., จ.บ., Cert.in Ed.,

B.S.in Ed.

- ๑.๑.๓ วุฒิ กศ.ม., Dip in Ed., M.A., M.S.in Ed.

ผู้วิจัยได้คำนวณหาอัตราส่วนร้อยละของเพศ และวุฒิ ของมวลประชากร ซึ่งปรากฏ
ดังรายละเอียด ในตาราง ๑

ตาราง ๑ จำนวนครูใหญ่จำแนกตามเพศ และวุฒิ

วุฒิ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. พ.ม., อ.กศ., ป.บอ. ป.มว., ป.กศ.สูง	๒	๔.๔๔	๖	๑๔.๖๓	๘	๑๘.๕๑
๒. กศ.ป., ก.ป., น.ป., อ.ป., อ.ป., Cert.in Ed., B.S.in Ed.	๑๖	๓๕.๐๓	๖	๑๔.๖๓	๒๒	๕๓.๖๖
๓. กศ.ป., Dip.in Ed. M.A., M.S.in Ed.	๑	๒.๒๒	๑๐	๒๔.๓๕	๑๑	๒๖.๔๓
รวม	๑๙	๔๖.๗๘	๒๒	๕๓.๖๔	๔๑	๑๐๐

จากตาราง ๑ แสดงว่า ครูใหญ่ที่มีวุฒิ กศ.ป., ก.ป., น.ป., อ.ป., อ.ป., Cert.in Ed. และ B.S. in Ed. มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน ๒๒ คน
 คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖๖ แยกเป็นชาย ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๓ หญิง ๖ คน
 คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๓ ครูใหญ่ที่มีวุฒิ กศ.ม., Dip.in Ed., M.A., M.S.in Ed.
 มีจำนวนมากเป็นอันดับรองลงมา คือมีจำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๓ แยกเป็นชาย
 ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๒ หญิง ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๕ และครูใหญ่ที่มีวุฒิ
 พ.บ., อ.กศ., ป.บอ., ป.มว., และ ป.กศ.สูง มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน ๘ คน
 คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑ แยกเป็นชาย ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๔ หญิง ๖ คน
 คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๓

๕. อายุ

ลักษณะของมวลประชากรที่ทำการศึกษาวัยครั้งนี้ มีอายุแตกต่างกัน ปรากฏรายละเอียด
 ดังตาราง ๒

ตาราง ๒ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของกรูใหญ่ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๓๐ - ๓๕ ปี	๘	๑๒.๒๐
๓๖ - ๔๐ ปี	๑๕	๒๖.๓๓
๔๑ - ๔๕ ปี	๑๑	๒๒.๔๓
๔๖ - ๕๐ ปี	๓	๕.๗๖
๕๑ - ๕๕ ปี	๓	๕.๗๖
รวม	๔๐	๑๐๐

จากตาราง ๒ แสดงว่า กรูใหญ่ ที่มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด
 ที่มีจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๓ กรูใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี
 มีจำนวนมากรองลงมา ที่มีจำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔๓ และกรูใหญ่ที่มีอายุ
 ระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๖
 เท่ากับกรูใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๕๕ ปี พอดี

๓. อายุราชการ

ลักษณะของบุคลากรที่ทำการเก็บวิจัยครั้งนี้ มีอายุราชการแตกต่างกัน ซึ่งปรากฏ
 รายละเอียดดังตาราง ๓

ตาราง ๓ จำนวนกวางัด และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ
๕ - ๑๔ ปี	๑๔	๓๔.๑๔
๑๕ - ๑๙ ปี	๑๓	๓๑.๙๐
๒๐ - ๒๔ ปี	๙	๑๙.๐๔
๒๕ - ๒๙ ปี	๔	๙.๗๖
๓๐ - ๓๔ ปี	๓	๗.๓๒
รวม	๔๓	๑๐๐

จากตาราง ๓ แสดงว่า ครูใหญ่ที่มีอายุราชการระหว่าง ๕ - ๑๔ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑๔ ครูใหญ่ที่มีอายุราชการระหว่าง ๑๕ - ๑๙ ปี มีจำนวนมากรองลงมา คือมีจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๙๐ และครูใหญ่ที่มีอายุราชการระหว่าง ๓๐ - ๓๔ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๒

๔. การดำรงตำแหน่งครูใหญ่

ลักษณะของมวลประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความแตกต่างกัน ในเรื่องระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ซึ่งปรากฏรายละเอียดดังตาราง ๔

ตาราง ๔ จำนวนเกวาบดี และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ จำแนกตามระยะเวลาในการ
ดำรงตำแหน่งครูใหญ่

จำนวนปี	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๔ ปี	๑๓	๓๑.๗๐
๕ - ๙ ปี	๑๐	๒๔.๓๙
๑๐ - ๑๔ ปี	๑๓	๓๑.๗๐
๑๕ - ๑๘ ปี	๒	๔.๘๘
๑๙ - ๒๑ ปี	๓	๗.๓๓
รวม	๔๑	๑๐๐

จากตาราง ๔ แสดงว่า ครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งระหว่าง ๑ - ๔ ปี และ ๑๐ - ๑๔ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน ๑๓ คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๐ ครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งระหว่าง ๕ - ๙ ปี มีจำนวนมากรองลงมา คือมีจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๙ และครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งระหว่าง ๑๕ - ๑๘ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๘

๕. การเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสคัททันศึกษา

ลักษณะของมวลประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความแตกต่างกัน ในเรื่อง การเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสคัททันศึกษา ซึ่งปรากฏรายละเอียดดังตาราง ๕

ตาราง ๕ จำนวนความถี่ และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ที่เคยได้รับการเรียน และ
ไปเคยได้รับการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา

การเรียนหรือได้รับการอบรม	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเรียน	๑๗	๔๑.๘๗	๑๔	๓๔.๑๔	๓๑	๗๕.๖๑
ไม่เคยเรียน	๒	๔.๘๘	๘	๑๙.๕๑	๑๐	๒๔.๓๙
รวม	๑๙	๔๖.๓๕	๒๒	๕๓.๖๕	๔๑	๑๐๐

จากตาราง ๕ แสดงว่า ครูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา
มีจำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๖๑ แยกเป็นชาย ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๗
หญิง ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑๔ และครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา
มีจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๙ แยกเป็นชาย ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๘
หญิง ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑

๒. ทัศนคติของครูใหญ่ ที่มีต่อโสตทัศนอุปกรณ์

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้มาตราส่วนประมาณค่า เพื่อหาว่าครูใหญ่ มีทัศนคติ
ต่อโสตทัศนอุปกรณ์ เป็นเชิงนิมาม หรือนิเสธ และใช้ t - test เพื่อเปรียบเทียบค่า
เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ การดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับ
โสตทัศนศึกษา ที่ต่างกันของครูใหญ่ จะมีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ โดยตั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ไว้ที่ .๐๕

๒.๑ ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่เพศชาย และครูใหญ่เพศหญิง ที่มีต่อโสตทัศนอุปกรณ์
ว่าเป็นเชิงนิมาม หรือนิเสธ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งปรากฏรายละเอียด ดังตาราง

ตาราง ๖ หัตถ์นักคิดของครูใหญ่เพชรราย ที่มีต่อโสตทัศนูปกรณ์

อันดับ	รายการ	การมีส่วนร่วม					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบ การสอน ทำให้การอธิบาย บทเรียนง่าย	๒๓.๑๖	๓๑.๕๘	๕.๒๖	—	—	๘๕๓.๘๕
๒.	คุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม ของ โสตทัศนูปกรณ์ ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๕๒.๖๓	๓๖.๘๘	๑๐.๕๓	—	—	๔๘๖.๑๐
๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพอใจ และเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วยกาย เต็มใจ	๓๑.๕๘	๖๔.๘๖	—	—	—	๔๓๑.๕๘
๔.	การประชุมชมรมเกี่ยวกับการใช้ โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้การสอน โดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ประสิทธิ ภาพมากขึ้น	๔๒.๑๑	๔๓.๓๓	๑๐.๕๖	—	—	๘๓๑.๕๕
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องรู้ฐานให้ ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ โสตทัศนูปกรณ์ และนำไปใช้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๔๒.๖๓	๔๒.๑๑	๕.๒๖	—	—	๔๔๓.๓๓
๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีควาเข้าใจใน วิธีการสอนที่ดี	๑๐.๕๓	๔๓.๓๓	๔๒.๑๐	—	—	๓๖๘.๔๓

ตาราง ๖ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การประเมิน สัมฤทธิ์
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๗.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมและสังคม	๑๐.๘๔	๖๔.๘๒	๒๑.๐๕	—	—	๓๘๕.๘๘
๘.	การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์จะทำให้ผู้รู้มากกว่าหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น	๑๐.๕๓	๕๗.๘๕	๓๑.๕๘	—	—	๓๗๕.๕๕
๙.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้างความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนได้	๓๑.๕๕	๕๗.๘๕	๑๐.๕๓	—	—	๔๒๑.๐๕
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนูปกรณ์ มีส่วนช่วยให้การบริหารงานโสตทัศนศึกษาดีขึ้น	๒๖.๓๒	๖๔.๘๒	๕.๒๖	—	—	๕๒๑.๐๖
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาจำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้านโสตทัศนศึกษามากำเนินงาน	๒๖.๓๒	๖๓.๑๖	—	๑๐.๕๓	—	๕๐๘.๖๔
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๑๐.๕๓	๕๒.๖๓	๓๖.๘๔	—	—	๓๗๓.๖๔
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในสิ่งที่เรียนนามธรรมได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง	๒๑.๐๖	๕๓.๖๔	๕.๒๖	—	—	๕๑๕.๘๐
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งที่ต่าง ๆ ที่เป็นจริง มาสู่ห้องเรียน	๒๖.๓๑	๖๓.๑๖	๑๐.๕๓	—	—	๕๑๕.๗๘

ตาราง ๖ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ช่วยทำให้ การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๓๓.๖๘	๖๖.๓๒	—	—	—	๔๙๓.๖๘
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้นักเรียนของเก็ทดีขึ้น	๓๑.๕๘	๔๖.๑๐	๒๖.๓๒	—	—	๔๐๘.๒๒
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน จดจำบทเรียนได้มากและนาน	๔๒.๑๑	๔๒.๑๑	๑๔.๗๘	—	—	๔๒๒.๓๓
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ด้านโสตทัศน- ศึกษาจะช่วยให้การบริหารงาน ด้านโสตทัศนศึกษา ทรงเป้าหมาย มากที่สุด	๓๒.๘๘	๕๒.๖๓	๑๐.๕๓	—	—	๔๒๖.๓๑
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๑๐.๕๓	๒๘.๘๒	๑๕.๗๘	๕.๒๗	—	๓๙๕.๗๕
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้มาเรียน มากขึ้น	๔๒.๑๑	๕๒.๖๓	๕.๒๗	—	—	๔๓๖.๘๘
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๒.๖๓	๕๓.๑๖	๑๓.๘๒	๐.๗๕	—	๔๑๘.๖๖

จากตาราง ๖ ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่า ครูใหญ่เพศชาย มีทัศนคติในเชิงนิมานบวกที่สุดเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๗.๖๔ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายการเรียนง่าย มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๕.๕๐ ส่วนทัศนคติในเรื่อง ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดีนั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุดเท่ากับ ๓๖.๔๓

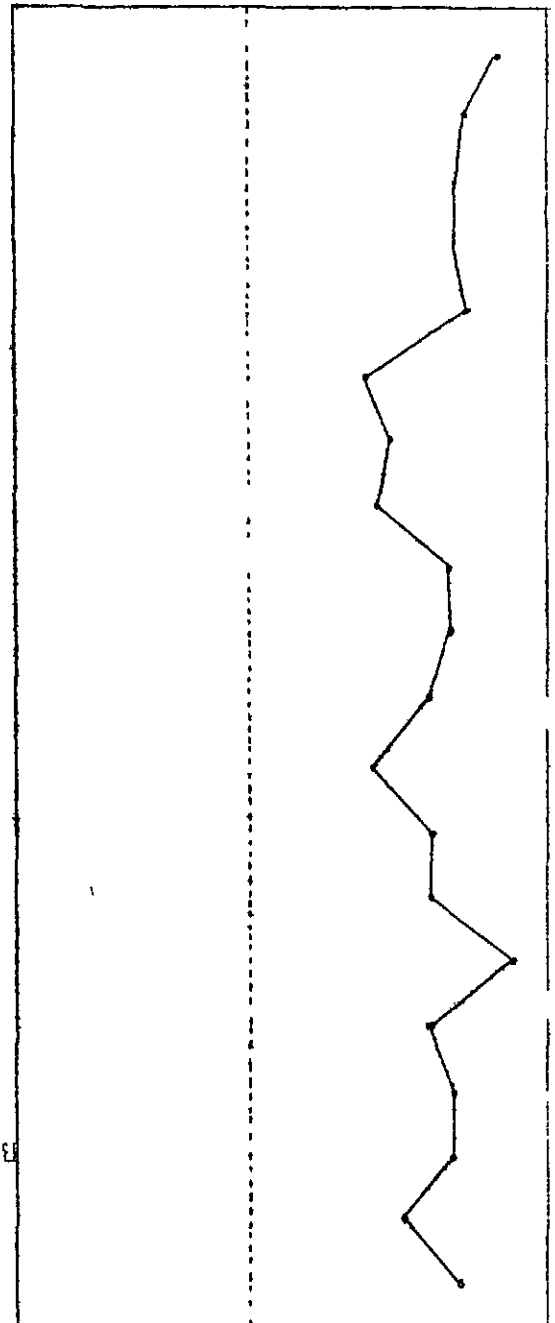
เมื่อพิจารณาจากความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" คือมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๐.๑๖ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่เพศชายของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิมานต่อโสตทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องอย่างเด่นชัด จึงได้เสนอภาพที่ ๑ ประกอบ

ค่าความสำคัญ

๐ ๐๐๑ ๐๐๒ ๐๐๓ ๐๐๔ ๐๐๕ ๐๐๖ ๐๐๗ ๐๐๘

การใช้โสตทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย
 รูปธรรมของโสตช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนดีขึ้น
 โสตช่วยให้เข้าใจเรียนว่ากิจกรรมในชั้นเรียน
 การอบรมการใช้โสตทำให้ใช้โสตมีประสิทธิภาพ
 ครูใหญ่ต้องชักชวนให้ครูได้เห็นคุณค่าของโสต
 ครูที่ใช้โสตเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนดี
 โสตช่วยให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยใช้โสตทำให้ครูคุ้นเคยมากขึ้น
 โสตช่วยสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนได้ดี
 การประชุมเกี่ยวกับโสตทำให้การบริหารโสตดีขึ้น
 การบริหารโสตต้องมีครูโสตมาดำเนินงาน
 โสตทำให้ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบทเรียน
 โสตทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้อง
 โสตช่วยนำสิ่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน
 การเลือกโสตที่เหมาะสมกับวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้โสตทำให้ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น
 โสตทำให้ให้นักเรียนว่าบทเรียนได้มากและนาน
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องโสตจะบริหารงานโสตตรงเป้าหมาย
 โสตทำให้ให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน
 โสตช่วยสร้างบรรยากาศที่ให้นักเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๑ แสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่เพศชาย

ตาราง ๗ ทักษะของครูใหญ่เขตพื้นที่ ที่ใช้สื่อทัศนูปกรณ์

อันดับ	รายการ	มาตรการประเมินค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
๑.	การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย	๔๕.๐๘	๔๐.๕๑	—	—	—	๔๔๕.๐๘
๒.	คุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม ของสื่อทัศนูปกรณ์ ช่วยให้เรียนรู้เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔๐.๕๑	๔๔.๔๔	๕.๕๔	—	—	๔๓๖.๓๖
๓.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ด้วยความเต็มใจ	๔๐.๕๑	๔๐.๕๑	๑๘.๑๘	—	—	๔๒๒.๙๔
๔.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ทำให้การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ มีประสิทธิภาพมากขึ้น	๔๕.๔๕	๔๔.๔๔	๕.๑๐	—	—	๔๓๖.๓๕
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของสื่อทัศนูปกรณ์ และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น	๔๕.๐๘	๓๖.๓๖	—	๕.๔๔	—	๔๔๕.๕๕
๖.	ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี	๓๖.๓๖	๔๔.๔๔	๑๘.๑๘	—	—	๔๑๘.๑๓

๑
ตาราง ๗ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประเภท					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ตรง จาก สิ่งแวดล้อมและสิ่งของ	๑๘.๑๘	๒๘.๑๘	๕.๐๕	—	๔.๘๘	๓๕๕.๘๘
๑๐.	การสอนโดยวิธีโสตทัศนูปกรณ์ ทำให้รู้มากกว่าหาความรู้เพิ่ม เติมมากขึ้น	๑๓.๖๘	๒๓.๖๓	๒๒.๗๒	—	—	๓๕๐.๕๓
๑๑.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้าง ความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๓๖.๓๖	๔๕.๐๕	๔.๘๘	—	—	๔๓๑.๘๑
๑๒.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับ โสตทัศนูปกรณ์ มีส่วนช่วยให้ บริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาดีขึ้น	๒๗.๒๗	๒๓.๖๓	๕.๑๐	—	—	๔๑๘.๑๗
๑๓.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โสตทัศนศึกษาโดยตรง	๓๖.๓๖	๔๕.๐๕	๔.๘๘	๑๓.๖๓	—	๔๐๕.๘๘
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้ มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๒๗.๒๗	๔๕.๐๕	๑๓.๖๓	—	—	๔๑๓.๖๓
๑๕.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้ เข้าใจความหมายในสิ่งที่ นำเสนอโดยถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริง	๓๖.๓๖	๔๕.๐๕	๔.๘๘	—	—	๔๓๑.๘๑
๑๖.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำ สิ่งที่จริงมาสู่ห้องเรียน	๔๐.๕๐	๔๐.๕๐	๑๘.๑๘	—	—	๔๒๒.๗๒

ตาราง ๗ (ต่อ)

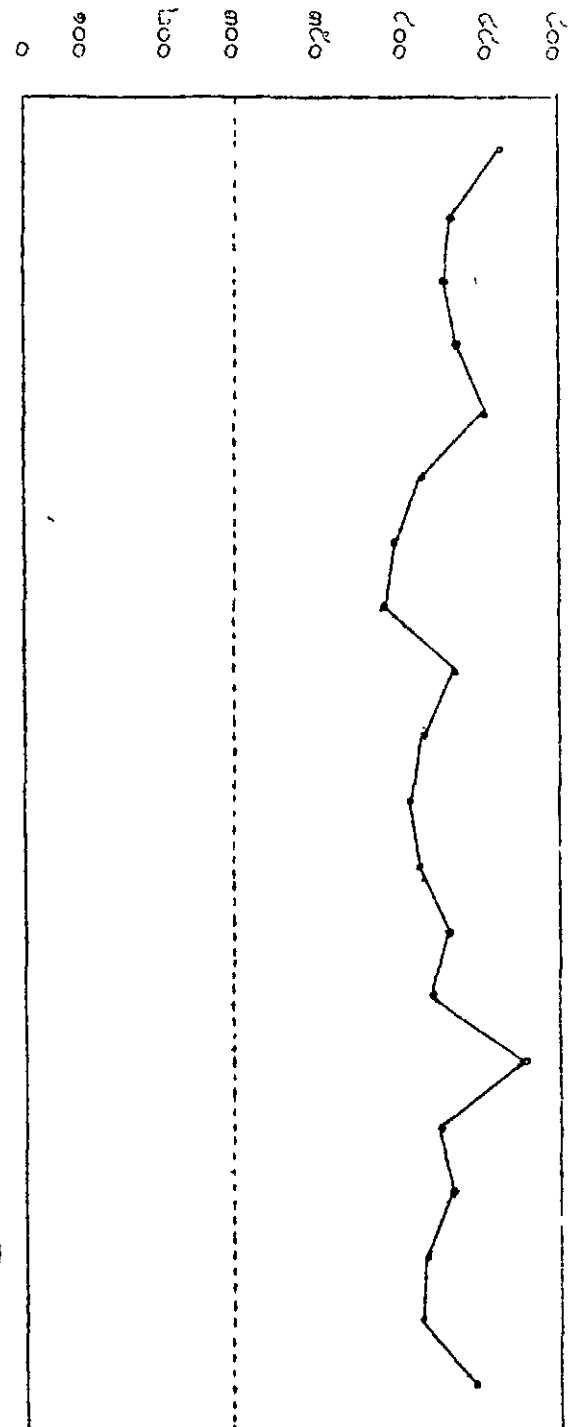
อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					การวาง สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๕.	การเลือกโศกทัศน์บุคคลที่เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา ช่วยทำให้การ สอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๓๓.๒๘	๖๒.๓๒	—	—	—	๔๓๓.๒๘
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โศกทัศน์บุคคล ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๓๖.๓๖	๕๐.๐๐	๑๓.๖๔	—	—	๔๒๖.๓๖
๑๗.	โศกทัศน์บุคคลช่วยให้ให้นักเรียน จำบทเรียนได้ยากและนาน	๓๖.๓๖	๔๕.๐๕	๔.๕๕	—	—	๔๓๑.๔๑
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในค่านโศก- ทัศน์ศึกษา จะช่วยให้การบริหาร งานโศกทัศน์ศึกษามุ่งเป้าหมาย	๒๒.๓๒	๓๖.๓๒	๔.๕๖	—	—	๔๑๘.๑๖
๑๙.	โศกทัศน์บุคคลช่วยให้ให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๓๑.๘๖	๕๐.๐๐	๑๘.๑๔	—	—	๔๑๓.๖๔
๒๐.	โศกทัศน์บุคคลช่วยสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้น่าเรียน มากขึ้น	๔๐.๕๑	๔๕.๐๕	—	—	—	๔๔๐.๕๑
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๔.๑๔	๕๑.๔๖	๘.๘๖	๐.๔๒	๐.๒๒	๔๒๖.๔๖

จากตาราง ๗ ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่า ครูใหญ่เพทหญิง มีทัศนคติในเชิง
นิบาน เกี่ยวกับเรื่อง การเลือกใช้ทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การส
นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๗.๒๘ อันตรองลงมาได้แก่เรื่อง
การใช้ทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายง่ายขึ้น มีค่าความสำคัญเท่ากับ
๘๘.๐๘ ส่วนทัศนคติในเรื่อง การสอนโดยใช้ทัศนูปกรณ์ จะทำให้รู้มากกว่าหาความรู้
เพิ่มเติมมากขึ้น นั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๕๐.๕๓

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญ
อยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ก่อมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖.๘๑ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว
ครูใหญ่เพทหญิงของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น
มีทัศนคติในเชิงนิบานต่อทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องอย่างเด่นชัด จึงได้เสนอภาพที่ ๒ ประกอบ

ภาพที่ ๒

ภาพที่ ๒ แสดงภาพความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่เพกหญิง

๒.๒ ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่เพศชาย และครูใหญ่เพศหญิง ที่มีต่อ
 โสตทัศนูปกรณ์ ว่ามีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ หากการวิเคราะห์โดยใช้ $t - test$ นี้
 ปรากฏผลเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติ ในแต่ละข้อโดยละเอียด ดังตาราง ๔

ตาราง ๔ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่เพศชาย และครูใหญ่เพศหญิง ที่มีต่อ
 โสตทัศนูปกรณ์ ในแต่ละข้อ

อันดับ	รายการ	ชาย (N = 19)		หญิง (N = 22)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑.	การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายทราวยิ่งง่าย	๔.๕๗๘๙	๐.๓๖๘๘	๔.๖๓๖๓	๐.๒๔๒๘	๐.๓๖๔๓
๒.	คุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมของโสตทัศนูปกรณ์ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่ง ที่เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔.๔๖๑๐	๐.๔๗๕๕	๔.๓๖๓๖	๐.๓๓๙๖	๐.๖๘๕๒
๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความพอใจและเข้าร่วมกิจกรรมในชั้น เรียนด้วยความเต็มใจ	๔.๓๑๐๕	๐.๒๒๘๐	๔.๑๘๑๘	๐.๖๓๒๐	๐.๖๖๓๘
๔.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โสต- ทัศนูปกรณ์ ทำให้การสอนโดยใช้โสต- ทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น	๔.๓๑๐๕	๐.๔๔๐๒	๔.๓๖๓๖	๐.๔๓๒๙	๐.๒๓๐๕
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครูใน โรงเรียนเห็นคุณค่าของโสตทัศนูปกรณ์ และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น	๔.๔๔๓๖	๐.๓๗๕๒	๔.๕๐๐๐	๐.๕๔๗๖	๐.๑๒๕๒
๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์นับว่าเป็น ครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี	๓.๖๘๔๒	๐.๔๔๐๒	๔.๑๓๖๓	๐.๕๕๕๕	๐.๒๓๕๒*
๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนได้รับ	๓.๖๘๔๒	๐.๒๒๑๖	๓.๕๔๕๕	๐.๗๑๒๑	๐.๖๖๕๖

ตาราง ๔ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ชาย (N = 19)		หญิง (N = 22)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๔.	การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ทำให้รู้ ทราควาทหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น	๓.๗๔๕๘	.๓๙๗๖	๓.๘๖๓๖	.๒๘๑๓	.๔๐๔๘
๕.	สื่อทัศนูปกรณ์จะช่วยให้สร้างแรงบันดาลใจ ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้	๔.๒๑๐๘	.๓๙๗๖	๔.๓๖๓๖	.๓๓๓๖	.๘๖๖๖
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนูปกรณ์ มีส่วนช่วยให้การบริหารงานด้านสื่อทัศน ศึกษามากขึ้น	๔.๒๑๐๘	.๒๗๖๕	๔.๑๘๑๘	.๓๔๖๓	.๑๖๓๘
๑๑.	การบริหารงานด้านสื่อทัศนศึกษากำเป็น ต้องมีครูที่มีความรู้ด้านสื่อทัศนศึกษา โดยตรงมาดำเนินงาน	๔.๐๘๖๖	.๗๑๙๒	๔.๐๐๐๐	.๑๐๔๗	.๑๘๐๐
๑๒.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้เด็กเรียนเกิดทัศนคติ ที่ดีต่อบทเรียน	๓.๗๓๖๘	.๔๒๖๕	๔.๐๙๐๙	.๔๖๗๕	.๖๕๘๘ *
๑๓.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายถูกต้องตรงกับความเป็น จริงยิ่งขึ้น	๔.๑๕๗๘	.๒๕๖๘	๔.๓๑๘๑	.๓๒๖๕	.๙๖๑๖
๑๔.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น จริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๔.๑๕๗๘	.๓๖๖๕	๔.๒๓๖๓	.๔๘๘๑	.๕๓๗๘
๑๕.	การเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาจะช่วยให้การสอนมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๔.๗๓๖๘	.๒๐๖๖	๔.๘๖๓๖	.๑๒๓๓	.๙๙๖๖
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ทำให้ผล การเรียนของนักเรียนดีขึ้น	๔.๐๘๖๖	.๖๐๘๑	๔.๑๘๑๘	.๕๓๖๗	.๕๖๖๗

ตาราง ๔ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ชาย (N = 19)		หญิง (N = 22)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑๓.	โสภทัตานุปรกณช่วยทำให้นักเรียนจำบทเรียนได้มากและจำได้นาน	๔.๖๕๓๓	.๔๓๘๐	๔.๓๑๘๑	.๓๒๒๕	.๖๖๕๕
๑๔.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในกานโสภทัตณศึกษจะช่วยให้การบริหารงานคานโสภทัตณศึกษากรงเป้าหมายมากที่สุด	๔.๖๖๓๑	.๔๒๖๕	๔.๑๘๑๘	.๒๔๑๐	.๔๔๓๓
๑๕.	โสภทัตานุปรกณช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน	๓.๘๗๒๑	.๔๗๓๖	๔.๐๕๐๕	.๔๖๒๗	๑.๑๐๘๒
๒๐.	โสภทัตานุปรกณช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากขึ้น	๔.๓๖๘๔	.๓๔๖๗	๔.๕๐๕๐	.๒๕๓๒	.๒๓๓๗

จากตาราง ๔ ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่เพศชาย และครูใหญ่เพศหญิง ปรากฏว่าในเรื่อง ครูที่สอนโดยใช้โสภทัตานุปรกณนั้นว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี และเรื่อง โสภทัตานุปรกณช่วยทำให้เด็กเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนนั้น ครูใหญ่เพศหญิงมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่เพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕เชื่อมั่นได้ ๙๕.๐๐ % ส่วนทัศนคติในด้านอื่น ๆ นั้นปรากฏว่า ทัศนคติของครูใหญ่เพศชาย กับครูใหญ่เพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นก็ส่วนใหญแล้วครูใหญ่เพศชายและครูใหญ่เพศหญิงมีทัศนคติต่อโสภทัตานุปรกณเหมือนกัน แต่ก็มีแนวโน้มว่า ครูใหญ่เพศหญิง จะมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่เพศชาย

๒.๓ ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่อายุมาก (อายุระหว่าง ๔๑ - ๕๕ ปี) และครูใหญ่อายุน้อย (อายุระหว่าง ๓๐ - ๔๐ ปี) ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ เป็นเรื่องนิมิตหรือนิเสธ โดยใ้มาทราบผลประมาณค่า ซึ่งปรากฏรายละเอียดดังตาราง ๕ - ๑๐

ตาราง ๕ ทัศนคติของครูใหญ่อายุมาก ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
๑.	การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย	๕๘.๘๒	๓๕.๒๙	๕.๘๘	—	—	๔๕๒.๙๐
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔๗.๐๖	๓๔.๒๙	๑๗.๖๔	—	—	๔๒๙.๓๘
๓.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ	๓๕.๒๙	๔๖.๙๔	๑๑.๗๗	—	—	๔๓๓.๕๖
๔.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ทำให้การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพขึ้น	๕๘.๘๒	๓๔.๒๙	๕.๘๘	—	—	๔๕๒.๙๐
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของสื่อทัศนูปกรณ์และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น	๓๖.๔๗	๑๗.๖๔	—	๕.๘๘	—	๔๖๔.๖๗

ตาราง ๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๖.	ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่เพิ่มความเข้าใจใน วิธีการสอนที่ดี	๖๕.๘๑	๓๘.๖๔	๓๕.๒๕	—	—	๓๕๕.๐๘
๗.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้เด็กเรียน ได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๑๑.๙๙	๙๐.๘๘	๑๖.๙๙	—	—	๓๕๖.๓๖
๘.	การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ทำให้ เด็กรู้มากกว่าหาความรู้มากขึ้น	๑๖.๙๙	๘๘.๘๖	๒๕.๕๑	—	—	๓๕๖.๓๖
๙.	สื่อทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้างความ สนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๕๑.๑๙	๕๖.๕๕	๕.๕๕	—	—	๔๓๕.๖๔
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับสื่อ- ทัศนูปกรณ์มีส่วนช่วยให้การบริหาร งานด้านสื่อทัศนศึกษาก้าวขึ้น	๒๕.๕๑	๕๕.๕๖	๑๑.๙๙	—	—	๔๑๙.๖๕
๑๑.	การบริหารงานด้านสื่อทัศนศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ด้าน สื่อทัศนศึกษาโดยตรง	๒๕.๕๑	๕๕.๕๖	—	๑๑.๙๙	—	๔๐๕.๕๙
๑๒.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้เด็กเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๒๓.๕๓	๕๖.๕๕	๒๓.๕๓	—	—	๕๐๐.๐๐
๑๓.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๑๙.๖๔	๙๐.๘๘	๑๑.๙๙	—	—	๕๐๕.๕๕

ตาราง ๕ (ต่อ)

วันชัย	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน	๔๑.๑๓	๕๖.๕๔	๕.๔๔	—	—	๔๓๕.๒๕
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้ การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๓๐.๕๘	๖๕.๔๑	๓	—	—	๔๓๐.๕๔
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๓๕.๖๕	๖๕.๔๑	๓๕.๒๕	—	—	๓๕๕.๕๖
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน จำบทเรียนได้มากและจำได้นาน	๓๕.๖๕	๕๕.๔๑	๕.๔๔	—	—	๔๒๕.๓๓
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในด้านโสตทัศน- ศึกษา จะช่วยให้การบริหารงาน ด้านโสตทัศนศึกษาตรงเป้าหมาย มากที่สุด	๑๗.๖๔	๓๐.๕๔	๑๑.๓๓	—	—	๔๐๕.๔๓
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๑๗.๖๔	๔๗.๐๖	๖๕.๔๑	๕.๔๔	—	๓๗๖.๔๓
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้น่าเรียน มากขึ้น	๔๗.๐๖	๔๗.๐๖	๕.๔๔	—	—	๔๔๖.๑๔
เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ		๓๖.๓๖	๕๕.๕๐	๑๖.๖๔	๑.๑๓	๐.๖๕	๔๒๐.๖๓

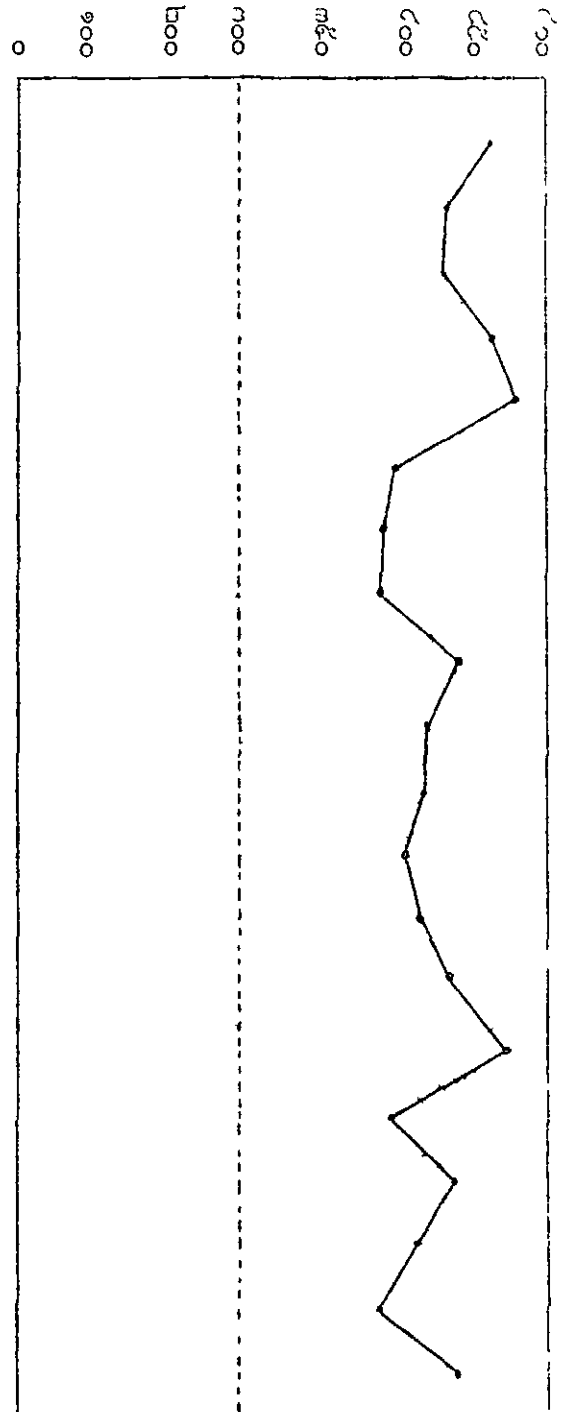
จากการวาง ๔ ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่า ครูใหญ่อายุมาก (๔๑ - ๔๕ ปี) มีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกโศกทัศน์อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๓๐.๔๔ อันกับรองลงมา ได้แก่เรื่อง ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของโศกทัศน์อุปกรณ์ และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๖๔.๖๗ ส่วนทัศนคติในเรื่อง โศกทัศน์อุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน นั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๙๖.๘๓

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ก็บ่งชี้ค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๒๐.๒๗ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่อายุมากของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิมิต ต่อโศกทัศน์อุปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่อง เคนซัก จึงได้เสนอภาพที่ ๓ ประกอบ

ค่าความสำคัญ

การใช้โสตทำให้การอธิบายทเรียนง่าย
 รูปธรรมของโสตช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนดีขึ้น
 โสตช่วยเราให้รู้เรียนเข้ารวมกิจกรรมในชั้นเรียน
 การอบรมการใช้โสตทำให้ใช้โสตมีประสิทธิภาพขึ้น
 ครูใหญ่ต้องชักชวนให้ครูได้เห็นคุณค่าของโสต
 ครูที่ใช้โสตเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนที่ดี
 โสตช่วยทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยใช้โสตทำให้รู้กันกว้างมากขึ้น
 โสตช่วยสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนได้
 การอบรมเกี่ยวกับโสตทำให้การบริหารงานโสตดีขึ้น
 การบริหารโสตต้องมีครูโสตบำค่างานโดยตรง
 โสตทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อทเรียน
 โสตทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้อง
 โสตช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน
 การเลือกโสตที่เหมาะสมกับวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้โสตทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
 โสตทำให้นักเรียนจำบทเรียนได้มากและจำได้นาน
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องโสตจะบริหารงานโสตตรงเป้าหมาย
 โสตทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกับ
 โสตช่วยสร้างบรรยากาศให้หน้าเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๓ แสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่อย่างมาก

ตาราง ๑๐ ทักษะของครูใหญ่อายุน้อย ที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร

อันดับ	รายการ	การวัดผลสัมฤทธิ์					การวัดผล สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	การใช้วัดโสธรวรารามวรวิหาร การสอน ทำให้การอธิบาย บทเรียนง่าย	๖๖.๖๖	๓๓.๓๓	—	—	—	๘๖.๖๖
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ วัดโสธรวรารามวรวิหาร เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔๕.๔๕	๔๔.๔๔	—	—	—	๔๔.๔๔
๓.	วัดโสธรวรารามวรวิหารช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความ เต็มใจ	๔๑.๖๖	๕๐.๐๐	๘.๓๓	—	—	๔๓.๖๖
๔.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการวัด วัดโสธรวรารามวรวิหาร ทำให้การสอน โดยใช้วัดโสธรวรารามวรวิหารมีประสิทธิภาพ มากขึ้น	๓๓.๓๓	๕๕.๕๕	๑๖.๖๖	—	—	๕๖.๖๖
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครู ในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ วัดโสธรวรารามวรวิหารและนำไปใช้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๓๓.๓๓	๕๕.๕๕	๑๖.๖๖	—	—	๕๖.๖๖
๖.	ครูที่สอนโดยใช้วัดโสธรวรารามวรวิหาร นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจ ในวิธีการสอนที่ดี	๖๐.๖๐	๔๐.๔๐	๖.๖๖	—	—	๖๖.๖๖

ตาราง ๑๐ (กข)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การวาง จำกัด
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ตรง จาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๑๖.๖๗	๖๖.๖๖	๑๖.๖๗	—	—	๓๕๕.๕๖
๘.	การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้รู้กันกว่าหาความรู้มากขึ้น	๑๖.๕๐	๕๘.๓๓	๒๔.๑๖	—	—	๓๘๓.๓๐
๙.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้างความ สนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๓๓.๓๓	๕๘.๓๓	๘.๓๓	—	—	๔๖๔.๕๖
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับ โสตทัศนูปกรณ์มีส่วนช่วยให้การ บริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา ดีขึ้น	๒๔.๑๗	๖๖.๖๗	๘.๑๖	—	—	๔๖๔.๕๖
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โสตทัศนศึกษาโดยตรง	๓๓.๓๓	๔๔.๔๓	๘.๓๓	๑๖.๔๓	—	๓๕๕.๕๖
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๑๖.๖๗	๕๘.๑๗	๒๔.๑๖	—	—	๓๘๓.๓๐
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๓๓.๕๐	๖๖.๔๐	—	—	—	๔๓๓.๕๐
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๓๓.๓๓	๔๔.๔๓	๒๐.๔๓	—	—	๔๑๖.๔๖

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

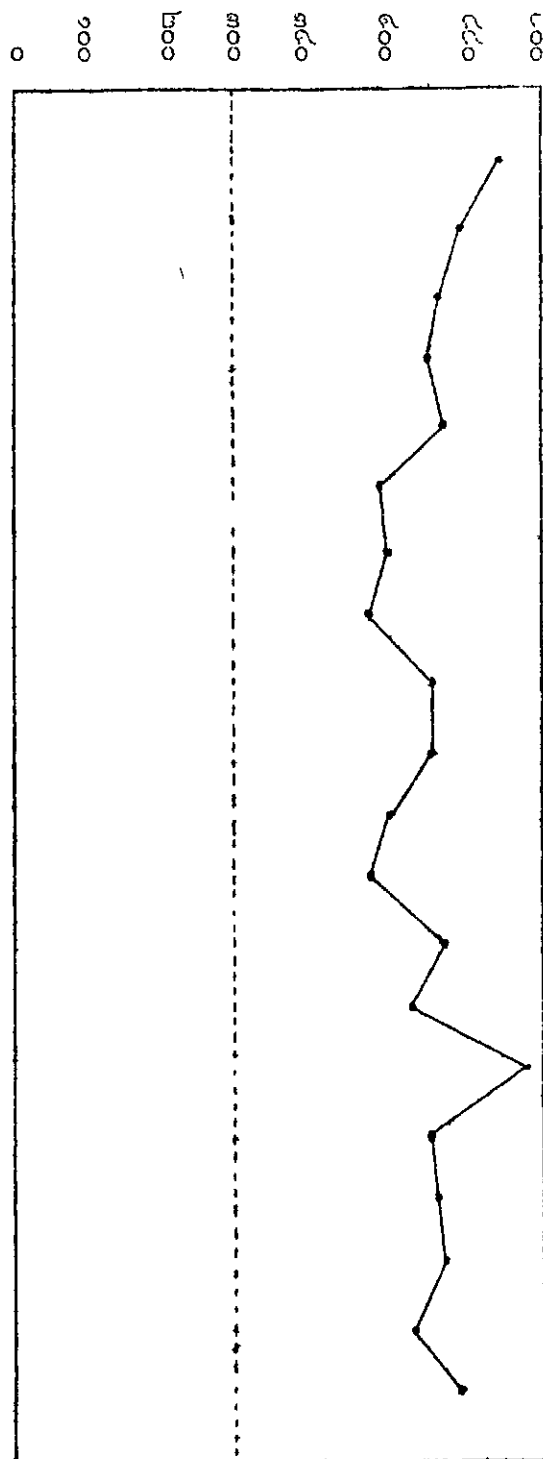
อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การรวม สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๕.	การเลือกโศกทัศน์อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยทำให้ การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๔๗.๕๐	๑๒.๕๐	—	—	—	๕๘๗.๕๐
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โศกทัศน์อุปกรณ์ ช่วยให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๓๓.๓๓	๑๕.๑๖	๑๒.๕๐	—	—	๕๒๐.๗๙
๑๗.	โศกทัศน์อุปกรณ์ช่วยให้นักเรียน จดจำบทเรียนได้มากและจำ ได้นาน	๔๖.๖๗	๔๔.๘๓	๑๒.๕๐	—	—	๕๖๙.๑๒
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในด้านโศก- ทัศน์ศึกษาจะช่วยให้การบริหาร งานด้านโศกทัศน์กับได้มาตรงเป้า หมายมากที่สุด	๓๗.๕๐	๔๔.๓๓	๔.๑๗	—	—	๔๓๓.๓๐
๑๙.	โศกทัศน์อุปกรณ์ช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๒๕.๐๐	๒๒.๕๐	๑๒.๕๐	—	—	๔๑๒.๕๐
๒๐.	โศกทัศน์อุปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้น่าเรียน มากขึ้น	๓๗.๕๐	๒๒.๕๐	—	—	—	๔๓๗.๕๐
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๕.๕๓	๔๒.๗๐	๑๐.๖๒	๐.๖๓	—	๔๒๔.๑๓

จากตาราง ๑๐ ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่า ครูใหญ่อายุน้อย (๓๐ - ๔๐ ปี) มีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกใช้สื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๔๓.๕๐ อันได้ขบรวลงมา ได้แก่เรื่อง การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๖๖.๖๖ ส่วนทัศนคติในเรื่อง การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ จะทำให้รู้กันกว่าหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น นั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๔๓.๓๐

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" คือมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๖๔.๑๓ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่อายุน้อย ของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิมิต คอสื่อทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องเกณฑ์ จึงได้เสนอภาพที่ ๔ ประกอบ

ค่าความสำคัญ

ภาพที่ ๔ แสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่อาณน้อย

๒.๔ ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่อายุมาก และครูใหญ่อายุน้อย ที่มีต่อ
 โสภทัศน์ุปรณ์ ว่ามีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ ทำการวิเคราะห์โดยใช้ $t - test$ ซึ่งปรากฏ
 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติในแต่ละข้อโดยละเอียด ดังตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่อายุมาก และครูใหญ่อายุน้อย ที่มีต่อ
 โสภทัศน์ุปรณ์ ในแต่ละข้อ

อันดับ	รายการ	อายุมาก (N = 17)		อายุน้อย (N = 24)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑.	การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายฯ ง่ายขึ้น	๘.๘๖๕๘	๐.๓๘๕๓	๘.๖๖๖๖	๐.๖๓๑๘	๐.๓๖๖๓
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของโสตทัศนูปกรณ์ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่ ที่เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๘.๖๙๘๑	๐.๕๕๕๕	๘.๔๕๘๓	๐.๒๕๕๐	๐.๓๖๘๐
๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความพอใจและเข้าร่วมกิจกรรมในชั้น เรียนด้วยความเต็มใจ	๘.๖๓๕๒	๐.๔๔๑๑	๘.๖๕๐๐	๐.๔๕๖๘	๐.๐๖๕๘
๔.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้ โสตทัศนูปกรณ์ทำให้การสอนโดยใช้ โสตทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น	๘.๕๖๕๘	๐.๓๘๕๓	๘.๖๐๘๓	๐.๔๓๖๕	๐.๕๕๘๐
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องรักษาน้ำใจครูในโรง เรียนเห็นคุณค่าของโสตทัศนูปกรณ์ และ นำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น	๘.๖๔๗๐	๐.๖๑๗๖	๘.๓๗๕๐	๐.๓๓๑๘	๐.๖๑๕๓
๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็น ครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี	๓.๕๔๑๑	๐.๖๘๓๘	๓.๕๑๖๖	๐.๕๑๘๘	๐.๐๕๕๓
๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อม	๓.๕๓๓๕	๐.๗๗๕๘	๔.๐๐๐๐	๐.๓๔๕๘	๐.๓๑๗๑

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	อายุมาก ($n = 17$)		อายุน้อย ($N = 24$)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๘.	การสอนโดยวิธีไฮสทัทึนุปรณ์ ทำให้รู้ ก่นกว่าหาความรู้มากขึ้น	๓.๘๓๓๕	๐.๔๐๔๔	๓.๘๓๓๓	๐.๔๐๔๓	๐.๐๔๘๖
๙.	ไฮสทัทึนุปรณ์จะช่วยสร้างทัศนคติ ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้	๔.๖๕๔๑	๐.๓๔๕๕	๔.๖๕๐๐	๐.๓๖๙๔	๐.๒๓๓๗
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับไฮสทัทึนุปรณ์ มีส่วนช่วยให้การบริหารงานด้าน ไฮสทัทึนุปรณ์ดีขึ้น	๔.๖๓๔๖	๐.๓๑๖๑	๔.๖๐๘๓	๐.๒๕๙๐	๐.๑๕๙๔
๑๑.	การบริหารงานด้านไฮสทัทึนุปรณ์จำเป็น ต้องมีครูที่มีความรู้ด้านไฮสทัทึนุปรณ์ โดยตรงว่าเป็นงาน	๔.๐๕๘๘	๐.๘๐๘๘	๔.๐๐๐๐	๐.๙๕๖๔	๐.๑๙๙๐
๑๒.	ไฮสทัทึนุปรณ์ช่วยให้เด็กเรียนมีทัศนคติ ที่ดีต่อบทเรียน	๔.๐๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๓.๘๓๕๐	๐.๕๖๑๙	๐.๕๖๓๑
๑๓.	ไฮสทัทึนุปรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ยิ่งขึ้น	๔.๐๔๘๘	๐.๘๐๘๘	๔.๓๓๕๐	๐.๒๔๔๔	๑.๘๘๓๖ *
๑๔.	ไฮสทัทึนุปรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ จริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๔.๓๕๒๙	๐.๓๖๓๖	๔.๑๒๕๐	๐.๔๔๘๙	๑.๐๘๑๖
๑๕.	การเลือกไฮสทัทึนุปรณ์ที่เหมาะสมกับ วิชาจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น	๔.๙๐๕๘	๐.๒๒๐๕	๔.๘๓๔๐	๐.๑๑๔๑	๑.๒๓๕๐
๑๖.	ครูที่สอนโดยวิธีไฮสทัทึนุปรณ์ทำให้ผล การเรียนของนักเรียนดีขึ้น	๔.๐๐๐๐	๐.๙๕๐๐	๔.๖๐๘๓	๐.๔๓๒๙	๐.๘๓๕๘

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	อายุมาก (N = 17)		อายุน้อย (N = 24)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑๗.	โสภณัทญูปกรณช่วยทำให้นักเรียนจำท เรียนได้มากและจำได้นาน	๘.๒๕๘๖	๑.๓๔๔๘	๘.๒๕๑๖	๑.๔๗๖๘	๐.๐๑๒๔
๑๘.	ครูใหญ่ที่บอกว่าบุรุษโสภณัทญูปกรณจะ ช่วยในการบริหารงานด้านโสภณัทญูปกรณศึกษา ตรงเป้าหมายมากที่สุด	๘.๐๕๘๘	๑.๓๐๘๘	๘.๓๓๓๓	๑.๓๑๘๘	๑.๕๗๔๓
๑๙.	โสภณัทญูปกรณช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกับ	๓.๗๖๘๗	๑.๖๕๑๑	๘.๑๒๕๐	๑.๓๗๘๐	๑.๔๒๐๖
๒๐.	โสภณัทญูปกรณช่วยสร้างบรรยากาศใน ห้องเรียนให้นักเรียนมากขึ้น	๘.๘๑๑๗	๑.๓๘๒๓	๘.๓๗๕๐	๑.๖๔๘๘	๑.๒๐๓๖

จากตาราง ๑๑ ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่อายุมาก และ
ครูใหญ่อายุน้อย ปรากฏว่าในเรื่อง โสภณัทญูปกรณช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายถูกต้อง
ตรงกับความเป็นจริงยิ่งชีพ นั้น ครูใหญ่อายุน้อย มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ อายุมาก อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ณ ระดับ ๐.๐๕ เชื่อมั่นได้ ๙๕.๐๐ % ส่วนทัศนคติในด้านอื่น ๆ นั้น ปรากฏว่า
ทัศนคติของครูใหญ่ อายุมากและอายุน้อย มีทัศนคติต่อโสภณัทญูปกรณเหมือนกัน แต่กับแนวโน้ม
ว่าครูใหญ่อายุน้อย จะมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ อายุมาก

๒.๔ ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และครูใหญ่ที่มีวุฒิกว่า
ปริญญาตรี ที่มีต่อโสภณัทญูปกรณ เป็นเชิงนิมานหรือนิเสธ โดยใช้การวิเคราะห์แบบมาตราส่วน
ประมาณค่า ซึ่งปรากฏรายละเอียดดังตาราง ๑๖ - ๑๓

ตาราง ๑๒ ทักษะของครูใหญ่ที่กำลังเตรียมตัวครูขึ้นไป ที่มีต่อโศกทัศน์ปรกรณ์

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	การใช้โศกทัศน์ปรกรณ์ประกอบ การสอนทำให้การอธิบายการเรียน ง่าย	๒๓.๖๔	๓๓.๓๓	๓.๐๓	—	—	๕๖๐.๖๑
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ โศกทัศน์ปรกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ กว้างขวางยิ่งขึ้น	๕๑.๔๖	๓๔.๓๕	๕.๐๕	—	—	๔๕๒.๓๓
๓.	โศกทัศน์ปรกรณ์ช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความ เต็มใจ	๓๕.๓๕	๔๔.๔๔	๖.๐๖	—	—	๔๓๓.๓๓
๔.	การประมอรรถเกี่ยวกับการใช้ โศกทัศน์ปรกรณ์ทำให้การสอนโดย ใช้โศกทัศน์ปรกรณ์มีประสิทธิภาพ มากขึ้น	๕๑.๔๖	๔๖.๔๖	๖.๐๖	—	—	๔๔๕.๕๖
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ โศกทัศน์ปรกรณ์และนำไปใช้ในห้อง เรียนมากขึ้น	๖๐.๖๐	๔๓.๓๓	๓.๐๓	๓.๐๓	—	๔๕๑.๑๕
๖.	ครูที่สอนโดยใช้โศกทัศน์ปรกรณ์นับ ว่าเป็นครูที่เข้าใจในวิธีสอนที่ดี	๖๑.๖๑	๕๖.๕๖	๓๖.๓๖	—	—	๓๔๕.๔๑

ตาราง ๑๒ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการประเมินผล					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๗.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยให้เด็ก เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสิ่งของ	๑๒.๑๖	๑๔.๗๖	๕.๐๕	—	๓.๐๓	๓๕๓.๕๘
๘.	การสอนโดยวิธีโสตทัศนูปกรณ์ จะทำให้ครูมากกว่าหาความรู้ เพิ่มเติมมากขึ้น	๑๒.๑๖	๔๑.๔๒	๓๖.๓๖	—	—	๓๗๕.๙๖
๙.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้างภาพ สนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้	๓๖.๓๖	๔๔.๔๔	๕.๐๕	—	—	๕๒๗.๒๖
๑๐.	การประกอบรอบเกี่ยวกับ โสตทัศนูปกรณ์มีส่วนช่วยให้การ บริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา ดีขึ้น	๓๐.๓๐	๖๓.๖๔	๖.๐๖	—	—	๔๖๔.๖๔
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โสตทัศนศึกษาโดยตรง	๓๐.๓๐	๔๗.๔๘	—	๑๒.๑๒	—	๔๐๖.๐๖
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยให้เด็กเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๒๑.๒๑	๔๑.๔๒	๒๗.๒๗	—	—	๓๕๓.๕๘
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๒๔.๒๔	๕๖.๕๓	๓.๐๓	—	—	๔๖๑.๖๑
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน	๓๖.๓๖	๔๘.๔๘	๑๔.๑๔	—	—	๔๖๑.๑๗

ตาราง ๑๒ (ต่อ)

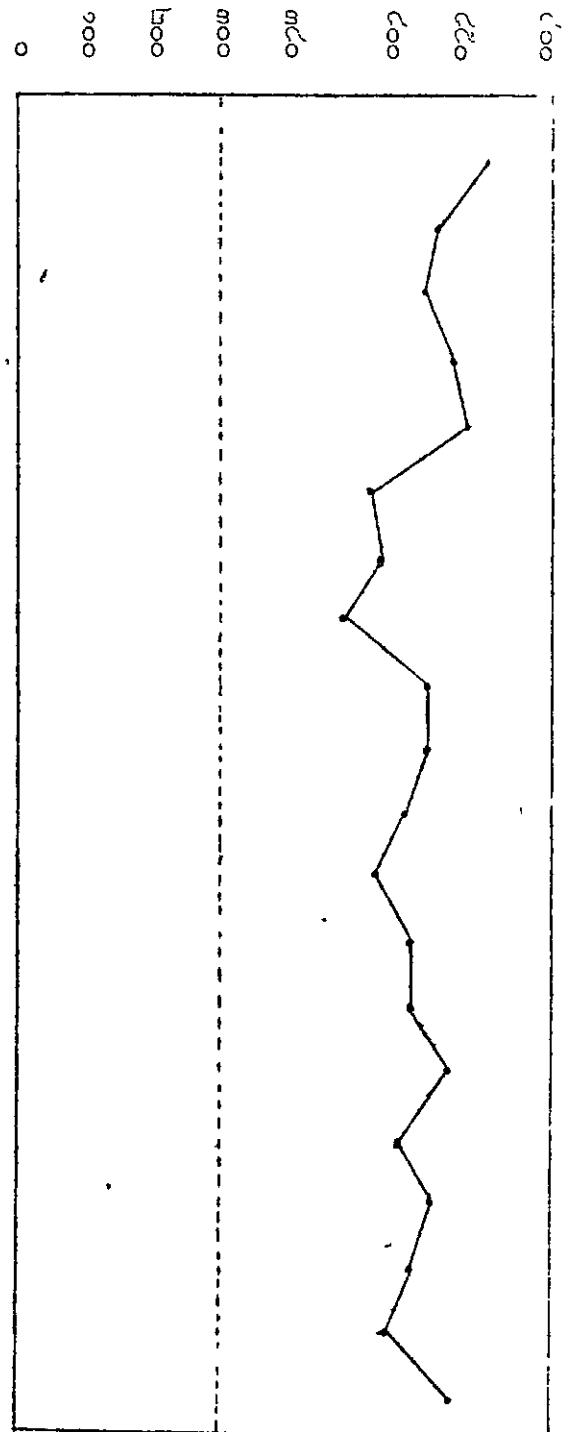
อันดับ	รายการ	รายการส่วนประมาณการ					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๔.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยให้การ สอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๘๑.๘๒	๑๘.๑๘	—	—	—	๘๘๑.๘๒
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๓๓.๓๓	๓๘.๓๘	๒๗.๒๗	—	—	๔๐๖.๐๖
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน จดจำบทเรียนได้มากและจำ ได้นาน	๓๘.๓๘	๕๕.๕๕	๖.๐๖	—	—	๔๓๓.๓๓
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในด้านโสตทัศน ศึกษามีแนวโน้มให้การบริหารงาน ด้านโสตทัศนศึกษาตรงเป้าหมาย	๒๑.๒๑	๖๘.๖๘	๙.๐๙	—	—	๔๒๑.๒๑
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๒๖.๒๖	๖๐.๖๐	๑๕.๑๕	๓.๐๓	—	๓๙๕.๙๕
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้น่าเรียน มากขึ้น	๔๘.๔๘	๔๘.๔๘	๓.๐๓	—	—	๔๔๕.๔๕
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๖.๘๖	๕๐.๖๖	๑๑.๕๑	๐.๙๑	๐.๑๔	๔๒๓.๕๕

จากตาราง ๑๒ ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่า ครูใหญ่ผู้ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีทัศนคติในเชิงนิบานเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกใช้สื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วย ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด บ่งชี้ความสำคัญเท่ากับ ๔๔๑.๕๖ อันับรองลงมา ได้แก่ เรื่อง การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายทบทเรียนง่าย บ่งชี้ความสำคัญเท่ากับ ๔๖๐.๖๑ ส่วนทัศนคติในเรื่อง การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ จะทำให้รู้ทันกว่าหา ความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น นั้น บ่งชี้ความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๗๘.๗๖

เพื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญ อยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" บ่งชี้ความสำคัญเท่ากับ ๔๖๓.๔๘ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่ผู้ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิบาน ต่อสื่อทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่อง เถนรัก จึงได้เสนอภาพที่ ๕ ประกอบ

ค่าความสำคัญ

ภาพที่ ๘ แสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ผู้บังคับบัญชาริทยุทธวิธีขึ้นไป

ตาราง ๑๓ ตักมกัถของครูใหญ่ผู้ทำกว่าปริญญาตรี ที่มีถอโสภทักมกัถ

อันดับ	รายการ	บาทราส่วนประบางกา					กาความ สำคัญ
		เห็นคูป อยางยั้ง	เต้เกย	ไป แนใจ	ไม เห็นคย	ไปเห็นคย อยางยั้ง	
๑.	การใช้โสภทักมกัถประกอบ การสอทำให้การอธิบาย บทเรียนง่าย	๖๖.๘๐	๓๗.๘๐	—	—	—	๔๘๖.๘๐
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ โสภทักมกัถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ กว้างขวางยั้งขึ้น	๒๕.๐๐	๗๘.๐๐	—	—	—	๘๒๕.๐๐
๓.	โสภทักมกัถช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนกยความ เต็มใจ	๒๕.๐๐	๓๗.๘๐	๓๗.๕๐	—	—	๘๒๘.๐๐
๔.	การประอบบรมเกี่ยวกับการใช้ โสภทักมกัถทำให้การสอบโดย ใช้โสภทักมกัถมีประสิทธิภาพ ยั้งขึ้น	๑๖.๘๐	๖๖.๕๐	๒๘.๕๐	—	—	๓๘๘.๐๐
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครู ในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ โสภทักมกัถและนำไปใช้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๓๗.๘๐	๘๐.๐๐	๑๖.๘๐	—	—	๔๓๗.๕๐
๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสภทักมกัถ นับว่าเป็นครูที่เข้าใจในวิธีสอนดี	๓๗.๕๐	๕๐.๐๐	๒๕.๐๐	—	—	๔๖๕.๐๐

การวาง ๑๓ (กบ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การรวม สำคัญ
		ให้กู้ยืม อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ให้กู้ยืม อย่างยิ่ง	
๗.	โศกทัศน์ปรณจะช่วยให้เด็กเรียน ได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๒๔.๐๐	๔๐.๐๐	๒๕.๐๐	—	—	๔๐๐.๐๐
๘.	การสอนโดยวิธีโศกทัศน์ปรณ จะทำให้ครูเห็นว่าหาความรู้ เพิ่มเติมมากขึ้น	๑๒.๕๐	๘๗.๔๐	—	—	—	๔๑๒.๕๐
๙.	โศกทัศน์ปรณช่วยสร้าง ความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๒๔.๔๐	๒๒.๔๐	๑๒.๕๐	—	—	๔๑๕.๐๐
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับ โศกทัศน์ปรณมีส่วนช่วยให้การ บริหารงานด้านโศกทัศน์กับเทิกมาคิ	๔๐.๐๐	๓๗.๕๐	๑๒.๔๐	—	—	๔๓๙.๕๐
๑๑.	การบริหารงานด้านโศกทัศน์กับเทิกมา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โศกทัศน์กับเทิกมาดำเนินงาน	๓๗.๕๐	๓๗.๔๐	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	—	๔๐๐.๐๐
๑๒.	โศกทัศน์ปรณช่วยให้เด็กเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อสมเรียน	๑๒.๕๐	๒๖.๕๐	๒๕.๕๐	—	—	๓๘๕.๐๐
๑๓.	โศกทัศน์ปรณช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๓๗.๕๐	๔๐.๐๐	๑๒.๕๐	—	—	๔๒๕.๐๐
๑๔.	โศกทัศน์ปรณช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๒๔.๐๐	๒๒.๕๐	๑๒.๕๐	—	—	๔๑๒.๕๐

๑

ตาราง ๑๓ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					หากความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๒๒.๘๐	๓๙.๕๐	—	—	—	๕๖๒.๘๐
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	๒๕.๐๐	๓๕.๐๐	—	—	—	๘๒๕.๐๐
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนจำบทเรียนได้มากและจำได้นาน	๒๘.๐๐	๘๐.๐๐	๒๕.๐๐	—	—	๔๐๐.๐๐
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในด้านโสตทัศนศึกษาจะช่วยในการบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาตรงเป้าหมาย	๕๐.๐๐	๘๐.๐๐	—	—	—	๔๔๐.๐๐
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน	๒๕.๐๐	๓๙.๕๐	๓๙.๕๐	—	—	๓๘๙.๘๐
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากขึ้น	๒๘.๐๐	๓๕.๐๐	—	—	—	๘๒๘.๐๐
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๑.๕๐	๘๘.๕๙	๑๒.๘๘	๐.๖๓	—	๘๑๘.๙๙

จากการวาง ๑๓ ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่า ภูมิหลักสูตรต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติในเชิงนิทานเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกใช้สื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด มีค่าความสำคัญ เท่ากับ ๘๖.๕๐ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายทเรียนง่าย มีค่าความสำคัญ เท่ากับ ๘๕.๘๐ ส่วนทัศนคติในเรื่อง สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน นั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๘.๕๐

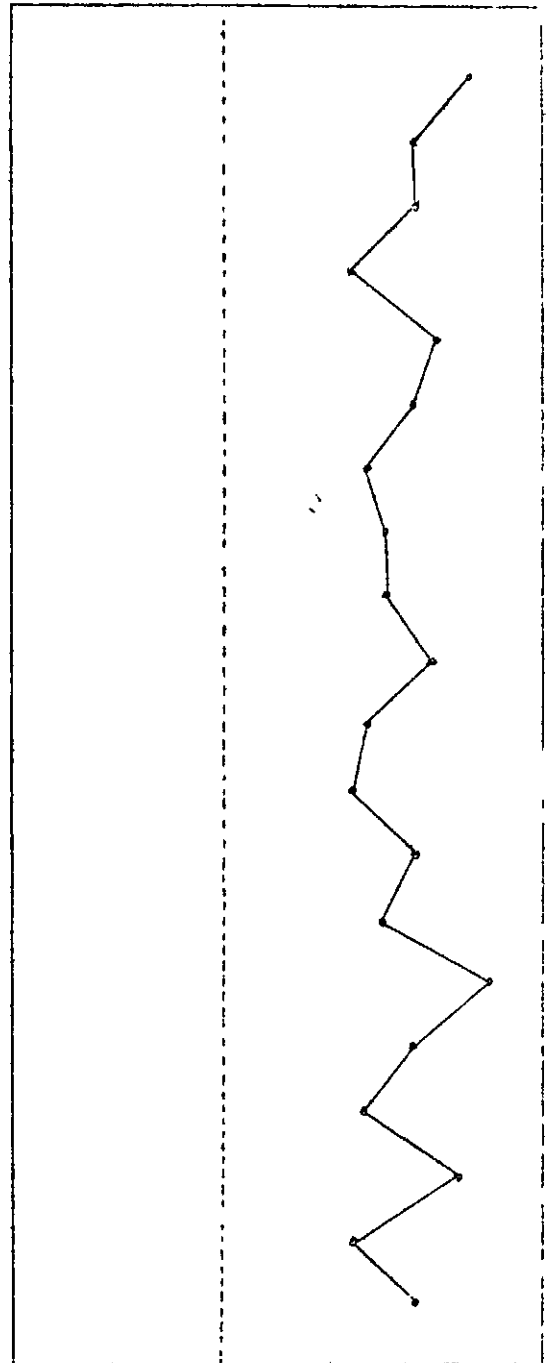
เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ถือว่ามีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๑.๔๗ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ภูมิหลักสูตรต่ำกว่าปริญญาตรี ของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิทาน คอสื่อทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่อง เกณฑ์ จึงได้เสนอภาพที่ ๖ ประกอบ

การกวดความสำคัญ

๐ ๐๐ ๐๐๐ ๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐๐

การใช้โสตทำให้การอธิบายมาเรียนง่าย
 รูปทรงของโสตช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดี
 โสตช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
 การอบรมการใช้โสตทำให้ใช้โสตมีประสิทธิภาพขึ้น
 ครูใหญ่ต้องชักชวนให้ครูได้เห็นคุณค่าของโสต
 ครูที่ใช้โสตเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนที่ดี
 โสตช่วยทำให้เด็กเรียนได้รับประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยใช้โสตทำให้ครูทนความมากขึ้น
 โสตช่วยสร้างกวดสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี
 การอบรมเกี่ยวกับโสตทำให้การบริหารโสตดีขึ้น
 การบริหารโสตต้องมีครูโสตมาดำเนินงานโดยตรง
 โสตทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน
 โสตทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้อง
 โสตช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน
 การเลือกโสตที่เหมาะสมกับวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้โสตทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
 โสตทำให้เด็กเรียนจำบทเรียนได้ปากและจำได้นาน
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องโสตจะบริหารงานโสตตรงเป้าหมาย
 โสตทำให้เด็กเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน
 โสตช่วยสร้างบรรยากาศให้เด็กเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๒ แสดงการกวดความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ซึ่งทำกว่าปริญญาดริ

๒.๖ ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ผู้ทั้งแปดปฏิกิริยาที่ขึ้นไป และ ผู้ที่ต่ำกว่าปฏิกิริยาที่ ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ว่ามีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ ทำการวิเคราะห์โดยใช้ t - test ซึ่งปรากฏผลเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติในแต่ละข้อ โดยละเอียด ดังตาราง ๑๘

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ผู้ทั้งแปดปฏิกิริยาที่ขึ้นไป และครูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปฏิกิริยาที่ ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ ในแต่ละข้อ

อันดับ	รายการ	ปฏิกิริยาที่ขึ้นไป (N = 33)		ต่ำกว่าปฏิกิริยาที่ (N = 3)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑.	การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนทำให้การอธิบายข้เรียนงาย	๘.๖๐๖๐	๓๐.๘๗	๘.๖๖๘๐	๒๖.๗๘	๑.๑๐๘๘
๒.	ลักษณะรูปรบของสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๘.๘๖๘๖	๔๓.๙๓	๘.๖๘๐๐	๒๖.๘๖	๘.๗๑๐
๓.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ	๘.๓๐๓๐	๖๖.๔๐	๓.๘๗๘๐	๖๙.๖๘	๑.๓๑๘๓
๔.	การประมูมอรรบเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ทำให้การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๘.๘๘๘๘	๓๘.๐๖	๓.๘๗๘๐	๔๑.๐๗	๒.๓๑๓๓*
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องจัดรวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของสื่อทัศนูปกรณ์และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น	๘.๘๑๘๑	๕๐.๗๕	๘.๓๗๘๐	๒๖.๗๘	๖.๖๘๐
๖.	ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี	๓.๘๘๘๘	๕๗.๐๐	๘.๖๘๐๐	๘.๐๐๐	๑.๘๖๖๖

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ปริญญานิพนธ์ขึ้นไป (N = 33)		ต่ำกว่าปริญญานิพนธ์ (N = 8)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๗.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยให้เด็กเรียนได้ รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อม และสังคม	๓.๕๐๕๐	๐.๒๒๒๗	๔.๐๐๐๐	๐.๔๗๑๔	๓.๓๐๘๑
๘.	การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ทำให้รู้ กันกว่าหาความรู้เพิ่มเติมยากขึ้น	๓.๗๔๗๕	๐.๔๓๕๓	๔.๑๒๕๐	๐.๑๒๕๐	๒.๑๒๑๙*
๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างความสนใจให้ เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๔.๓๓๓๓	๐.๓๕๖๑	๔.๑๒๕๐	๐.๔๑๐๗	๔.๓๒๖๘
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนูปกรณ์ มีส่วนช่วยให้การบริหารงานด้าน โสตทัศนศึกษาดีขึ้น	๔.๒๑๒๑	๐.๒๕๗๓	๔.๑๒๕๐	๐.๔๑๐๗	๓.๕๔๗๗
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาว่าเป็น ต้องมีครูที่มีความรู้ในทางโสตทัศนศึกษา โดยตรงมาดำเนินงาน	๔.๐๓๐๓	๐.๔๕๒๘	๔.๐๐๐๐	๑.๑๕๒๘	๐.๗๓๓๘
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้เด็กเรียนมีทัศนคติ ที่ดีต่อบทเรียน	๓.๕๓๕๓	๐.๔๕๒๒	๓.๘๗๕๐	๐.๔๑๐๗	๒.๔๕๖๘
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ยิ่งขึ้น	๔.๒๕๒๔	๐.๒๕๑๘	๔.๒๕๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๐๒๘๗
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น จริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๔.๒๕๒๔	๐.๔๐๑๘	๔.๑๒๕๐	๐.๔๑๐๗	๔.๔๕๖๓
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับวิชา ช่วยทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๔.๔๔๔๔	๐.๑๓๒๕	๔.๒๒๕๐	๐.๒๒๗๘	๑.๑๔๕๑

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	ปริญญานิพนธ์ขึ้นไป (N = 33)		ต่ำกว่าปริญญานิพนธ์ (N = 8)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑๖.	ครูที่สอนโดยวิธีโสภณูปการทำให้ผล การเรียนของนักเรียนดีขึ้น	๘.๐๕๐๕	๐.๖๔๗๗	๘.๖๕๐๐	๐.๒๑๘๒	๐.๗๓๕๖
๑๗.	โสภณูปการช่วยให้นักเรียนจำบท เรียนได้มากและจำได้นาน	๘.๓๖๓๖	๐.๓๖๓๖	๘.๐๐๐๐	๐.๘๗๑๔	๐.๖๖๖๔
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในค่านิยมโสภณูปการ ช่วยให้การบริหารงานค่านิยมโสภณูปการ ตรงเป้าหมายมากที่สุด	๘.๑๕๑๘	๐.๓๖๐๐	๘.๕๐๐๐	๐.๒๘๕๗	๐.๖๓๗๖
๑๙.	โสภณูปการช่วยให้นักเรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน	๘.๐๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๓.๘๗๕๐	๐.๖๕๖๘	๐.๓๕๑๖
๒๐.	โสภณูปการช่วยสร้างบรรยากาศใน ห้องเรียนให้นักเรียนมากขึ้น	๘.๘๔๘๖	๐.๓๑๘๓	๘.๖๕๐๐	๐.๒๑๘๒	๐.๕๐๘๓

จากตาราง ๑๔ ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ผู้ตั้งแต่วิทยานิพนธ์ขึ้นไป และผู้ต่ำกว่าปริญญานิพนธ์ ปรากฏว่าในเรื่อง การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โสภณูปการ ทำให้การสอนโดยวิธีโสภณูปการมีประสิทธิภาพมากขึ้น นั้น ครูใหญ่ผู้ตั้งแต่วิทยานิพนธ์ขึ้นไป มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปริญญานิพนธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ เว้นแต่ได้ ๕๕.๐๐ % ส่วนทัศนคติในค่านิยมอื่น ๆ นั้น ปรากฏว่า ทัศนคติของครูใหญ่ผู้ตั้งแต่วิทยานิพนธ์ขึ้นไป และครูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปริญญานิพนธ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นก็ส่วนใหญ่แล้ว ครูใหญ่ผู้ตั้งแต่วิทยานิพนธ์ขึ้นไป และครูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปริญญานิพนธ์ มีทัศนคติต่อโสภณูปการเหมือนกัน แต่ก็มีแนวโน้มว่า ครูใหญ่ผู้ตั้งแต่วิทยานิพนธ์ขึ้นไป จะมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ผู้ต่ำกว่าปริญญานิพนธ์

๒.๗ ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก (๒๐ - ๓๔ ปี) และครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย (๕ - ๑๔ ปี) ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ เป็นเชิงนิมานหรือนิเสธ โดยวิเคราะห์แบบจากราส่วนประมาณค่า ซึ่งปรากฏรายละเอียดดังตาราง ๑๔ - ๑๖

ตาราง ๑๔ ทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
๑.	การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบ การสอนทำให้การอธิบาย บทเรียนง่าย	๕๓.๖๔	๓๘.๓๖	๓.๐๔	—	—	๔๔๕.๕๖
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่เรียนได้ กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔๐.๐๐	๓๘.๓๖	๑๔.๖๔	—	—	๔๓๘.๓๖
๓.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วย ความเต็มใจ	๓๘.๓๖	๔๐.๐๐	๑๔.๖๔	—	—	๔๖๑.๔๖
๔.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้ สื่อทัศนูปกรณ์ทำให้การสอนโดย ใช้สื่อทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพ มากขึ้น	๔๐.๐๐	๔๖.๔๖	๓.๐๔	—	—	๔๔๖.๔๖
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครู ในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ สื่อทัศนูปกรณ์และนำไปใช้ในหอ เรียนมากขึ้น	๓๖.๓๖	๒๖.๔๖	—	๓.๐๔	—	๔๔๓.๖๔

ตาราง ๑๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการงบประมาณ					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๖.	ครูที่สอนโดยวิธีโสทัดนุปรกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจใน วิธีการสอนที่ดี	๒๘.๕๗	๔๖.๘๖	๒๘.๕๗	—	—	๔๐๐.๐๐
๗.	โสทัดนุปรกรณ์ช่วยให้เด็กเรียน ไ้ได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๑๔.๒๕	๒๕.๒๔	๑๔.๒๕	—	๗.๑๔	๓๗๘.๕๘
๘.	การสอนโดยวิธีโสทัดนุปรกรณ์ ทำให้ครูค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม มากขึ้น	๑๔.๒๕	๕๗.๑๔	๒๘.๕๗	—	—	๓๘๔.๙๒
๙.	โสทัดนุปรกรณ์จะช่วยสร้าง สนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้	๓๕.๗๑	๔๑.๑๔	๗.๑๔	—	—	๕๒๔.๕๓
๑๐.	การประจวบเหมาะเกี่ยวกับ โสทัดนุปรกรณ์มีส่วนช่วยให้การ บริหารงานด้านโสทัดนุศึกษา	๒๘.๕๗	๔๗.๑๔	๑๔.๒๕	—	—	๔๑๔.๒๔
๑๑.	การบริหารงานด้านโสทัดนุศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โสทัดนุศึกษาโดยตรง	๒๘.๕๗	๕๗.๑๔	—	๑๔.๒๕	—	๓๙๕.๙๕
๑๒.	โสทัดนุปรกรณ์ช่วยให้เด็กเรียน บันทึกสิ่งที่ได้คอบทเรียน	๒๘.๕๗	๕๗.๑๔	๑๔.๒๕	—	—	๔๑๔.๒๔
๑๓.	โสทัดนุปรกรณ์ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๒๑.๔๓	๒๔.๒๔	๑๔.๒๕	—	—	๔๐๗.๑๔

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					ค่าความ สำคัญ
		ให้ด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่ให้ด้วย อย่างยิ่ง	
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ ห้องเรียน	๓๔.๓๑	๕๓.๑๘	๓.๑๘	—	—	๘๘.๘๓
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม กับเนื้อหาวิชาช่วยให้การ สอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๖๕.๖๘	๓๔.๓๑	—	—	—	๕๖๔.๖๘
๑๖.	ครูที่สอนโดยวิธีโสตทัศนูปกรณ์ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๓๕.๓๑	๖๑.๘๓	๔๖.๘๖	—	—	๓๕๖.๘๕
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน จดจำบทเรียนได้ยากและจำได้ นาน	๖๕.๕๓	๖๕.๖๘	๓.๑๘	—	—	๘๖๑.๓๕
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในค่านโสตทัศน ศึกษาจะช่วยให้การบริหารงาน ค่านโสตทัศนศึกษาดังเป้าหมาย	๑๕.๖๕	๓๕.๕๓	๓.๑๘	—	—	๕๐๓.๑๕
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๖๕.๕๓	๓๕.๓๑	๓๕.๓๑	๓.๑๘	—	๘๐๓.๑๐
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้น่าเรียน มากขึ้น	๘๖.๘๖	๕๐.๐๐	๓.๑๘	—	—	๘๓๔.๓๖
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๕.๓๑	๕๕.๖๕	๑๓.๕๖	๑.๕๖	๐.๓๕	๕๑๕.๖๖

จากตาราง ๑๘ ผลจากการวิเคราะห์ได้แสดงว่า ครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก มีทัศนคติในเชิงนิทานเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกโศกทัศน์บุคคลที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๖๔.๒๔ อันที่จริงลงมาได้แก่เรื่อง ครูใหญ่จำเป็นจะต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของโศกทัศน์บุคคล และนำไปไว้ในห้องเรียนมากขึ้น มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๘๗.๑๔ ส่วนทัศนคติในเรื่อง โศกทัศน์บุคคล จะช่วยให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมและสังคม นั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๓๔.๔๔

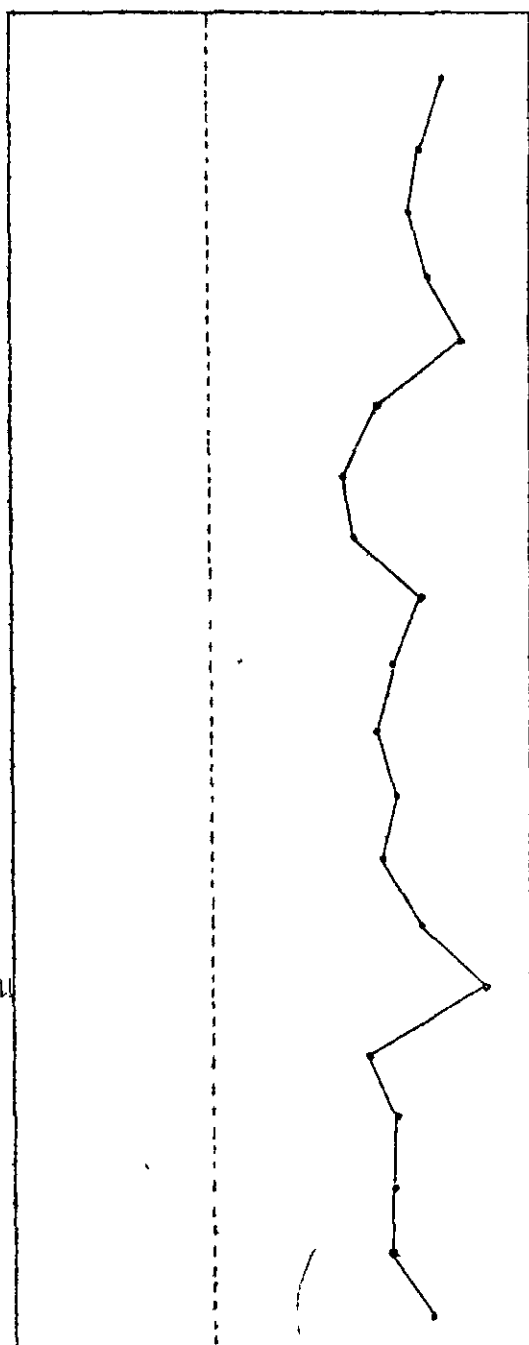
เมื่อพิจารณาจากค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ถือว่ามีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๑๔.๒๓ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้วครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก ของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิทานต่อโศกทัศน์บุคคล

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องโดยชัด จึงได้เสนอภาพที่ ๗ ประกอบ

ค่าความสำคัญ

๐ ๐๐๑ ๐๐๕ ๐๐๙ ๐๑๓ ๐๑๗ ๐๒๑ ๐๒๕

การใช้สื่อทำให้การอธิบายทเรียนง่าย
 รูปธรรมของสื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนมากขึ้น
 สื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
 การอบรมการใช้สื่อทำให้ใช้สื่อมีประสิทธิภาพขึ้น
 ครูใหญ่ต้องชักชวนให้ครูได้เห็นคุณค่าของสื่อ
 ครูที่ใช้สื่อเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนที่ดี
 สื่อช่วยให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยใช้สื่อทำให้ครูเก่งกว่ามากขึ้น
 สื่อช่วยสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้
 การอบรมเกี่ยวกับสื่อทำให้การบริหารสื่อดีขึ้น
 การบริหารสื่อต้องนิยมนิยามมาดำเนินงานโดยตรง
 สื่อทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน
 สื่อทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
 สื่อช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน
 การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้สื่อทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
 สื่อทำให้ให้นักเรียนจำบทเรียนได้มากและจำได้นาน
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องสื่อบริหารงานสื่อบริหารงานเป้าหมาย
 สื่อทำให้ให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน
 สื่อช่วยสร้างบรรยากาศที่หน้าเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๙ แสดงค่าความสำคัญของห้่านกคิของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก

ตาราง ๑๖ ทักษะของครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย ที่มีข้อสังเกตสัญญาณ

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	การใช้ข้อสังเกตประกอบการ สอนทำให้การอธิบายนักเรียนง่าย	๒๒.๒๓	๓๓.๓๓	—	—	—	๒๒.๒๓
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ ข้อสังเกตช่วยให้ครูใหญ่ เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔๔.๔๔	๔๑.๔๔	๓.๓๐	—	—	๔๔๐.๓๐
๓.	ข้อสังเกตช่วยให้ครูใหญ่ เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วย ความเต็มใจ	๓๓.๐๔	๔๑.๔๔	๑๑.๑๑	—	—	๒๒๔.๕๓
๔.	การประมวณรวมเกี่ยวกับการใช้ ข้อสังเกตทำให้การสอนโดย ใช้ข้อสังเกตมีประสิทธิภาพ มากขึ้น	๔๐.๓๔	๔๔.๑๔	๑๑.๑๑	—	—	๒๒๕.๖๓
๕.	ครูใหญ่ว่าเป็นจะต้องจัดหานัก ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ ข้อสังเกตและนำไปใช้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๔๔.๑๔	๔๔.๑๔	๓.๓๐	—	—	๔๔๔.๔๔
๖.	ครูที่สอนโดยใช้ข้อสังเกต นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจใน วิธีการสอนที่ดี	๒๒.๒๒	๔๔.๔๔	๓๓.๓๓	—	—	๓๔๔.๔๔

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

วันกับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การความ สำคัญ
		ให้กู้ยืม อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไป เห็นด้วย	ไปเห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๑๘.๘๑	๓๐.๓๙	๑๘.๘๑	—	—	๓๕๕.๔๖
๘.	การสอนโดยวีดิโสตทัศนูปกรณ์ ทำให้นักเรียนหาความรู้ เพิ่มเติมมากขึ้น	๑๑.๑๑	๔๕.๒๖	๒๕.๖๓	—	—	๓๘๑.๔๘
๙.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้างควา สนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๓๓.๐๘	๔๔.๔๔	๙.๔๑	—	—	๕๒๕.๖๓
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับ โสตทัศนูปกรณ์มีส่วนช่วยให้การ บริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาดี	๒๔.๕๓	๓๐.๓๘	๓.๖๕	—	—	๔๒๒.๖๓
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โสตทัศนศึกษาโดยตรง	๓๓.๓๓	๔๘.๑๘	๑๑.๑๑	๓.๑๔	—	๔๐๓.๔๐
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๑๘.๘๑	๔๑.๘๘	๓๓.๓๓	—	—	๓๕๑.๔๔
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๓๓.๓๓	๒๖.๖๙	—	—	—	๔๓๓.๓๓
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๓๓.๐๘	๔๔.๔๔	๑๘.๘๑	—	—	๔๑๕.๕๒

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

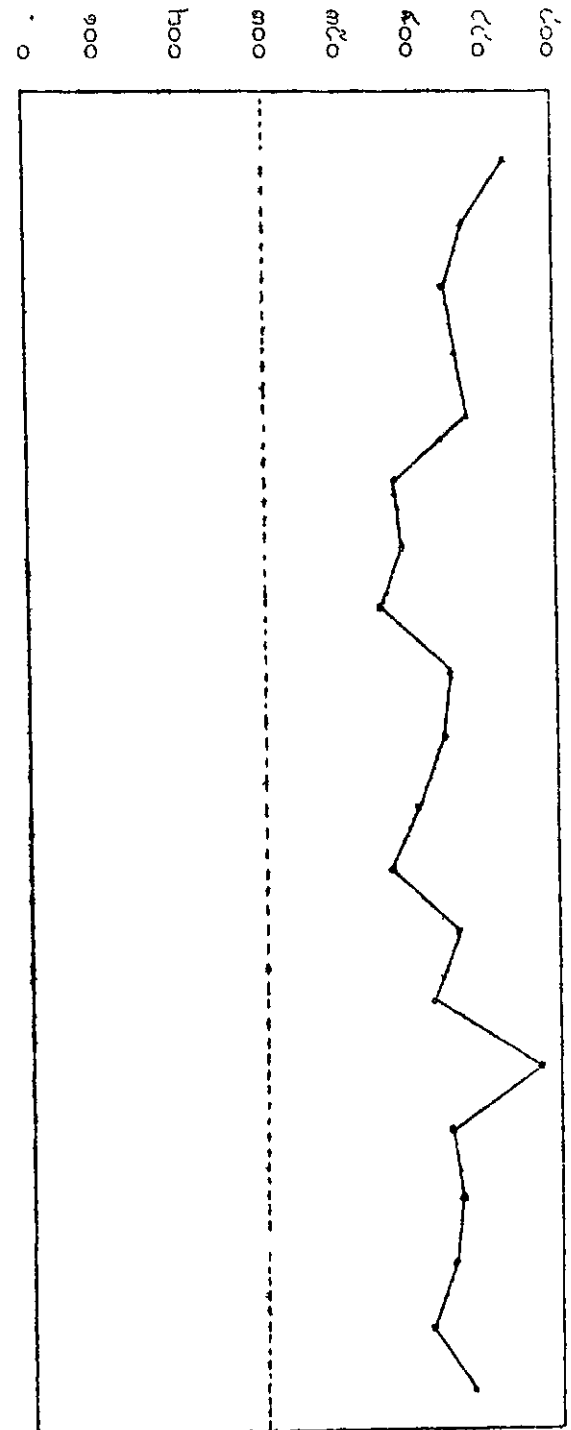
อันดับ	รายการ	มาตรการตามประมาณการ					การประเมิน สัมฤทธิ์
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๔.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๘๘.๘๘	๑๑.๑๑	—	—	—	๘๘๘.๘๘
๑๖.	ครูที่สอนโดยวิธีโสตทัศนูปกรณ์ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	๓๓.๓๓	๔๔.๔๔	๑๑.๑๑	—	—	๔๒๖.๑๘
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียนจดจำบทเรียนได้มากและจำได้นาน	๔๔.๔๔	๔๔.๔๔	๑๑.๑๑	—	—	๔๓๓.๒๕
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในกา นโสตทัศนศึกษาจะช่วยให้การบริหารงานโสตทัศนศึกษาตรงเป้าหมาย	๓๓.๐๔	๕๕.๕๕	๙.๙๙	—	—	๔๒๕.๖๓
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน	๒๒.๒๒	๖๖.๖๖	๑๑.๑๑	—	—	๕๑๑.๑๑
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากขึ้น	๔๐.๙๔	๔๕.๒๒	—	—	—	๔๔๐.๙๔
เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ		๓๖.๖๓	๕๑.๕๕	๑๑.๑๑	๐.๓๓	—	๕๒๔.๘๐

จากการวาง ๑๖ ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่า ครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย มีทัศนคติ
ในเชิงนิพนธ์เกี่ยวกับเรื่อง การเลือกใช้ทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้
การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด ก็บ่งบอกความสำคัญเท่ากับ ๔๔๘.๕๔ อันดับรองลงมา
ได้แก่เรื่อง การได้ใช้ทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย บ่งบอกความสำคัญ
เท่ากับ ๔๖๖.๖๗ ส่วนทัศนคติในเรื่อง โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน
นั้น บ่งบอกความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๔๑.๔๔

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญ
อยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ก็บ่งบอกความสำคัญเท่ากับ ๔๖๔.๕๐ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว
ครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อยของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน
กรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิพนธ์ต่อโสตทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นความสำคัญของแต่ละเรื่องเด่นชัด จึงได้เสนอภาพที่ ๕ ประกอบ

ภาพความสำคัญ

การใช้โสตศึกษาให้การอธิบายบทเรียนง่าย
 รูปธรรมของโสตศึกษาช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ชัด
 โสตศึกษาช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
 การอบรมการใช้โสตศึกษาให้โสตประสาทมีประสิทธิภาพขึ้น
 ครูใหญ่ต้องรู้จักวิธีให้ครูได้เห็นคุณค่าของโสต
 การที่โสตศึกษาเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนที่ดี
 โสตศึกษาช่วยให้เด็กเรียนได้รับประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยใช้โสตศึกษาให้ครูมีความมั่นใจ
 โสตศึกษาช่วยสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้
 การอบรมเกี่ยวกับโสตศึกษาให้การบริหารโสตศึกษาขึ้น
 การบริหารโสตศึกษาต้องมีการโสตศึกษามากำเนินงานโดยตรง
 โสตศึกษาให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน
 โสตศึกษาให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
 โสตศึกษาช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน
 การเลือกโสตศึกษาที่เหมาะสมกับวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้โสตศึกษาให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
 โสตศึกษาให้นักเรียนอ่านบทเรียนได้ยากและจำได้นาน
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องโสตการะบริหารงานโสตการะเป้าหมาย
 โสตศึกษาให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน
 โสตศึกษาช่วยสร้างบรรยากาศที่โสตเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๘ แสดงภาพความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ต่อการเรียน

๒.๘ ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก และครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ ว่ามีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ ทำการวิเคราะห์โดยใช้ t - test ซึ่งเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติในแต่ละข้อโดยละเอียด ผลปรากฏดังในตาราง ๑๗

ตาราง ๑๗ เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก และครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ ในแต่ละข้อ

อันดับ	รายการ	อายุราชการมาก ($n = 14$)		อายุราชการน้อย ($n = 27$)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑.	การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายหเรียนงาย	๘.๘๐๐๐	๐.๘๒๓๐	๘.๖๖๖๖	๐.๒๓๐๗	๐.๘๖๖๘
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของสื่อทัศนูปกรณ์ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของ สิ่งที่เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๘.๓๕๗๑	๐.๕๕๘๘	๘.๕๐๗๔	๐.๓๒๗๖	๐.๒๖๑๑
๓.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความพอใจและเข้าร่วมกิจกรรม ในชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ	๘.๖๑๔๓	๐.๕๘๘๐	๘.๒๕๕๒	๐.๔๓๐๑	๐.๑๕๕๖
๔.	การประเมินผลเกี่ยวกับการใช้ สื่อทัศนูปกรณ์ทำให้การสอนโดยใช้ สื่อทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น	๘.๘๒๘๕	๐.๕๑๗๕	๘.๒๕๖๒	๐.๔๔๗๖	๐.๖๑๕๐
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครูใน โรงเรียนเห็นคุณค่าของสื่อทัศนูปกรณ์ และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น	๘.๘๗๑๔	๐.๓๖๕๖	๘.๘๘๘๘	๐.๓๓๓๓	๐.๕๐๑๗
๖.	ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์นับว่าเป็น ครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี	๘.๐๐๐๐	๐.๖๑๕๓	๓.๘๘๘๘	๐.๘๖๘๖	๐.๔๓๗๖

ตาราง ๑๗ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	อายุราชการมาก (N = 14)		อายุราชการน้อย (N = 27)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยคำให้นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมและ สังคม	๓.๗๘๘๗	๑.๕๖๐๕	๔.๐๐๐๐	๑.๓๐๗๖	๑.๗๖๖๐
๘.	การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ทำให้รู้ กันกว่าหาความรู้เพิ่มเติมยากขึ้น	๓.๘๘๗๑	๑.๕๑๖๕	๓.๘๖๔๘	๑.๓๘๗๔	๑.๑๘๗๑
๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างความสนใจให้ เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้	๔.๖๘๘๗	๑.๓๗๓๖	๔.๖๕๕๖	๑.๓๕๓๖	๑.๑๓๓๑
๑๐.	การประกอบรวมเกี่ยวกับโสตทัศนูปกรณ์ มีส่วนช่วยให้การบริหารโสตทัศนศึกษา ดีขึ้น	๔.๖๑๘๖	๑.๓๓๕๑	๔.๖๖๖๖	๑.๖๕๖๔	๑.๐๕๓๘
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาจำเป็น ต้องมีครูที่จบจากสถานโสตทัศนศึกษา โดยตรงมาดำเนินงาน	๔.๐๐๐๐	๑.๕๖๓๐	๔.๐๓๗๐	๑.๘๘๓๑	๑.๑๑๗๘
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้เด็กเรียนที่ ติดกมลเรียน	๔.๑๘๖๘	๑.๕๓๕๕	๓.๘๑๔๘	๑.๖๖๔๓	๑.๔๕๐๕
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายถูกต้องตรงกับความเป็นจริง	๔.๐๗๑๔	๑.๓๗๕๑	๔.๓๓๓๓	๑.๖๓๐๗	๑.๓๕๐๑
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น จริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๔.๖๘๘๗	๑.๓๗๓๖	๔.๑๘๕๑	๑.๔๕๑๓	๑.๖๖๖๑
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับ วิธีการช่วยทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น	๔.๖๘๖๘	๑.๖๔๗๖	๔.๘๘๘๘	๑.๖๐๖๕	๑.๖๖๖๐ *

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	อายุราชการมาก (N = 14)		อายุราชการน้อย (N = 27)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ทำให้ผล การเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้น	๓.๕๓๘๕	.๔๘๐๖	๔.๒๒๒๒	.๔๖๐๖	๑.๐๙๑๘
๑๗.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้เด็กเรียนกว่า บทเรียนได้มากและจำได้นาน	๔.๒๑๔๒	.๓๓๔๑	๔.๓๓๓๓	.๔๖๑๕	.๖๘๕๐
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ค่าสื่อทัศนูปกรณ์จะ ช่วยให้การบริหารงานด้านสื่อทัศนูปกรณ์ ตรงเป้าหมายมากที่สุด	๔.๐๙๑๔	.๒๒๔๒	๔.๒๕๖๒	.๓๙๐๓	๑.๓๐๔๗
๑๙.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน	๓.๙๑๔๒	.๔๓๕๑	๔.๑๑๑๑	.๓๓๓๓	๑.๔๘๐๔
๒๐.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศใน ห้องเรียนให้นักเรียนมากขึ้น	๔.๓๔๗๑	.๔๐๑๐	๔.๔๐๙๔	.๒๔๐๗	.๒๕๘๗

จากตาราง ๑๖ ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก และครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย ปรากฏว่าในเรื่อง การเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหา วิชาจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั้น ครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย มีทัศนคติดีกว่า ครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑% ระดับ .๐๕ เชื่อมั่นได้ ๙๕.๐๐ % ส่วนทัศนคติในด้านอื่น ๆ นั้น ปรากฏว่า ทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก และครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย มีทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์เหมือนกัน แต่ก็มีแนวโน้มว่า ครูใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย จะมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ที่มีอายุราชการมาก

๒.๕ ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน (๑๐ - ๒๑ ปี) และครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย (๑ - ๕ ปี) ที่มีต่อโศกทัศน์ปรกฏ เป็นเรื่องนิทานหรือนิเสส โดยใช้การวิเคราะห์แบบบาทราส่วนประมาดา ซึ่งปรากฏรายละเอียดดังตาราง ๑๘ - ๑๙

ตาราง ๑๘ ทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน ที่มีต่อโศกทัศน์ปรกฏ

อันดับ	รายการ	บาทราส่วนประมาดา					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
๑.	การใช้โศกทัศน์ปรกฏประกอบ การสอนทำให้การอธิบาย บทเรียนง่าย	๒๑.๑๑	๓๓.๓๓	๔.๕๖	—	—	๔๔๖.๕๖
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ โศกทัศน์ปรกฏช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่เรียนได้ กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔๔.๔๔	๔๐.๙๐	๕.๕๖	—	—	๔๓๘.๘๘
๓.	โศกทัศน์ปรกฏช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความ เต็มใจ	๔๔.๔๔	๓๔.๘๘	๑๖.๖๗	—	—	๓๙๔.๔๔
๔.	การประจักษ์ธรรมเกี่ยวกับการใช้ โศกทัศน์ปรกฏทำให้การสอนโดย ใช้โศกทัศน์ปรกฏมีประสิทธิภาพ มากขึ้น	๕๕.๕๕	๓๔.๘๘	๕.๕๖	—	—	๔๔๕.๕๕

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การวาง สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องจัดสรรให้นักเรียน ในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ โสตทัศนูปกรณ์และนำไปใช้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๖๑.๑๑	๓๓.๓๓	—	๕.๕๖	—	๔๔๔.๔๔
๖.	ครูที่สอนโดยวิธีโสตทัศนูปกรณ์นับ ว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธี การสอนที่ดี	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	—	—	๓๔๔.๔๖
๗.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่ง แวดล้อมและสิ่งของ	๒๒.๒๒	๖๖.๖๖	๔.๕๖	—	๕.๕๖	๓๔๔.๔๔
๘.	การสอนโดยวิธีโสตทัศนูปกรณ์จะ ทำให้ครูคนกว่าหาความรู้เพิ่มเติม มากขึ้น	๑๖.๖๗	๖๑.๑๑	๒๒.๒๒	—	—	๓๔๔.๔๕
๙.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้างความ สนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๓๔.๔๔	๕๕.๕๕	๔.๕๖	—	—	๔๓๓.๓๓
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับ โสตทัศนูปกรณ์เป็นส่วนช่วยในการ บริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา	๓๔.๔๔	๕๐.๐๐	๑๑.๑๑	—	—	๓๗๕.๗๕
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โสตทัศนศึกษาโดยตรง มาดำเนินงาน	๒๗.๗๗	๔๔.๔๔	๑๑.๑๑	๕.๕๖	—	๔๐๔.๔๔

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การประเมิน สัมฤทธิ์
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๑๒.๒๗	๘๖.๐๐	๓๓.๓๓	—	—	๓๓๓.๓๔
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๒๒.๒๗	๙๒.๒๒	๘.๘๒	—	—	๔๑๒.๒๒
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน	๓๓.๓๓	๘๘.๘๘	๑๑.๑๑	—	—	๔๒๒.๑๔
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม กับวิชาช่วยทำให้การสอนมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๓๒.๒๒	๙๗.๗๘	—	—	—	๔๓๒.๒๒
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๒๗.๗๘	๓๔.๔๔	๓๓.๓๓	—	—	๓๔๔.๘๘
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน จำบทเรียนได้มากและจำได้นาน	๓๓.๓๓	๘๘.๘๘	๑๑.๑๑	—	—	๔๒๒.๑๘
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ด้านโสตทัศนศึกษา ช่วยให้การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา ตรงเป้าหมายมากที่สุด	๒๒.๒๒	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	—	—	๘๑๑.๐๗
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๒๒.๒๒	๘๘.๘๘	๓๓.๓๓	—	—	๓๔๔.๘๘

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประสมค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้าง บรรยากาศในห้องเรียนให้ น่าเรียนมากขึ้น	๔๔.๔๔	๔๐.๐๐	๕.๕๖	—	—	๔๓๘.๘๘
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๖.๕๔	๔๔.๘๘	๑๓.๓๔	๐.๕๖	๐.๖๘	๔๑๔.๕๕

จากตาราง ๑๔ ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่า ครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่มานาน มีทัศนคติในเชิงนิมิตเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วย ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๓๘.๘๘ อันดับรองลงมา ได้แก่เรื่อง การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย มีค่าความสำคัญ เท่ากับ ๔๔๔.๔๔ ส่วนทัศนคติในเรื่อง โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน นั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๓๓.๓๔

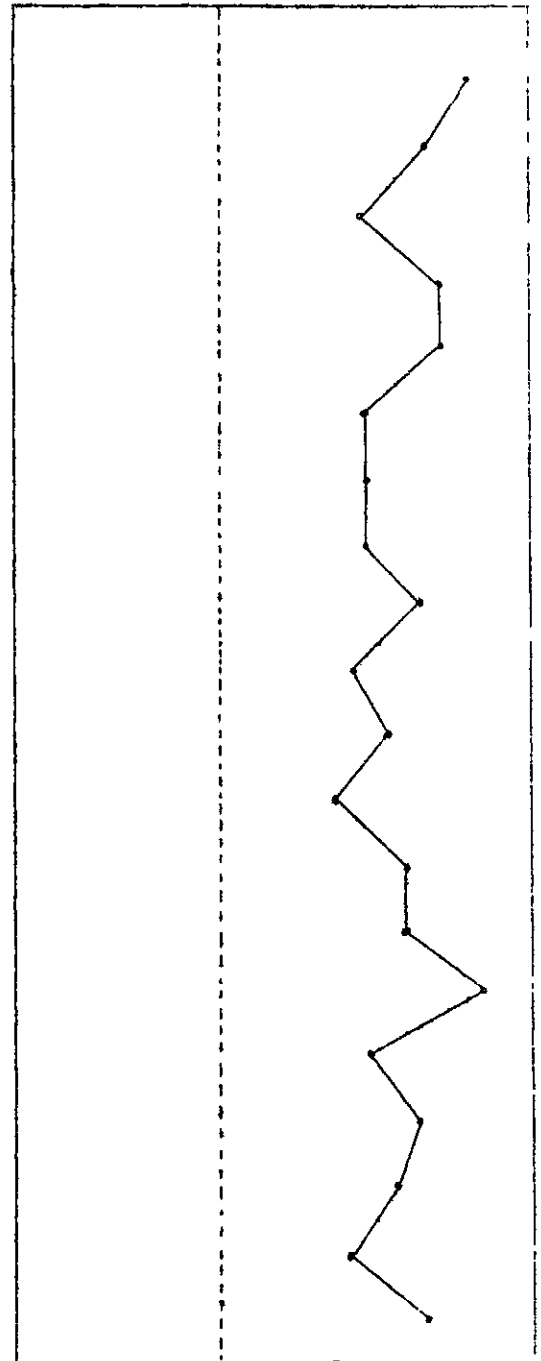
เมื่อพิจารณาจากความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญ อยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ก่อนมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๑๔.๕๕ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นานของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิมิตต่อโสตทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องเด่นชัด จึงได้เสนอภาพที่ ๕ ประกอบ

การวางสำคัญ

๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๔๐๐ ๕๐๐ ๖๐๐ ๗๐๐

การใช้โสตทำให้การอธิบายทบทวนง่าย
 รูปทรงของโสตช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ชัดขึ้น
 โสตช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
 การอบรมการใช้โสตทำให้ใช้โสตมีประสิทธิภาพขึ้น
 ครูใหญ่ต้องชักชวนให้ครูได้เห็นคุณค่าของโสต
 ครูที่ใช้โสตเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนที่ดี
 โสตช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยโสตทำให้ครูทนกว่าคนอื่น
 โสตช่วยสร้างควาสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้
 การอบรมเกี่ยวกับโสตทำให้การบริหารงานโสตดีขึ้น
 การบริหารโสตต้องบังคับครูโสตทำเป็นงานโดยตรง
 โสตช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อเรียน
 โสตช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
 โสตช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องมาสู่ห้องเรียน
 การเลือกโสตที่เหมาะสมกับวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้โสตทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
 โสตทำให้ผู้เรียนจำบทเรียนได้ยากและจำได้แม่น
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องโสตจะบริหารงานโสตตรงเป้าหมาย
 โสตทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน
 โสตช่วยสร้างบรรยากาศที่นักเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๕ แสดงการวางสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน

ตาราง ๑๕ พัฒนกิจของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่หน่วย ที่มีข้อใดที่ระบุปรกฏ

วันกับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	การใช้ข้อบัญญัติประกอบ การสอนทำให้การสอนโดย บทเรียนง่าย	๖๕.๒๖	๓๘.๗๔	—	—	—	๘๖๕.๒๖
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปพรรณของ ข้อบัญญัติประกอบช่วยให้เรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่เรียนได้ กว้างขวางยิ่งขึ้น	๔๗.๔๓	๔๓.๕๘	๘.๖๕	—	—	๘๓๕.๑๔
๓.	ข้อบัญญัติประกอบช่วยให้เรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในวันเรียนด้วยความ เต็มใจ	๓๐.๕๓	๖๐.๔๗	๘.๖๕	—	—	๘๖๑.๗๐
๔.	การประจวบเหมาะเกี่ยวกับการใช้ ข้อบัญญัติประกอบทำให้การสอนโดย วิธีข้อบัญญัติประกอบมีประสิทธิภาพ	๓๘.๗๔	๕๖.๑๗	๑๓.๐๘	—	—	๘๖๑.๗๐
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องรักษาได้ครู ในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ ข้อบัญญัติประกอบจะนำไปไว้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๕๖.๑๗	๔๓.๕๘	๘.๖๕	—	—	๘๘๗.๕๖
๖.	ครูที่สอนโดยวิธีข้อบัญญัติประกอบนับ ว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธี การสอนที่ดี	๑๗.๓๕	๕๖.๑๗	๓๐.๕๓	—	—	๓๘๖.๕๖

การวาง ๑๕ (ก๑)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๘.๓๐	๖๕.๕๖	๒๑.๗๔	—	—	๓๘๖.๕๖
๔.	การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ จะทำให้รู้มากกว่าหาความรู้ เพิ่มเติมมากขึ้น	๘.๓๐	๕๖.๕๖	๓๔.๓๔	—	—	๓๓๓.๕๖
๕.	โสตทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้างควม สนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๓๔.๓๔	๕๖.๕๖	๘.๓๐	—	—	๕๖๖.๐๘
๑๐.	การประจวบเหมาะเกี่ยวกับ โสตทัศนูปกรณ์เป็นส่วนช่วยให้การ บริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา	๑๗.๓๔	๖๕.๕๖	๘.๓๔	—	—	๘๑๓.๐๘
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษา จำเป็นต้องรู้ที่มากกว่าใน โสตทัศนศึกษาโดยตรงมา ค่าเนิงาน	๓๔.๓๔	๘๗.๔๓	—	๑๗.๓๔	—	๕๐๐.๐๐
๑๒.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยี	๒๑.๗๔	๕๖.๕๖	๒๑.๗๔	—	—	๘๐๐.๐๐
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๓๔.๓๔	๖๐.๘๗	๘.๓๔	—	—	๘๓๐.๕๓
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน	๓๕.๑๓	๕๓.๘๔	๑๗.๓๔	—	—	๘๖๑.๗๔

๑
ตาราง ๑๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การวาง สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๕.	การเลือกโศกทัศน์อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยให้การ สอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๔๖.๕๖	๑๓.๐๔	—	—	—	๔๕๖.๕๖
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โศกทัศน์อุปกรณ์ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๓๔.๑๓	๔๗.๔๓	๑๓.๐๔	—	—	๔๖๖.๐๑
๑๗.	โศกทัศน์อุปกรณ์ช่วยให้นักเรียน จำบทเรียนได้มากและจำได้นาน	๔๓.๔๔	๔๖.๔๓	๔.๗๐	—	—	๔๓๔.๔๖
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ในด้าน โศกทัศน์ศึกษาจะช่วยให้การบริหาร งานโศกทัศน์ศึกษาตรงเป้าหมาย มากที่สุด	๓๔.๗๔	๖๐.๔๗	๔.๓๔	—	—	๔๓๐.๔๓
๑๙.	โศกทัศน์อุปกรณ์ช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกับ	๒๖.๐๔	๖๔.๒๖	๔.๗๐	—	—	๔๑๗.๓๔
๒๐.	โศกทัศน์อุปกรณ์ช่วยสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้นักเรียน มากขึ้น	๓๔.๗๔	๖๔.๒๖	—	—	—	๔๓๔.๗๔
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๔.๖๔	๔๖.๔๓	๑๐.๖๔	๐.๔๗	—	๔๖๓.๖๖

จากตาราง ๑๕ ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่า ครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย
มีทัศนคติในเชิงนิบานเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกโศกทัศน์อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วย
ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด มีค่าความสำคัญ เท่ากับ ๔๔๖.๘๖ ขึ้นด้วยรองลงมา
ได้แก่เรื่อง การใช้โศกทัศน์อุปกรณ์ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย มีค่าความสำคัญ
เท่ากับ ๔๖๔.๒๒ ส่วนทัศนคติในเรื่อง การสอนโดยใช้โศกทัศน์อุปกรณ์ จะทำให้รู้ทันกว่าหา
ความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น นั้น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๗๓.๘๖

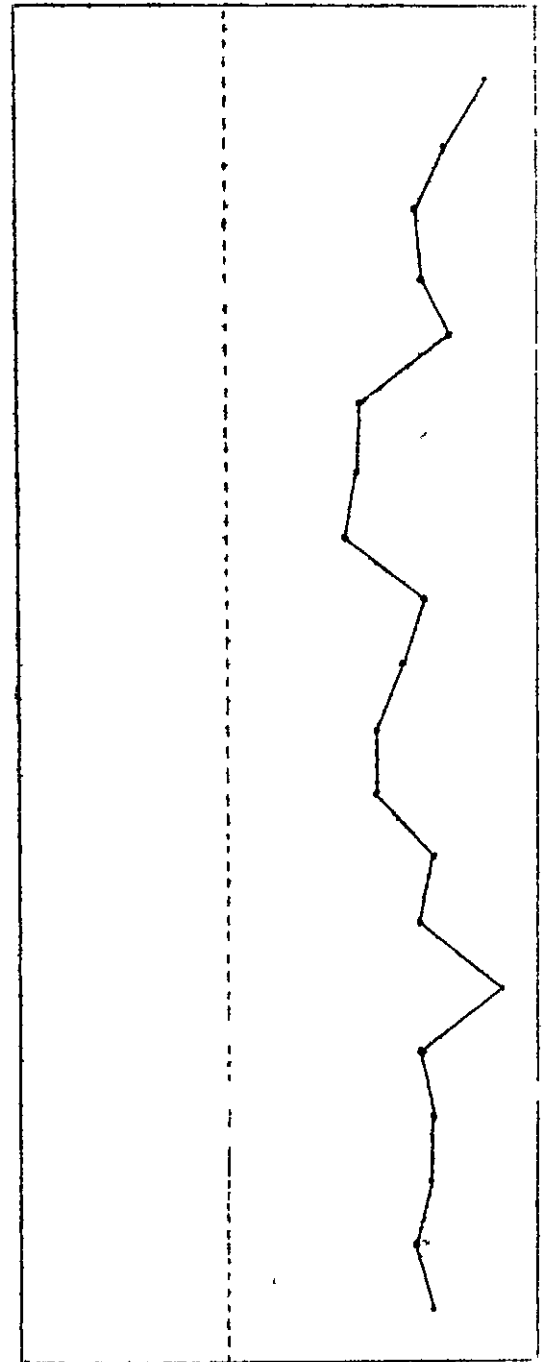
เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญ
อยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ถือมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๖๓.๒๒ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว
ครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อยของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน
กรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิบาน ต่อโศกทัศน์อุปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่อง เคนชัก จึงได้เสนอภาพที่ ๑๐ ประกอบ

ค่าความสำคัญ

๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๔๐๐ ๕๐๐ ๖๐๐ ๗๐๐

การใช้โสตทำให้การอธิบายต้งเรียนง่าย
 รูปธรรมของโสตช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ชัด
 โสตช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันเรียน
 การอบรมการใช้โสตทำให้โสตมีประสิทธิภาพขึ้น
 ครูใหญ่ต้องชักชวนให้ครูได้เห็นคุณค่าของโสต
 ครูที่ใช้โสตเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนที่ดี
 โสตช่วยให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยใช้โสตทำให้ครูคุ้นกว่ามากขึ้น
 โสตช่วยสร้างความรู้สึกร่วมใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้
 การอบรมเกี่ยวกับโสตทำให้การบริหารงานโสตดีขึ้น
 การบริหารโสตต้องปฎิบัติตามค่าเป้าหมายโดยเคร่ง
 โสตทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน
 โสตทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
 โสตช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน
 การเลือกโสตที่เหมาะสมกับวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้โสตทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
 โสตทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้มากและจำได้นาน
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องโสตจะบริหารงานโสตตรงเป้าหมาย
 โสตทำให้ให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกับ
 โสตช่วยสร้างบรรยากาศที่หน้าเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๑๐ แสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่ควรมีต่อครูใหญ่

๒.๑๐ ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน และครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ ว่ามีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ ด้วยการวิเคราะห์โดยใช้ $t - test$ ซึ่งปรากฏผลเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติรวมดังตาราง ๒๐

ตาราง ๒๐ เปรียบเทียบทัศนคติรวมของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน และครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ ซึ่งปรากฏผลดังนี้ ก่อ

การดำรงตำแหน่งครูใหญ่	N	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	S^2	t
นาน	๑๘	๑๘๖๐	๑๖๙๖๑๐	๘๘.๘๘๘๘	๓๓.๗๕๐๘	.๒๕๒๘
น้อย	๒๓	๑๙๘๖	๑๖๗๑๑๔	๘๖.๐๘๗๘	๓๘.๕๘๒๘	

จากตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งนาน และครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ นั้น โดยส่วนรวมแล้วไม่แตกต่างกัน กล่าวคือทั้งครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งนาน และครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อย มีทัศนคติที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์เหมือนกัน แต่ครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่น้อยนั้น มีแนวโน้มว่าจะมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่นาน

๒.๑๑ ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่ที่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา และครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ เป็นเชิงนิมิตหรือนิเสธ โดยใช้การวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งปรากฏผลรายละเอียดดังตาราง ๒๑ - ๒๒

ตาราง ๒๑ ทักษะของครูใหญ่ที่เกยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโรคติดต่อ
ที่มีต่อโรคติดต่อ

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	การใช้โรคติดต่อประกอบ การสอนทำให้การอธิบาย บทเรียนง่าย	๖๔.๔๖	๓๖.๖๖	๓.๖๖	—	—	๕๖๑.๓๐
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ โรคติดต่อที่ช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๕๑.๖๖	๓๘.๓๖	๕.๖๖	—	—	๔๔๑.๕๓
๓.	โรคติดต่อที่ช่วยให้นักเรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วย ความเต็มใจ	๓๘.๓๖	๕๘.๐๖	๓.๖๖	—	—	๕๓๕.๔๕
๔.	การประกอบอบรมเกี่ยวกับ โรคติดต่อที่ทำให้การสอนโดย ใช้โรคติดต่อมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น	๕๕.๓๖	๔๔.๐๖	๖.๕๕	—	—	๔๕๐.๕๕
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครู ในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ โรคติดต่อ และนำไปใช้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๖๓.๓๖	๖๕.๐๓	๓.๖๖	—	—	๕๖๕.๔๕

ตาราง ๒๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประสมเก่า					หากความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๖.	ครูที่สอนโดยวิธีโสตัทธูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธี การสอนที่ดี	๒๕.๐๓	๔๔.๓๕	๒๖.๕๔	—	—	๔๐๖.๔๔
๗.	โสตัทธูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๑๖.๕๐	๓๔.๑๕	๑๖.๔๐	—	—	๓๕๕.๕๖
๘.	การสอนโดยวิธีโสตัทธูปกรณ์ จะทำให้ครูค้นคว้าความรู้ เพิ่มเติมมากขึ้น	๕.๖๔	๔๔.๐๖	๓๖.๖๖	—	—	๓๓๗.๔๖
๙.	โสตัทธูปกรณ์จะช่วยสร้าง ความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ดี	๓๘.๓๑	๔๑.๖๑	๕.๖๔	—	—	๔๓๕.๐๓
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับ โสตัทธูปกรณ์มีส่วนช่วยให้การ บริหารงานด้านโสตัทธูปการศึกษา	๒๕.๐๓	๖๔.๕๖	๖.๔๕	—	—	๔๗๖.๔๕
๑๑.	การบริหารงานด้านโสตัทธูปศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน โสตัทธูปศึกษาโดยตรงมา ดำเนินงาน	๓๕.๔๔	๕๔.๔๔	๖๔.๔๐	—	—	๔๑๖.๑๖
๑๒.	โสตัทธูปกรณ์ช่วยให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน	๑๕.๓๕	๔๔.๔๔	๒๕.๔๐	—	—	๓๕๓.๔๑

ตาราง ๒๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การวาง สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้ผู้เรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๒๕.๐๓	๒๗.๗๘	๓.๒๒	—	—	๕๒๘.๗๗
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๓๘.๖๑	๔๔.๑๖	๑๖.๑๓	—	—	๕๗๖.๕๘
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม กับวิชาจะช่วยทำให้การสอน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๔๗.๑๐	๗๖.๕๐	—	—	—	๔๘๗.๑๐
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๓๘.๗๑	๓๘.๗๑	๒๖.๕๕	—	—	๕๑๖.๑๓
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน จำบทเรียนได้ยากและจำได้ถาวร	๔๖.๕๓	๔๔.๓๕	๕.๖๕	—	—	๕๓๖.๒๕
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ด้านโสตทัศนศึกษา จะช่วยให้การบริหารงานด้าน โสตทัศนศึกษาตรงเป้าหมายที่สุด	๒๕.๐๓	๖๑.๒๕	๕.๖๕	—	—	๔๑๕.๓๔
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๒๖.๔๕	๖๗.๗๘	๖.๔๕	๓.๒๒	—	๕๐๕.๖๕

ตาราง ๒๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้าง บรรยากาศในห้องเรียนให้ น่าเรียนมากขึ้น	๔๕.๐๖	๕๐.๖๑	๓.๒๒	—	—	๔๔๑.๕๐
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๓๘.๘๗	๕๐.๐๖	๑๐.๓๖	๐.๖๕	—	๔๓๗.๒๕

จากตาราง ๒๑ ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่า ครูใหญ่ที่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา มีทัศนคติในเชิงนิมิต เกี่ยวกับเรื่อง การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มากที่สุด ก็มีความสำคัญเท่ากับ ๔๔๑.๕๐ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของโสตทัศนูปกรณ์ และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น มีความสำคัญเท่ากับ ๔๒๔.๔๔ ส่วนทัศนคติในเรื่อง การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ จะทำให้ครูกันกว่าหาความรู้เพิ่มเติมจากชั้นนั้น มีความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุดเท่ากับ ๓๗๗.๔๒

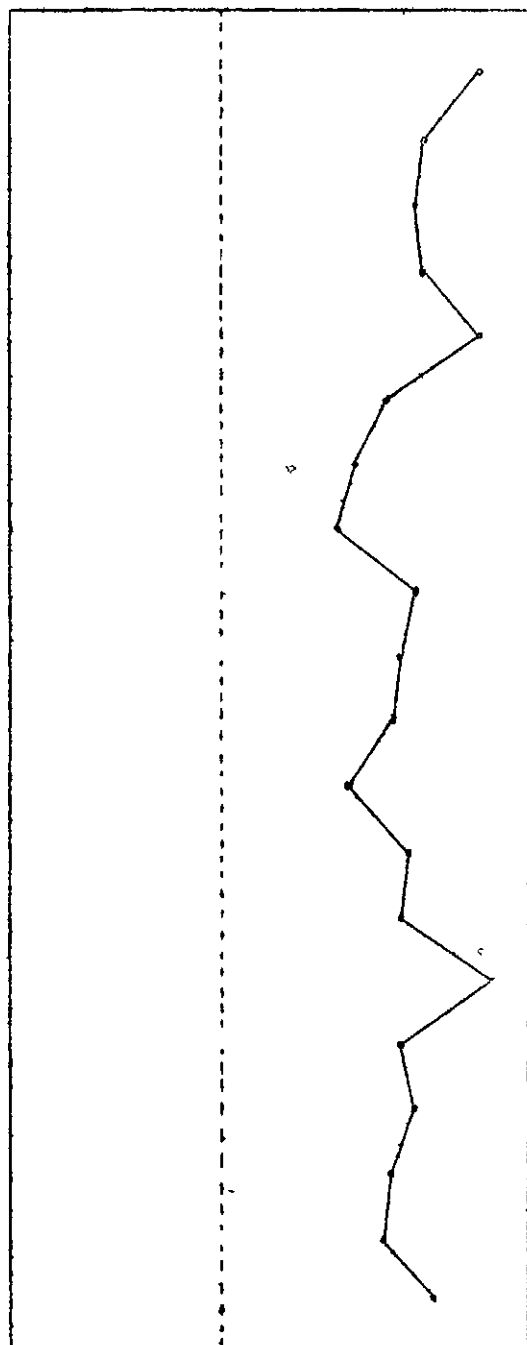
เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ก็มีความสำคัญเท่ากับ ๔๒๐.๖๕ แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้วครูใหญ่ที่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิมิตต่อโสตทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องเด่นชัด จึงได้เสนอภาพที่ ๑๑ ประกอบ

ค่าความสำคัญ

๐ ๐๐๑ ๐๐๒ ๐๐๓ ๐๐๔ ๐๐๕ ๐๐๖ ๐๐๗ ๐๐๘

การให้โอกาสทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย
 รูปแบบของโอกาสช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น
 โอกาสช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
 การมอบหมายให้โอกาสทำให้โอกาสมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 ครูใหญ่ต้องชักชวนให้ครูได้เห็นคุณค่าของโอกาส
 ครูที่ใช้โอกาสเป็นครูที่เข้าใจในวิธีการสอนที่ดี
 โอกาสช่วยให้เด็กเรียนได้ประสบการณ์ตรง
 การสอนโดยให้โอกาสทำให้ครูถูกกว่ามากขึ้น
 โอกาสช่วยสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้
 การอบรมเกี่ยวกับโอกาสทำให้การบริหารงานโอกาสดีขึ้น
 การบริหารโอกาสต้องมีครูโอกาสมาดำเนินงานโดยตรง
 โอกาสทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน
 โอกาสทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
 โอกาสช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงมาสู่ห้องเรียน
 การเลือกโอกาสที่เหมาะสมกับวิชาทำให้การสอนดีขึ้น
 ครูที่ใช้โอกาสทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
 โอกาสทำให้เด็กเรียนจำบทเรียนได้มากและจำได้นาน
 ครูใหญ่ที่รู้เรื่องโอกาสจะบริหารงานโอกาสตรงเป้าหมาย
 โอกาสทำให้เด็กเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ตรงกับ
 โอกาสช่วยสร้างบรรยากาศให้เด็กเรียนมากขึ้น

ภาพที่ ๑๑ แสดงค่าความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่เกยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับ
 โสตทัศนศึกษา

ตาราง ๒๒ ทักษะของครูใหญ่ที่ไปเยี่ยมหรืออบรมเกี่ยวกับโสภณศึกษา
ที่มีต่อโสภณศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตรการประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	การใช้โสภณศึกษาประกอบ การสอนทำให้การอธิบาย บทเรียนง่าย	๒๐.๐๐	๔๐.๐๐	—	—	—	๔๖๐.๐๐
๒.	ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของ โสภณศึกษาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ กว้างขวางยิ่งขึ้น	๓๐.๐๐	๗๐.๐๐	—	—	—	๔๓๐.๐๐
๓.	โสภณศึกษาช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพอใจและเข้าร่วม กิจกรรมในชั้นเรียนด้วย ความเต็มใจ	๓๐.๐๐	๓๐.๐๐	๔๐.๐๐	—	—	๓๕๐.๐๐
๔.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้ โสภณศึกษาทำให้การสอนโดย ใช้โสภณศึกษามีประสิทธิภาพ มากขึ้น	๓๐.๐๐	๔๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	—	๓๔๐.๐๐
๕.	ครูใหญ่จำเป็นต้องชักชวนให้ครู ในโรงเรียนเห็นคุณค่าของ โสภณศึกษา และนำไปใช้ใน ห้องเรียนมากขึ้น	๒๐.๐๐	๗๐.๐๐	—	๑๐.๐๐	—	๔๐๐.๐๐

ตาราง ๒๒ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๖.	ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่เข้าใจใน วิธีการสอนที่ดี	๒๐.๐๐	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	—	—	๓๕๐.๐๐
๗.	สื่อทัศนูปกรณ์จะช่วยทำให้ นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจาก สิ่งแวดล้อมและสังคม	๒๐.๐๐	๕๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	๑๐.๐๐	๓๗๐.๐๐
๘.	การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ จะทำให้ครูค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมมากขึ้น	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	—	๕๐๐.๐๐
๙.	สื่อทัศนูปกรณ์จะช่วยสร้าง ความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ได้ดี	๓๐.๐๐	๗๐.๐๐	—	—	—	๔๓๐.๐๐
๑๐.	การประชุมอบรมเกี่ยวกับ สื่อทัศนูปกรณ์มีส่วนช่วยให้การ บริหารสื่อทัศนศึกษาดีขึ้น	๒๐.๐๐	๗๐.๐๐	๑๐.๐๐	—	—	๔๖๐.๐๐
๑๑.	การบริหารงานด้านสื่อทัศนศึกษา จำเป็นต้องมีครูที่มีความรู้ในด้าน สื่อทัศนศึกษาโดยตรงมา ดำเนินงาน	๒๐.๐๐	๔๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	๔๐๐.๐๐
๑๒.	สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมที่ศึกษา	๒๐.๐๐	๔๐.๐๐	๓๐.๐๐	—	—	๓๕๐.๐๐

ตาราง ๒๒ (กอ)

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					การประเมิน สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑๓.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับ ความเป็นจริงยิ่งขึ้น	๓๐.๐๐	๖๐.๐๐	๑๐.๐๐	—	—	๔๓๐.๐๐
๑๔.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียน	๓๐.๐๐	๖๐.๐๐	๑๐.๐๐	—	—	๔๒๐.๐๐
๑๕.	การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม กับวิชาจะช่วยให้การสอน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๒๐.๐๐	๔๐.๐๐	—	—	—	๔๖๐.๐๐
๑๖.	ครูที่สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ดีขึ้น	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	—	๔๐๐.๐๐
๑๗.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน จำบทเรียนได้มากและจำได้ยาวนาน	๓๐.๐๐	๒๐.๐๐	๑๐.๐๐	—	—	๔๒๐.๐๐
๑๘.	ครูใหญ่ที่มีความรู้ด้านโสตทัศนศึกษา จะช่วยให้การบริหารงานด้าน โสตทัศนศึกษาตรงเป้าหมายมาก ที่สุด	๔๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	—	—	๔๔๐.๐๐
๑๙.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ได้ตรงกัน	๑๐.๐๐	๓๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	—	๓๔๐.๐๐

ตาราง ๒๒ (ต่อ)

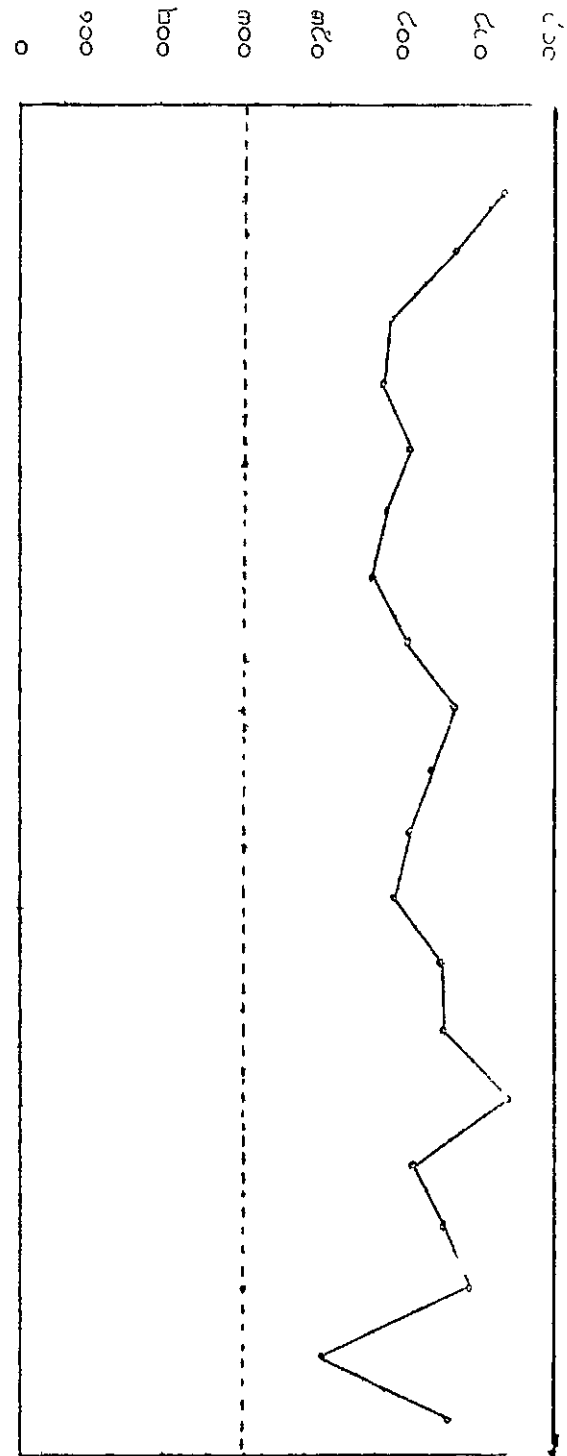
อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๒๐.	โสตทัศนูปกรณ์ช่วยสร้าง บรรยากาศในห้องเรียนให้ เรียนน่าสนใจ	๓๐.๐๐	๓๐.๐๐	—	—	—	๔๓๐.๐๐
	เฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการ	๒๘.๕๐	๔๔.๐๐	๑๔.๕๐	๑.๕๐	๐.๕๐	๔๐๕.๐๐

จากตาราง ๒๒ ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่า ครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการ
อบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา มีทัศนคติในเชิงนิเสธเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกโสตทัศนูปกรณ์
เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเรื่อง การใช้โสตทัศนูปกรณ์
ประกอบการสอน ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย มากที่สุดเท่ากัน ถือมีค่าความสำคัญ เท่ากับ
๔๖๐.๐๐ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง ครูใหญ่ที่มีความรู้ในด้านโสตทัศนศึกษาจะช่วยให้การบริหาร
งานด้านโสตทัศนศึกษา ตรงเป้าหมายมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๕๐.๐๐ ส่วนทัศนคติ
ในเรื่อง โสตทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้ตรงกัน นับ
มีค่าความสำคัญ อยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากับ ๓๔๐.๐๐

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๒๐ รายการแล้ว จะเห็นว่า ค่าความสำคัญ
อยู่ในเกณฑ์ "เห็นด้วย" ถือมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๐๕.๐๐ แสดงว่าโดยส่วนรวบแล้ว
ครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร นั้น มีทัศนคติในเชิงนิเสธ ต่อโสตทัศนูปกรณ์

เพื่อให้เห็นค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องเด่นชัด จึงได้เสนอภาพที่ ๑- ประกอบ

การวัดความสำคัญ

ภาพที่ ๑๖ แสดงการวัดความสำคัญของทัศนคติของครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา

๒.๑๒ ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูใหญ่ที่เกษียณหรืออบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา และครูใหญ่ที่ไม่เกษียณหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา ที่มีต่อโสฬสทัศนูปกรณ์ ว่ามีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ ทำการวิเคราะห์โดยใช้ $t - test$ ซึ่งปรากฏผลเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติรวม ดังตาราง ๒๓

ตาราง ๒๓ ทัศนคติรวมของครูใหญ่ที่เกษียณหรืออบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา และครูใหญ่ที่ไม่เกษียณหรืออบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา ที่มีต่อโสฬสทัศนูปกรณ์

เกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา	N	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	S^2	t
เกษียณหรือได้รับการอบรม	๓๑	๒๖๘๓	๒๓๗๑๘๕	๘๖.๕๔๖๖	๕.๖๘๖๐	๑.๐๘๖๖
ไม่เกษียณหรือได้รับการอบรม	๑๐	๘๖๓	๖๔๘๕๕	๘๖.๓๐๐๐	๕๐.๒๓๓๓	

จากตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของครูใหญ่ที่เกษียณหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา และครูใหญ่ที่ไม่เกษียณหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา ที่มีต่อโสฬสทัศนูปกรณ์นั้น โดยส่วนรวมแล้วไม่แตกต่างกัน กล่าวคือทั้งครูใหญ่ที่เกษียณหรืออบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษาและครูใหญ่ที่ไม่เกษียณหรืออบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อโสฬสทัศนูปกรณ์เหมือนกัน แต่ครูใหญ่ที่เกษียณหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษามีแนวโน้มว่าจะมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ที่ไม่เกษียณหรืออบรมเกี่ยวกับโสฬสทัศนศึกษา

๓. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานค่ายโสฬสทัศนศึกษาของโรงเรียน

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหาสาเหตุร้ายและค่าความสำคัญ ของคำตอบของครูใหญ่จำนวน ๔๐ โรงเรียน ซึ่งปรากฏผลดังตาราง ๒๔

ตาราง ๒๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโสตทัศนศึกษา

อันดับ	ชนิดของปัญหา	มาตรการส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
๑.	ครูในโรงเรียนของหน่วยงาน ไม่ให้โสตทัศนอุปกรณ์ประกอบ การสอน	๓.๓๖	๖๔.๖๓	๖๐.๕๓	๑๓.๐๓	—	๖๔๗.๓๓
๒.	โสตทัศนอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการ สอนมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ทั้งชนิดและจำนวน	๔.๔๔	๖๖.๑๔	๓๔.๑๔	๓๕.๐๖	๕.๓๖	๓๓๖.๔๕
๓.	งบประมาณที่ใช้ในการดำเนิน งานด้านโสตทัศนศึกษาน้อย	๓.๓๖	๑๓.๐๓	๓๑.๓๑	๑๕.๕๑	๒๔.๓๕	๓๓๖.๔๕
๔.	ไม่มีเจ้าหน้าที่ให้ความสะดวกและ แนะนำช่วยเหลือในเรื่องการใช้ โสตทัศนอุปกรณ์แก่ครูในโรงเรียน	๓.๓๖	๖๖.๔๓	๒๖.๔๓	๒๔.๓๕	๑๔.๖๓	๓๑๖.๑๔
๕.	เจ้าหน้าที่ผู้ทำงานด้านโสตทัศน ศึกษาไม่มีความรู้ทางโสตทัศน ศึกษา	๖๔.๖๓	๑๕.๕๑	๓๔.๑๔	๒๑.๕๕	๕.๓๖	๖๕๖.๓๐
๖.	โรงเรียนขาดความสะดวกใน การยืมโสตทัศนอุปกรณ์จากที่ต่างๆ	๑๔.๖๓	๑๔.๖๓	๓๑.๓๑	๒๖.๔๓	๑๖.๑๕	๓๐๗.๒๕
๗.	ครูในโรงเรียนของทางขาด ความสนใจที่จะผลิตโสตทัศนอุปกรณ์ ขึ้นมาใช้ประกอบการสอน	—	๓๖.๔๕	๓๑.๓๑	๒๖.๔๓	๕.๔๕	๓๐๐.๐๑
๘.	ครูใหญ่ยังขาดความรู้ในด้าน โสตทัศนศึกษาอย่างเพียงพอ	๓.๓๖	๕.๓๖	๔๕.๓๕	๒๖.๔๓	๓.๓๖	๓๑๓.๑๐

ตาราง ๒๕ ความคิดเห็นของครูใหญ่ ในการเลือกโศกทัศน์ปรกฏ

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	เป็นเรื่องสำคัญที่จะสอนเพียง เรื่องเดียว	๘.๘๘	๑๑.๐๓	๑๔.๕๑	๔๘.๓๘	๙.๘๖	๒๕๘.๘๓
๒.	มีความเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	๒๑.๔๕	๓๓.๑๓	๔.๘๘	—	—	๔๑๓.๐๓
๓.	ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ในการเลือก	๓.๓๑	๔๓.๖๖	๒๙.๒๓	๙.๓๖	—	๓๔๘.๘
๔.	มีความชัดเจน	๓๙.๐๒	๔๘.๘๘	๒.๘๘	—	—	๔๓๖.๕๘
๕.	มีการออกแบบอย่างง่าย ๆ	๑๓.๐๓	๓๓.๑๓	๓.๓๑	๒.๘๘	—	๔๐๘.๘๘

จากตาราง ๒๕ ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่า ครูใหญ่มีความเห็นว่า ในการเลือก
โศกทัศน์ปรกฏประกอบการสอน นั้น จะต้องเลือกโศกทัศน์ปรกฏที่มีความชัดเจน เป็นอันดับแรก
โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๓๖.๕๘ อันดับรองลงมาได้แก่ จะต้องเลือกโศกทัศน์ปรกฏ
ประกอบการสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๑๓.๐๓
ส่วนความคิดเห็นในการเลือกโศกทัศน์ปรกฏประกอบการสอน ที่ครูใหญ่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่
เรื่อง จะต้องเลือกโศกทัศน์ปรกฏให้มีเรื่องสำคัญที่จะสอนเพียงเรื่องเดียว โดยมีค่าความสำคัญ
อยู่ในระดับต่ำสุด คือเท่ากับ ๒๕๘.๘๓

ตาราง ๒๒ กว้างกึกเห็นของครูใหญ่ ในการผลิตโสตทัศนูปกรณ์

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณการ					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	ผลิตให้ถูกต้องตามความเป็นจริง	๔๓.๕๐	๔๓.๖๖	๖.๔๔	—	—	๔๔๑.๘๖
๒.	ประหยัด	๔๘.๔๘	๔๘.๗๘	๖.๔๔	—	—	๔๔๖.๓๔
๓.	สะดวกในการเคลื่อนย้าย	๔๖.๓๔	๔๓.๖๖	—	—	—	๔๔๖.๓๔
๔.	ส่งเสริมให้ครูได้ผลิต โสตทัศนูปกรณ์ขึ้นใช้	๓๕.๐๑	๖๐.๕๘	—	—	—	๔๓๕.๐๑
๕.	ไม่ยุ่งยากและซับซ้อน ใช้ได้ง่าย	๓๕.๐๑	๔๘.๔๔	๖.๔๔	—	—	๔๓๖.๔๘

จากตาราง ๒๒ ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่า ครูใหญ่มีความเห็นว่า ในการผลิตโสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนนั้น จะต้องผลิตโสตทัศนูปกรณ์ให้สะดวกในการเคลื่อนย้าย และประหยัด โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๔๖.๓๔ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง จะต้องผลิตโสตทัศนูปกรณ์ให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๔๑.๘๖ ส่วนความกึกเห็นในการผลิตโสตทัศนูปกรณ์ที่ครูใหญ่มีความเห็นด้วยน้อยที่สุดคือเรื่อง ต้องผลิตโสตทัศนูปกรณ์ให้ไม่ยุ่งยากและซับซ้อน ใช้ได้ง่าย มีค่าความสำคัญเท่ากับ ๔๓๖.๔๘

ตาราง ๒๗ ความบกพร่องของครูใหญ่ ในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน

อันดับ	รายการ	มาตรการส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
๑.	ใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน	๒๕.๒๗	๒๓.๘๑	๒.๕๘	๒.๘๘	๒.๘๘	๘๑๕.๖๓
๒.	ใช้ในการสรุปบทเรียน	๑๕.๕๑	๒๓.๘๑	๑๓.๐๓	—	—	๕๐๖.๕๐
๓.	ใช้ในการทบทวนบทเรียน	๕.๓๒	๖๘.๒๕	๑๒.๑๕	๕.๓๒	—	๓๗๕.๐๘
๔.	นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการใช้ โสตทัศนูปกรณ์ด้วย	๒๑.๕๕	๔๕.๖๑	๒.๘๕	—	—	๘๑๕.๕๑
๕.	ใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการเสริม สร้างทัศนคติที่ดีของผู้เรียน	๓๑.๗๐	๕๖.๑๐	๑๖.๑๕	—	—	๘๑๕.๘๖

จากตาราง ๒๗ และจากการวิเคราะห์ แสดงว่า ครูใหญ่มีความบกพร่องว่า ในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนนั้น จะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ด้วยมากที่สุด เป็นอันดับแรก ถือว่าค่าความสำคัญเท่ากับ ๘๑๕.๘๖ อันดับรองลงมาได้แก่เรื่อง การใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีของผู้เรียน มีความสำคัญเท่ากับ ๘๑๕.๘๖ ส่วนเรื่อง การใช้โสตทัศนูปกรณ์เพื่อใช้ในการทบทวนบทเรียนนั้น มีความบกพร่องอยู่ในระดับต่ำสุด ถือว่ามีความสำคัญเท่ากับ ๓๗๕.๐๘

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อทราบว่าครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์เป็นเชิงบวก (Positive) หรือเป็นเชิงลบ (Negative)

๒. เพื่อเปรียบเทียบว่า เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ การดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา ที่ต่างกันของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จะมีทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์ แตกต่างกันหรือไม่

๓. เพื่อสำรวจว่า ครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจในการเลือก การผลิต และการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ถูกต้องมากน้อยเพียงใด

๔. เพื่อทราบว่า เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ การดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา ที่ต่างกันของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จะมีผลทำให้ทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์แตกต่างกันหรือไม่

๕. เพื่อทราบว่าครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษาอย่างไร

๖. เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เสนอแนะและแก้ปัญหาทางด้านสื่อทัศนศึกษา ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางประกอบ การพิจารณาปรับปรุงงานด้านสื่อทัศนศึกษา ให้ดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้มวลประชากรซึ่งเป็นครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๐๕ จำนวน ๔๑ โรงเรียน

การรวบรวมข้อมูล กระทำโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัย ความรู้และแนวทางจากหนังสือ เอกสาร และผลการวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ที่ เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูใหญ่ ทั้งด้วยตัวเองและทางไปรษณีย์ พร้อมทั้ง ได้แนบใบปะหน้า แจงที่อยู่ของผู้วิจัย เพื่อให้ความสะดวกสำหรับครูใหญ่ในการที่จะส่งแบบสอบถาม กลับคืนมายังผู้วิจัย โดยทางไปรษณีย์ แบบสอบถามที่ได้รับกลับมา มีจำนวน ๔๑ ฉบับ ถือเป็น ร้อยละ ๑๐๐

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้หาอัตราส่วนร้อยละ ค่าความสำคัญ และค่าความสำคัญเฉลี่ย เพื่อหาต้นกตติของครูใหญ่ ที่มีต่อทัศนคติของครูใหญ่ที่มีต่อนโยบายหรือมติ และใช้ $t - test$ ทำการวิเคราะห์ เพื่อหาความแตกต่างของทัศนคติของครูใหญ่ ที่มีต่อทัศนคติของครูใหญ่ ในส่วนที่ เกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ การดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรม เกี่ยวกับทัศนคติกับงาน แล้วยังค่าต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ไม่เปลี่ยนแปลง

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

๑. ลักษณะของบุคลากร

๑.๑ ประชากรเป็นครูใหญ่เพศหญิงมากกว่าครูใหญ่เพศชาย ก้อยร้อยละ

๔๓.๖๔ ของประชากรทั้งหมดเป็นครูใหญ่หญิง

๑.๒ ครูใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด ก้อยร้อยละ

๔๖.๓๓

๑.๓ ครูใหญ่ที่มีวุฒิระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด ก้อยร้อยละ ๕๓.๖๖

๑.๔ ครูใหญ่ที่มีอายุราชการระหว่าง ๕ - ๑๔ ปี มีจำนวนมากที่สุด ก้อย

ร้อยละ ๓๕.๑๔

๑.๕ ครูใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ระหว่าง ๑ - ๔ ปี และระหว่าง ๑๐ - ๑๔ ปี มีจำนวนมากที่สุด ก้อยร้อยละ ๓๑.๗๐ เท่ากัน

๑.๖ ประชากรจำนวนสูงสุด ก้อยร้อยละ ๗๕.๖๑ เคยเรียนหรือได้รับการ อบรมเกี่ยวกับทัศนคติกับงาน

๒. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของครูใหญ่ ที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ ปรากฏว่า

๒.๑ ทัศนคติของครูใหญ่เพศชาย และครูใหญ่เพศหญิง มีทัศนคติที่ดีต่อสื่อทัศนูปกรณ์เหมือนกัน โดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั้น ทั้งครูใหญ่เพศชายและครูใหญ่เพศหญิง ได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเหมือนกัน แต่ครูใหญ่เพศหญิง มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่เพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๕ ในเรื่อง สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อทเรียน และเรื่องครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี ส่วนทัศนคติในด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่ ปรากฏว่าครูใหญ่เพศชายและครูใหญ่เพศหญิง มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีแนวโน้มว่า ครูใหญ่เพศหญิง จะมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่เพศชาย

๒.๒ ทัศนคติของครูใหญ่ที่มีอายุมาก (๔๑ - ๕๔ ปี) และครูใหญ่อายุน้อย (๓๐ - ๔๐ ปี) มีทัศนคติที่ดีต่อสื่อทัศนูปกรณ์เหมือนกัน โดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นั้น ทั้งครูใหญ่ที่มีอายุมาก และครูใหญ่ที่มีอายุน้อย ได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเหมือนกัน แต่ครูใหญ่ที่มีอายุน้อย มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ที่มีอายุมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๕ ในเรื่อง สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น ส่วนทัศนคติในด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่ ปรากฏว่า ครูใหญ่ที่มีอายุน้อย และครูใหญ่ที่มีอายุมาก มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีแนวโน้มว่า ครูใหญ่ที่มีอายุน้อย จะมีทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์ดีกว่าครูใหญ่ที่มีอายุมาก

๒.๓ ทัศนคติของครูใหญ่ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีทัศนคติที่ดีต่อสื่อทัศนูปกรณ์เหมือนกัน โดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นั้น ทั้งครูใหญ่ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเหมือนกัน แต่ครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๕ ในเรื่อง การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ทำให้การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนทัศนคติในเรื่องการสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ จะทำให้ครูรู้สึกว่า

หากความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นนั้น กรุ๊ปใหญ่จะดีกว่ากรุ๊ปเล็ก มีทัศนคติที่คิดว่ากรุ๊ปใหญ่จะดีตั้งแต่ปริศนาารขึ้นไม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระบุว่า ๐.๐๕ ส่วนทัศนคติในคำถามอื่น ๆ ส่วนใหญ่ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีแนวโน้มว่า กรุ๊ปใหญ่จะดีตั้งแต่ปริศนาารขึ้นไม่ จะมีทัศนคติต่อโศกตัญญูมากกว่ากรุ๊ปใหญ่ที่มีผู้ดีกว่าปริศนาาร

๒.๔ ทัศนคติของกรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการมาก (๒๐ - ๓๔ ปี) และกรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย (๕ - ๑๔ ปี) มีทัศนคติที่ต่อโศกตัญญูประหนึ่งเพื่อน ๆ กัน โดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกโศกตัญญูประหนึ่งที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นั้น ทั้งกรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการมาก และกรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย ได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเหมือนกัน แต่กรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย มีทัศนคติที่คิดว่ากรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระบุว่า ๐.๐๕ ในเรื่อง การเลือกโศกตัญญูประที่ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนทัศนคติในคำถามอื่น ๆ ส่วนใหญ่ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีแนวโน้มว่า กรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการน้อย จะมีทัศนคติต่อโศกตัญญูประที่คิดว่ากรุ๊ปใหญ่ที่มีอายุราชการมาก

๒.๕ ทัศนคติของกรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่ปาน (๑๐ - ๒๐ ปี) และกรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่น้อย (๑ - ๕ ปี) มีทัศนคติที่ต่อโศกตัญญูประหนึ่งเพื่อน ๆ กัน โดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกโศกตัญญูประที่ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั้น ทั้งกรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่ปาน และกรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่น้อย ได้ให้ความสำคัญของเรื่องนี้ไว้เป็นอันดับแรกเหมือนกัน แต่กรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่น้อย กับกรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่ปาน ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีแนวโน้มว่ากรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่น้อย จะมีทัศนคติต่อโศกตัญญูประที่คิดว่ากรุ๊ปใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรุ๊ปใหญ่ปาน

๒.๖ ทัศนคติของกรุ๊ปใหญ่ที่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโศกตัญญูศึกษา และกรุ๊ปใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโศกตัญญูศึกษา มีทัศนคติที่ต่อโศกตัญญูประหนึ่งเพื่อน ๆ กัน โดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกโศกตัญญูประที่ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั้น ทั้งกรุ๊ปใหญ่ที่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโศกตัญญูศึกษา และ

ครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโศกทัศน์ศึกษา ได้ให้ความสำคัญของเรื่องนี้ไว้เป็นอันดับแรกเหมือนกัน แต่ครูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโศกทัศน์ศึกษา กับครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโศกทัศน์ศึกษา มีทัศนคติต่อโศกทัศน์ุภรณ์ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีแนวโน้มว่า ครูใหญ่ที่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโศกทัศน์ศึกษา จะนับทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับโศกทัศน์ศึกษา

๓. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโศกทัศน์ศึกษาของโรงเรียน ปรากฏผลว่า ครูใหญ่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ โศกทัศน์ุภรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ทั้งชนิดและจำนวน กับมีปัญหาในเรื่อง งบประมาณที่จะใช้ดำเนินงานด้านโศกทัศน์ศึกษา มีน้อย เป็นอันดับรองลงมา ส่วนปัญหาที่มีน้อยที่สุดนั้น ได้แก่ เรื่อง ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงไม่เห็นความสำคัญของโศกทัศน์ุภรณ์ มักตัดทอนงบประมาณทางด้านโศกทัศน์ุภรณ์อยู่เสมอ

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโศกทัศน์ศึกษา โดยเฉลี่ยแล้ว อยู่ในระดับปานกลาง

๔. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความกึกก้องในด้านการเลือก การผลิต และการใช้โศกทัศน์ุภรณ์ ประกอบการสอน ปรากฏว่า

๔.๑ ความกึกก้องในการเลือกโศกทัศน์ุภรณ์ปรากฏว่า ครูใหญ่มีความกึกก้องเห็นว่าต้องเลือกโศกทัศน์ุภรณ์ ด้วยความรักเจเน โดยนับว่าความสำคัญเป็นอันดับแรก

๔.๒ ความกึกก้องในการผลิตโศกทัศน์ุภรณ์ ปรากฏว่า ครูใหญ่มีความกึกก้องเห็นว่าต้องผลิตโศกทัศน์ุภรณ์ได้ด้วยความสะดวกในการเคลื่อนย้าย และประหยัด โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

๔.๓ ความกึกก้องในการใช้โศกทัศน์ุภรณ์ประกอบการสอนนั้น ปรากฏว่า ครูใหญ่มีความกึกก้องเห็นว่า ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้โศกทัศน์ุภรณ์ด้วย โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

อภิปรายผลของการศึกษากันแล้ว

จากการศึกษากันแล้วครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงทัศนคติ ปัญหาและอุปสรรคบางประการในการดำเนินงานด้านสื่อทัศนศึกษา ตลอดจนความนึกเห็นที่ถือสื่อทัศนูปกรณ์ ของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่น่าสนใจอยู่หลายประเด็นด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

๑. ทัศนคติที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ พบว่า ครูใหญ่ที่มีทัศนคติในเชิงนิยามต่อสื่อทัศนูปกรณ์ อยู่ในเกณฑ์สูง แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยที่น่าสังเกตอยู่หลายประการด้วยกัน คือ

๑.๑ ในด้านทัศนคติที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ นั้น ครูใหญ่ที่มีทัศนคติที่บกพร่องในเรื่องการเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จะช่วยทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการยอมรับว่า ถ้าครูผู้สอนรู้จักเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนแล้ว สื่อทัศนูปกรณ์ ก็สามารถจะช่วยให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นได้ เพราะถึงแม้ว่า ครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนูปกรณ์มาก่อน ก็ยังให้ความสำคัญของเรื่องนี้เป็นอันดับแรกเหมือนกัน ซึ่งผลการวิจัยที่ออกมาตรงกันที่ โนเอล และเลียวนาร์ค^๑ ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนในชั้นเรียนว่า ต้องมีคุณลักษณะที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนและมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่สอน ด้วยเช่นเดียวกัน

๑.๒ จากการเปรียบเทียบพบว่า เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และการเรียนหรืออบรมเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษา ที่ต่างกันของครูใหญ่ จะมีทัศนคติต่อสื่อทัศนูปกรณ์ต่างกันหรือไม่ ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่า ส่วนใหญ่แล้วทัศนคติของครูใหญ่นั้นมีทัศนคติที่ถือสื่อทัศนูปกรณ์เหมือน ๆ กัน จะมีแตกต่างกันอยู่บ้างก็เป็นส่วนน้อยมาก ที่ผลออกมาเช่นนี้ ผู้วิจัยเข้าใจว่า คงจะเป็นเพราะครูใหญ่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของสื่อทัศนูปกรณ์ว่า มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน ถือเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นผลทำให้ครูใหญ่เกือบทั้งหมดที่ถือ

^๑ Elizabeth G.Noel, and Paul J. Leonard, Foundations for Teacher Education in Audio - Visual Instruction, pp. 26 - 28.

โสตทัศนูปกรณ์เหมือน ๆ กัน

๑.๓ ผลจากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ครูใหญ่เพตหญิงมีทัศนคติต่อโสตทัศนูปกรณ์ดีกว่าครูใหญ่เพศชาย ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำให้นักวิจัยได้ทราบว่า ครูใหญ่เพศหญิง นั้น แม้จะไม่ค่อยมีความถนัดในการที่จะใช้เครื่องป้อนทางโสตทัศนศึกษาบางอย่าง เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพโปร่งแสง ฯลฯ โดยธรรมชาติแล้ว แต่ในด้านความชอบและความสนใจที่มีต่อโสตทัศนูปกรณ์แล้ว ครูใหญ่เพตหญิงก็ให้ความสนใจต่อโสตทัศนูปกรณ์ไม่น้อยกว่าครูใหญ่เพศชาย และกลับมีแนวโน้มว่าจะมากกว่าเสียด้วย

๑.๔ เกี่ยวกับครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา นั้น มีทัศนคติที่น่าสังเกต ก็คือ ได้ให้ความสนใจในเรื่อง ครูใหญ่ที่ป็นที่ทราบในด้านการโสตทัศนศึกษา จะช่วยให้การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาตรงเป้าหมายมากที่สุด อยู่ในอันดับสูง ที่เป็นอย่างนี้ ผู้วิจัยเข้าใจว่า ครูใหญ่ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา มีความเชื่อว่า การบริหารงานใด ๆ ก็ตาม ถ้าผู้บริหารงานมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานในด้านนั้น ๆ อย่างดีแล้ว ก็ย่อมที่จะบังเกิดผลดีในการบริหารงานมากกว่าผลเสีย ดังนั้นการที่จะได้เรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา ก็ย่อมจะมีส่วนช่วยให้การบริหารงานด้านโสตทัศนศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลอย่างเต็มที่ และตรงเป้าหมายมากขึ้นอย่างแน่นอน

๒. เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านโสตทัศนศึกษา ที่เกิดขึ้นก็คือ โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอน มีไม่เพียงพอแก่ความต้องการทั้งชนิดและจำนวน ซึ่งผลการวิจัยที่ออกมานี้ ก็ตรงกับ วรวิทย์ วสินธุการ ได้ทำการสำรวจสถานภาพทางโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในส่วนกลาง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ พบว่าโรงเรียนมีโสตทัศนูปกรณ์ประเภทเครื่องมือน้อยมาก จากปัญหาและอุปสรรคในข้อนี้ จึงทำให้งานด้านโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงเรียนระดับประถมศึกษา ไม่เจริญก้าวหน้า

วรวิทย์ วสินธุการ การสำรวจสถานภาพทางโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล
ในส่วนกลาง พ.ศ. ๒๕๑๐ หน้า ๑๖.

เท่าที่ควร ซึ่งสาเหตุอันนี้ไม่ได้เนื่องมาจากครูใหญ่ไม่ได้ให้ความสนใจ หรือครูใหญ่ไม่ยอมเห็นคุณค่าของโสตทัศนูปกรณ์แต่อย่างใดเลย เพราะผลจากการวิจัยนี้ ก็เป็นเครื่องยืนยันได้ว่า ครูใหญ่ส่วนแถมที่ทัศนคติที่ก่อโสตทัศนูปกรณ์ เป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงคิดว่า สาเหตุที่สาถุภักดิ์ทางโรงเรียนไม่มีเงินงบประมาณที่จะนำมาจัดสรรงานในก้านโสตทัศนศึกษาได้อย่างเพียงพอ นั้นเอง

นอกจากนี้แล้วปัญหาที่น่าสนใจที่เกาะเกี่ยวมาอภิปรายในที่นี้ ก็คือ ปัญหาในเรื่องครูใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องโสตทัศนศึกษาอย่างเพียงพอ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าครูใหญ่ส่วนมากถึงแม้ว่าจะได้มีโอกาสเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา มาบ้างแล้วก็ตาม ต่างก็ยังมีความต้องการที่จะได้รับความรู้ในเรื่องที่เพิ่มเติมน่ายิ่งขึ้นอีก ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเข้าใจว่า ครูใหญ่เองก็ยอมรับว่า แนวโน้มของการศึกษาในปัจจุบันนี้ ได้แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้แนวความคิดใหม่ และเทคโนโลยี เพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหของการศึกษามากขึ้นทุกวัน โสตทัศนวัสดุมีใช้เป็นเพียงเครื่องประกอบ แต่เป็นส่วนอันจำเป็นของหลักสูตร^๑ ดังนั้น การที่ครูใหญ่จะได้มีโอกาสศึกษาดังเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เข้ากับการเรียนการสอนในระดับนี้ จึงเป็นเรื่องที่ครูใหญ่ต้องการอย่างมากพอสมควร

๓. เกี่ยวกับความบกพร่องในการเลือกโสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน นั้น ครูใหญ่มีความเห็นว่า โสตทัศนูปกรณ์นั้น จะต้องมีความชัดเียบ และเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งนับว่าเป็นความบกพร่องที่ถูกต้อง และตรงกับทัศนคติของครูใหญ่เองด้วย ก็ยังเป็นการแสดงให้เห็นว่า การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมและมีความชัดเียบนั้น เป็นความสำคัญที่ต้องถือเป็นหัวใจของการเลือกโสตทัศนูปกรณ์ เพราะจะเป็นผลทำให้การเรียนการสอนก็ชัดเียบ และผลการวิจัยที่ออกมา ก็ตรงกับของ วิสิศ สุวรรณรัตน์^๒ ที่ได้สำรวจความบกพร่องในการเลือกโสตทัศนวัสดุของครูที่สอน ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัด

จรรยา วงศ์สาธิต "เทคโนโลยีทางการศึกษา" ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา หน้า ๓๘.

^๒ วิสิศ สุวรรณรัตน์ ปัญหาเกี่ยวกับการเลือก การผลิต และการใช้โสตทัศนวัสดุ ของครูที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน้า ๑๐๑.

พระนครและฉะบุรี พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ ความคิดเห็นในการเลือกโสตทัศนูปกรณ์ นั้น ครูใหญ่ให้ความเห็นด้วยอย่างมาก ก็คือเรื่อง การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ที่มีเรื่องสำคัญที่จะสอน เพียงเรื่องเดียว ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่ยังไปถูกต้องนัก ดังนั้นผู้ที่มีส่วนในการให้การเรียนหรือ การอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา จึงน่าจะได้อิทธิพลถึงความสำคัญของเรื่องนี้ให้มาก เพราะ การที่จะนำโสตทัศนูปกรณ์ ไปใช้ประกอบการสอนนั้น จะต้องเป็นเรื่องสำคัญที่จะสอนเพียง เรื่องเดียว ถ้าโสตทัศนูปกรณ์มีเรื่องที่จะสอนอยู่ร่วมกันหลายเรื่องแล้ว ก็อาจจะเป็นผลทำให้ การสอนของครูโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย เนื่องจาก นักเรียนอาจจะไปสนใจในเรื่องอื่นที่ไม่ใช่เรื่องที่ครูกำลังสอนอยู่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ ครูใหญ่ควรระมัดระวังถึงเรื่องนี้ด้วย

๔. เกี่ยวกับความคิดเห็นในการผลิตโสตทัศนูปกรณ์ นั้น ครูใหญ่มีความเห็นว่า ต้องผลิตโสตทัศนูปกรณ์ให้สะดวกในการเคลื่อนย้ายและประหยัด ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเข้าใจว่า ครูใหญ่เห็นว่า โสตทัศนูปกรณ์ที่ผลิตขึ้นมานั้น ควรจะใช้ได้หลายครั้ง และใช้ได้อย่างสะดวกใน ทุกสถานที่ด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อให้คุ้มกับทุนในการผลิต กับให้ครูในโรงเรียนได้หันมานิยมใช้ โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนกันให้มากขึ้น โดยเห็นว่าการใช้อุปกรณ์การสอนนั้นไม่ใช่เรื่อง ลำบากอะไรเลย ครูใหญ่จึงให้ความสำคัญของเรื่องนี้เป็นอันดับแรก ส่วนในเรื่องการผลิต โสตทัศนูปกรณ์จะต้องประหยัดนั้น ก็เพื่อให้เหมาะสมกับสถานะทางการเงินของโรงเรียนนั่นเอง

๕. เกี่ยวกับความคิดเห็นในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ครูใหญ่ ได้ให้ความเห็นว่า การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ มีความสำคัญเป็นอันดับ แรก ซึ่งนับว่าเป็นความคิดเห็นที่ถูกต้องและดีมากทีเดียว เพราะการใช้โสตทัศนูปกรณ์ได้ให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมหรือปฏิบัติโดยตัวของพวกเขาเองนั้น ช่วยทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ ตรงจากการเรียน และประสบการณ์ตรงนี้ ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่เป็นรากฐานอันมั่นคงถาวร

สมพงษ์ กิริเจริญ และคนอื่น ๆ คู่มือการใช้โสตทัศนวัสดุ วิทยาลัยวิจิตรการศึกษา
ประสานมิตร หน้า ๒๘.

๒
ก. หน้า ๒๒.

ของการศึกษาของนักเรียน เป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับมาากกวางเป็นจริง และด้วยตัว
ของตัวเองโดยตรง เพราะไปเพียงแต่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ในสิ่งนั้นแล้ว ยังมีความหมายแก่
ผู้เรียนอีกด้วย ผู้เรียนจะเกิดความรู้จริง (Insight) ในสิ่งนั้น ๆ อย่างลึกซึ้งยาก ดังนั้น
การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย ครูจึงควรพยายามให้เด็กนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับครูใหญ่

๑.๑ จากผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่ที่ทัศนคติที่ดีต่อสื่อทัศนูปกรณ์
อยู่ในเกณฑ์สูง ดังนั้นครูใหญ่จึงควรจะได้เป็นผู้ว่า และกระตุ้นให้ครูในโรงเรียนได้ใช้
สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนกับให้มากขึ้น ซึ่งจะ เป็นแนวทางทำให้งานด้านสื่อทัศนศึกษา
ภายในโรงเรียนเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย

๑.๒ เมื่อครูใหญ่ยอมรับว่า สื่อทัศนูปกรณ์มีส่วนที่สามารถทำให้
การเรียนการสอนดีขึ้น ดังนั้นครูใหญ่จะต้องให้ความสนใจในการบริหารงานด้านสื่อทัศนศึกษา
ภายในโรงเรียนให้มากขึ้น แทนที่จะเป็นหน้าที่ของครูสื่อทัศนศึกษาแต่เพียงฝ่ายเดียว

๑.๓ ครูใหญ่ควรจะได้พิจารณาจัดหาครูที่มีความรู้ความสามารถทาง
สื่อทัศนศึกษา มาบริหารงานด้านสื่อทัศนศึกษาของโรงเรียน เพราะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วย
ผลักดันให้งานด้านสื่อทัศนศึกษาของโรงเรียนเจริญก้าวหน้ามากขึ้น

๑.๔ ครูใหญ่ควรจะได้ใช้เวลาในการที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของ
สื่อทางการศึกษาใหม่ ๆ บ้าง เพราะนอกจากจะทำให้ทราบถึงแนวทางก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
ต่าง ๆ แล้ว ยังอาจจะเป็นแนวทางที่ครูใหญ่จะได้หาความรู้ที่ได้นี้มาทำให้เกิดประโยชน์
ในการเรียนการสอนในโรงเรียนของตนอีกด้วย

๑.๕ ครูใหญ่ควรจะได้หาทางให้ตัวแทนจำหน่ายสื่อทัศนูปกรณ์
บางชนิด ได้นำสื่อทัศนูปกรณ์ที่แปลกใหม่ มาแสดงให้ครูในโรงเรียนได้ดู เพื่อเร้าให้ครูใน
โรงเรียนเกิดความสนใจในสื่อทัศนูปกรณ์ และมีความคิดที่จะนำสื่อทัศนูปกรณ์ไปใช้ในการสอน
มากขึ้น

๑.๖ กฎใหญ่ควรเป็นนโยบายที่จะแลกเปลี่ยนโสภณทัณฑ์กับโรงเรียนต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บังคับบัญชาชั้นสูง และผู้เกี่ยวข้อง

๒.๑ สถาบันทางต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ผลิตครู ควรจะสอนโดยเน้นหนักในด้านที่ให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่จะออกไปเป็นครู ได้มองเห็นความสำคัญของการได้โสภณทัณฑ์ประกอบการสอน

๒.๒ หน่วยศึกษานิเทศ ของกรมสามัญศึกษา ควรจะได้นำทางจัดการอบรมครูใหญ่ และครูในโรงเรียนต่าง ๆ ของกรมสามัญศึกษา ให้ความรู้ทางด้านโสภณทัณฑ์กันอย่างถูกต้องและดีขึ้น

๒.๓ ศูนย์วัสดุการศึกษา ควรจะหาทางเชิญชวนให้ครูใหญ่ตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้รับทราบถึงบริการต่าง ๆ ที่ทางศูนย์จัดกระทำอยู่ เกี่ยวกับโสภณทัณฑ์

๒.๔ กรมสามัญศึกษา ควรจะหาทางจัดงบประมาณ สำหรับทางด้านโสภณทัณฑ์ให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ บ้างตามความเหมาะสม

๒.๕ กรมสามัญศึกษา ควรจะได้นำนโยบายกำหนดให้แต่ละโรงเรียนได้ขึงของโสภณทัณฑ์ หรือแผนกโสภณทัณฑ์ ประจำชั้นในโรงเรียน

๒.๖ กรมสามัญศึกษา ควรจะกำหนดอัตรา จำนวนครูที่ให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาโสภณทัณฑ์ ให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษากันต่อไป

๑. ในการศึกษากันกว่าครั้งนี้ ได้กระทำกับครูใหญ่โรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงควรจะได้มีการวิจัยกับครูใหญ่โรงเรียนระดับต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนภูมิภาคบ้าง คงจะได้ทราบถึงทัศนคติ และปัญหา ตลอดจนความคิดเห็นที่น่าสนใจแตกต่างออกไปจากนี้

๒. เพื่อให้การวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรจะได้มีการวิจัยกับครูในโรงเรียนระดับต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยพร้อม ๆ กันมาเปรียบเทียบกัน

๓. การวัดทัศนคติ เป็นเรื่องยากจนน่าจะได้มีการวิจัยกันให้มากขึ้น เพื่อจะทำให้การวัดทัศนคติได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

๘. การเปรียบเทียบต้นทุน ถ้าจะให้ละเวียคค่ามากขึ้น การจะได้จัดแบ่ง รัชกับอายุ วุฒิ อายุราชการ ระยะเวลายในการดำรงตำแหน่งกรุใหญ่ ออกเป็น ๓ รัชกับ ก่อ มาก ปานกลาง และน้อย

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- ๙ วรญ วงศ์สายัณห์ "เทคโนโลยีทางการศึกษา" ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและ
เทคโนโลยีการศึกษา กรมวิชาการ ๒๕๑๕ ๒๘๒ หน้า.
- ๙๖ พุ่มพวง การสำรวจภาวะการสอน ข้อเสนอแนะการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขต
อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๐๓
๕๔ หน้า.
- นิวัต พรหมกร "การบริหารงานด้านวิชาการของครูใหญ่" การบริหารการศึกษาเบื้องต้น
รายงานวิชาการศึกษาวิชา Educ. 341 ภาคเรียนที่ ๓ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร พ.ศ. ๒๕๐๔.
- ปิ่น มาลากุล, ม.ล. คู่มือครูเล่มเล็ก พิมพ์ในงานศพอาจารย์วงเพ็ชร เฉลิมมธุกุล
๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ๒๔ หน้า.
- ไพฑูริย์ อินทรี ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดทัศนคติ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๐
๑๑๑ หน้า.
- วรวิทย์ วสันตการ การสำรวจสถานภาพทางสังคมทัศนคติของโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง
พ.ศ. ๒๕๑๐ แผนกสังคมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๐
๒๒ หน้า.
- วารินทร์ กุณะกร ความบกพร่องของครูที่มีต่อการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในสถาบันอาชีวศึกษา
ในพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๓.
- วิจิตร สุวรรณรัตน์ ปัญหาเกี่ยวกับการเลือก การผลิต และการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูที่สอนใน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี
พ.ศ. ๒๕๑๒ ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ๑๐๔ หน้า.
- วิเชียร อธิโนนกุล "ครูใหญ่ในฐานะครูนิเทศ" วิทยานิพนธ์ ๙-๑๑ - ๑๒, ๓๔ - ๔๖
เมษายน ๒๕๑๒ ๒๒ หน้า.
- ๙ ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ อุปกรณ์การสอน โครงการพัฒนาการศึกษา ๒๕๐๔
๔๑ หน้า.

- สมพงษ์ กิริเจริญ และคณะ ๆ คู่มือการใช้สื่อทัศนวัสดุ แผนกทัศนศึกษา
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๐๖ ๘๒๒ หน้า.
- สนสมัย พัทธกัม การศึกษาค้นคว้าสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
และทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ป.กศ. ในสถานฝึกหัดครูส่วนกลาง ปีการศึกษา
๒๕๑๒ ปรวิญญาพิมพ์การศึกษานานาชาติ ๒๕๑๓ ๘๘ หน้า.
- สันต์ วรศิริ การศึกษาด้านภาพเกี่ยวกับการผลิต และการใช้สื่อทัศนวัสดุของครูผู้สอนระดับ
ประถมศึกษาในจังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ปรวิญญาพิมพ์การศึกษานานาชาติ
๑๐๘ หน้า.
- สาย ภาณุรัตน์, คร. "ครูให้ทำหน้าที่ผู้นำอาชีวกรู" คู่มือการนิเทศการศึกษา เอกสารการ
ประชุมอบรมศึกษานิเทศก์ส่วนจังหวัดกลุ่ม ๖ พ.ศ. ๒๕๐๖ ๒๕๓ หน้า
- ฯ สุวรรณา เต็มศิริชัย การสำรวจความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนในโรงเรียน
ประถมศึกษา วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๘.
- เอกวิทย์ อ. กลาง, คร. "ทัศนะบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการศึกษา" รวมทางวิชาการ
รายงานการประชุมวิชาการ กรมสามัญศึกษา ๒๕๐๐ ๓๐๖ หน้า.
- Allport, Gordon W., "Attitude" in C. Murchison ed., Handbook of
Social Psychology, Clark University Press, Mass., 1935. 1226 pp.
- Best, John W., Research in Education, Englewood Cliffs, N.J.,
Prentice - Hall, 1959, 320 pp.
- Doob, L.W., Public Opinion and Propaganda, New York: Henry Holt, 1948.
- Edward, Allen L., Experimental Design in Psychological Research,
Rinehart, New York, 1950, 542 pp.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education,
McGraw - Hill Book Company, New York, 1956, 446 pp.
- Garrette, Henry E., Statistics in Psychology and Education, New York,
Longmans, 1950, 478 pp.
- Guliford, J. P., Fundamental Statistics in Psychology and Education,
International Student Edition, Kogakusha Company, Ltd., Tokyo,
1965, 605 pp.

Krech, David., and Crutchfield, Richard S., Theory and Problems of Social Psychology, New York, McGraw - Hill Book Company, Inc., 1958, 639 pp.

Lasher, Edward B., "Educational Media Attitude of and Competencies for Elementary Teachers" Dissertation Abstracts International, June, 1972, Vol. 32, No. 10, p.6837 - A.

Mikhail, Fovad R., "The Use of Selected Audio - Visual Materials by Teacher of Vocational Agriculture in Wisconsin" Dissertation Abstracts, 3:555, 1956.

Newcomb, Theodore M., Social Psychology, The Dryden Press Publishers, New York, 1954, 690 pp.

Noel, Elizabeth G., and Leonard, Paul J., Foundations for Teacher Education in Audio - Visual Instruction, American Council on Education Studies, Washington, 1947, 60 pp.

Remmers, Hermann H., Introduction to Opinion and Attitude Measurement, New York, Harper, 1954, 437 pp.

Shuster, Allbert H., and Wetzler, Wilson E., Leadership in Elementary School Administration and Supervision, Houghton Mifflin Company, Boston, 1950, 505 pp.

,

הריוטתה

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เรื่อง ขอกวามร่วมมือในการทำปฏิญานิพนธ์
เรียน อาจารย์ปรีชา โรงเรียน

ด้วยข้าพเจ้ากำลังจัดทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติของครูใหญ่ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อโสภณภักดิ์" โดยมีอาจารย์ม ภูนิลาภ เป็นประธานกรรมการ และอาจารย์โชติ เพชรจีน เป็นกรรมการผลจากการวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาในระดับประถมศึกษา และผลการวิจัยจะมีค่าเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความกรุณาของท่านในอันที่จะให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คำตอบของท่านจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และเมื่อท่านได้ตอบเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งแบบสอบถามกลับไปยังข้าพเจ้าด้วย ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้เขียนที่อยู่พร้อมกับติดแสตมป์นำด้วยแล้ว

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ทราบบรรยากาศของข้าพเจ้าครั้งนี้เป็นอย่างสูง และขอฝากความหวังในความสำเร็จของงานไว้กับท่านด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายสุเทพ วิโนทัย)

นิสิตปริญญาโทสาขาโสตทัศนศึกษา

๕

ตอนที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัว

กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่างที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน

๑. เพศ
๒. อายุ ปี
๓. วุฒิ
๔. อายุราชการ ปี
๕. ตำแหน่งที่ประจำอยู่ ปี
๖. หานเรียนหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับโสทัดทัศนศึกษาหรือไม่

ตอนที่ ๒

ทัศนคติต่อโสทัดทัศนศึกษา

โสทัดทัศนศึกษา หมายถึงอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นวัสดุ เครื่องมือ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างดีที่สุด เช่น แผนที่ บัตรภาพ แผ่นป้ายนิเทศ และเครื่องฉายประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวาข้อใดเพียงข้อใดของหนึ่งตามความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. กีฬาของไทยไม่ก้าวหน้าเพราะ
นักกีฬาไม่มีระเบียบวินัย

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
✓				

← (15.4.55 2-31.5.55)

๒. โรงเรียนสหศึกษารวบรวมปัญหาทางเพศ
๓. คนในเขตรอนมีสติปัญญาคึกว่าคนในเขตหนาว

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
		✓		
				✓

ท่านเห็นด้วยในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความ

- ✓ ๑. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน
ทำให้การอธิบายบทเรียนง่าย

๒. ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของสื่อทัศนูปกรณ์
ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของ
สิ่งที่เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๓. สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิด
ความพอใจและเข้าร่วมกิจกรรมใน
ชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ

๔. การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้
สื่อทัศนูปกรณ์ทำให้การสอนโดยใช้
สื่อทัศนูปกรณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๕. ครูใหญ่ว่าเป็นจะต้องจัดรวนให้ครูใน
โรงเรียนเห็นคุณค่าของสื่อทัศนูปกรณ์
และนำไปใช้ในห้องเรียนมากขึ้น

๖. ครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์นับว่าเป็น
ครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี

๗. สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้เด็กนักเรียนได้รับ
ประสบการณ์ตรงจากสิ่งของวัตถุและ
สิ่งพิมพ์

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
					๓.๕๒๑๓
					๒.๙๔๕๐
					๒.๙๓๓๑
					๓.๐๓๒๘
					๓.๔๐๘๒
					๒.๑๙๕๘
					๒.๕๒๐๑

	ให้เกวีย อย่างยิง	เห็นควย	ไม่ แนใจ	ไม่ เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิง	t
๘. การสอนโดยใช้ไส่ทักญ่ปกครองจะทำให้ กรู้กันกว่าหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น						๒.๐๙๐๙
๙. ไส่ทักญ่ปกครองจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจ ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้						๒.๕๖๓๓
๙๐. การประชุมอบรมเกี่ยวกับไส่ทักญ่ปกครอง มีส่วนช่วยให้การบริหารงานด้าน ไส่ทักญ่ศึกษาคืบขึ้น				๐		๒.๔๘๑๔
๙๑. การบริหารงานด้านไส่ทักญ่ศึกษา จำเป็นจะต้องมีครูที่มีความรู้ในคำ ไส่ทักญ่ศึกษาโดยตรงมาดำเนินงาน						๒.๒๐๘๖
๑๒. ไส่ทักญ่ปกครองช่วยทำให้นักเรียนมี ทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน						๒.๕๙๐๕
๑๓. ไส่ทักญ่ปกครองช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายได้ถูกต้องตรงกับความเป็น จริงยิ่งขึ้น						๒.๓๓๓๔
๙๔. ไส่ทักญ่ปกครองช่วยนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น จริงจากแหล่งต่าง ๆ ในโลกมาสู่ ห้องเรียน						๒.๔๕๔๕
๑๕. การเลือกไส่ทักญ่ปกครองที่เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาจะช่วยให้การสอนมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น						๓.๖๖๓๘
๑๖. ครูที่สอนโดยใช้ไส่ทักญ่ปกครอง ทำให้ ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น						๒.๓๑๐๓
๑๗. ไส่ทักญ่ปกครองช่วยทำให้นักเรียนจดจำ บทเรียนได้มากและจำได้นาน						๒.๙๕๑๖

	เห็นก้วย อย่างยิ่ง	เห็นก้วย	ไม่ แน่ใจ	ไป เห็นก้วย	ไม่เห็นก้วย อย่างยิ่ง	t
๑๘. ครูใหญ่ที่มีควา ^๑ รู้ ^๒ ใน ^๓ ค่าน ^๔ โศก ^๕ ทั ^๖ ถ ^๗ น ^๘ ก ^๙ ก ^{๑๐} ก ^{๑๑} ก ^{๑๒} ก ^{๑๓} ก ^{๑๔} ก ^{๑๕} ก ^{๑๖} ก ^{๑๗} ก ^{๑๘} ก ^{๑๙} ก ^{๒๐} ก ^{๒๑} ก ^{๒๒} ก ^{๒๓} ก ^{๒๔} ก ^{๒๕} ก ^{๒๖} ก ^{๒๗} ก ^{๒๘} ก ^{๒๙} ก ^{๓๐} ก ^{๓๑} ก ^{๓๒} ก ^{๓๓} ก ^{๓๔} ก ^{๓๕} ก ^{๓๖} ก ^{๓๗} ก ^{๓๘} ก ^{๓๙} ก ^{๔๐} ก ^{๔๑} ก ^{๔๒} ก ^{๔๓} ก ^{๔๔} ก ^{๔๕} ก ^{๔๖} ก ^{๔๗} ก ^{๔๘} ก ^{๔๙} ก ^{๕๐} ก ^{๕๑} ก ^{๕๒} ก ^{๕๓} ก ^{๕๔} ก ^{๕๕} ก ^{๕๖} ก ^{๕๗} ก ^{๕๘} ก ^{๕๙} ก ^{๖๐} ก ^{๖๑} ก ^{๖๒} ก ^{๖๓} ก ^{๖๔} ก ^{๖๕} ก ^{๖๖} ก ^{๖๗} ก ^{๖๘} ก ^{๖๙} ก ^{๗๐} ก ^{๗๑} ก ^{๗๒} ก ^{๗๓} ก ^{๗๔} ก ^{๗๕} ก ^{๗๖} ก ^{๗๗} ก ^{๗๘} ก ^{๗๙} ก ^{๘๐} ก ^{๘๑} ก ^{๘๒} ก ^{๘๓} ก ^{๘๔} ก ^{๘๕} ก ^{๘๖} ก ^{๘๗} ก ^{๘๘} ก ^{๘๙} ก ^{๙๐} ก ^{๙๑} ก ^{๙๒} ก ^{๙๓} ก ^{๙๔} ก ^{๙๕} ก ^{๙๖} ก ^{๙๗} ก ^{๙๘} ก ^{๙๙} ก ^{๑๐๐}						๒.๖๔๘๔
๑๙. โศก ^๑ ทั ^๒ ถ ^๓ น ^๔ ก ^๕ ก ^๖ ก ^๗ ก ^๘ ก ^๙ ก ^{๑๐} ก ^{๑๑} ก ^{๑๒} ก ^{๑๓} ก ^{๑๔} ก ^{๑๕} ก ^{๑๖} ก ^{๑๗} ก ^{๑๘} ก ^{๑๙} ก ^{๒๐} ก ^{๒๑} ก ^{๒๒} ก ^{๒๓} ก ^{๒๔} ก ^{๒๕} ก ^{๒๖} ก ^{๒๗} ก ^{๒๘} ก ^{๒๙} ก ^{๓๐} ก ^{๓๑} ก ^{๓๒} ก ^{๓๓} ก ^{๓๔} ก ^{๓๕} ก ^{๓๖} ก ^{๓๗} ก ^{๓๘} ก ^{๓๙} ก ^{๔๐} ก ^{๔๑} ก ^{๔๒} ก ^{๔๓} ก ^{๔๔} ก ^{๔๕} ก ^{๔๖} ก ^{๔๗} ก ^{๔๘} ก ^{๔๙} ก ^{๕๐} ก ^{๕๑} ก ^{๕๒} ก ^{๕๓} ก ^{๕๔} ก ^{๕๕} ก ^{๕๖} ก ^{๕๗} ก ^{๕๘} ก ^{๕๙} ก ^{๖๐} ก ^{๖๑} ก ^{๖๒} ก ^{๖๓} ก ^{๖๔} ก ^{๖๕} ก ^{๖๖} ก ^{๖๗} ก ^{๖๘} ก ^{๖๙} ก ^{๗๐} ก ^{๗๑} ก ^{๗๒} ก ^{๗๓} ก ^{๗๔} ก ^{๗๕} ก ^{๗๖} ก ^{๗๗} ก ^{๗๘} ก ^{๗๙} ก ^{๘๐} ก ^{๘๑} ก ^{๘๒} ก ^{๘๓} ก ^{๘๔} ก ^{๘๕} ก ^{๘๖} ก ^{๘๗} ก ^{๘๘} ก ^{๘๙} ก ^{๙๐} ก ^{๙๑} ก ^{๙๒} ก ^{๙๓} ก ^{๙๔} ก ^{๙๕} ก ^{๙๖} ก ^{๙๗} ก ^{๙๘} ก ^{๙๙} ก ^{๑๐๐}						๒.๒๖๕๗
๒๐. โศก ^๑ ทั ^๒ ถ ^๓ น ^๔ ก ^๕ ก ^๖ ก ^๗ ก ^๘ ก ^๙ ก ^{๑๐} ก ^{๑๑} ก ^{๑๒} ก ^{๑๓} ก ^{๑๔} ก ^{๑๕} ก ^{๑๖} ก ^{๑๗} ก ^{๑๘} ก ^{๑๙} ก ^{๒๐} ก ^{๒๑} ก ^{๒๒} ก ^{๒๓} ก ^{๒๔} ก ^{๒๕} ก ^{๒๖} ก ^{๒๗} ก ^{๒๘} ก ^{๒๙} ก ^{๓๐} ก ^{๓๑} ก ^{๓๒} ก ^{๓๓} ก ^{๓๔} ก ^{๓๕} ก ^{๓๖} ก ^{๓๗} ก ^{๓๘} ก ^{๓๙} ก ^{๔๐} ก ^{๔๑} ก ^{๔๒} ก ^{๔๓} ก ^{๔๔} ก ^{๔๕} ก ^{๔๖} ก ^{๔๗} ก ^{๔๘} ก ^{๔๙} ก ^{๕๐} ก ^{๕๑} ก ^{๕๒} ก ^{๕๓} ก ^{๕๔} ก ^{๕๕} ก ^{๕๖} ก ^{๕๗} ก ^{๕๘} ก ^{๕๙} ก ^{๖๐} ก ^{๖๑} ก ^{๖๒} ก ^{๖๓} ก ^{๖๔} ก ^{๖๕} ก ^{๖๖} ก ^{๖๗} ก ^{๖๘} ก ^{๖๙} ก ^{๗๐} ก ^{๗๑} ก ^{๗๒} ก ^{๗๓} ก ^{๗๔} ก ^{๗๕} ก ^{๗๖} ก ^{๗๗} ก ^{๗๘} ก ^{๗๙} ก ^{๘๐} ก ^{๘๑} ก ^{๘๒} ก ^{๘๓} ก ^{๘๔} ก ^{๘๕} ก ^{๘๖} ก ^{๘๗} ก ^{๘๘} ก ^{๘๙} ก ^{๙๐} ก ^{๙๑} ก ^{๙๒} ก ^{๙๓} ก ^{๙๔} ก ^{๙๕} ก ^{๙๖} ก ^{๙๗} ก ^{๙๘} ก ^{๙๙} ก ^{๑๐๐}						๓.๑๘๑๐

ตอนที่ ๓

มัตถุยาละอุปสรรคในการดำเนินงานค่านโศกทัถนก

กรุณาชี้แจงอธิบาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อปัญหานั้น ๆ ตามความมากน้อยของปัญหาที่ท่านพบ

๑. ครูในโรงเรียนของข้าพเจ้าส่วนมากไม่ใช่โศกทัถนก
๒. โศกทัถนกที่ใช้ประกอบการสอนมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการทั้งชนิดและจำนวน
๓. งบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินงานค่านโศกทัถนกมีน้อย
๔. ไม่มีเจ้าหน้าที่ให้ความสะดวกและแนะนำช่วยเหลือในเรื่องการใช้โศกทัถนกแก่ครูในโรงเรียนของท่าน

มีปัญหาก่กขึ้น				
มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด

๕. เจ้าหน้าที่ผู้ทำงานด้านโสตทัศนศึกษา ไม่มีความรู้ทางด้านโสตทัศนศึกษา
๖. โรงเรียนขาดความรู้สละสลวยในการยืมโสตทัศนอุปกรณ์จากที่ต่าง ๆ
๗. ครูในโรงเรียนของท่านขาดความสนใจที่จะผลิตโสตทัศนอุปกรณ์ขึ้นมาใช้ประกอบการสอน
๘. ครูใหญ่ ยังขาดความรู้ในด้านโสตทัศนศึกษาอย่างเพียงพอ
๙. ผู้บังคับบัญชารับรองไม่เห็นความสำคัญของโสตทัศนอุปกรณ์นักคัดลอกงบประมาณทางด้านโสตทัศนอุปกรณ์อยู่เสมอ
๑๐. วิทยากรที่จะให้ความรู้ทางด้านโสตทัศนศึกษาน้อย

มีปัญหาเกิดขึ้น				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

ตอนที่ ๘

การพบเห็นในการเลือก การผลิต และการใช้โสตทัศนอุปกรณ์

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างท้ายข้อความข้างล่างตามการพบเห็นของท่าน

๑. การพบเห็นในการเลือกโสตทัศนอุปกรณ์

- ๑.๑ มีเรื่องสำคัญที่จะสอนเพียงเรื่องเดียว
- ๑.๒ มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- ๑.๓ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือก
- ๑.๔ มีความรักเจณ
- ๑.๕ มีการออกแบบอย่างง่าย ๆ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

